

பாட்டும்கு கததும்

சிவசேகரம், பிரேமளா

சிறுவர் சிறுமியர்க்கான நாடகங்கள்

பாட்டும் கூத்தும்

(சிறுவர் சிறுமியர்க்கான நாடகங்கள்)

சிவசேகரம்
பிரேமலா

தேசிய கலை இலக்கியப் போவை

தலைப்பு	: பாட்டும் கூத்தும் (சிறுவர் சிறுமியர்க்கான நாடகங்கள்)
ஆசிரியர்கள்	: சிவானந்தம் சிவசேகரம் பிரேமலா சிவப்பிரகாசபிள்ளை சிவசேகரம்.
முதற்பதிப்பு	: நவம்பர் 2000
வெளியீடு	: தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
விற்பனை உரிமை	: சவுத் ஏசியன் பூக்ஸ் S-44, 3ம் மாடி. மத்திய கொழும்பு கூட்டுச் சந்தைத் தொகுதி கொழும்பு 11 தொலைபேசி : 01-335844 தொலைமடல் : 075-524358
விலை	: ரூபா 100/=

Title	: <i>Paattum Kuuththum (Plays for Children)</i>
Authors	: <i>Sivanandam Sivasegaram & Premala Sivaprakasapillai Sivasegaram</i>
First Edition	: <i>November 2000</i>
Publishers	: <i>Thesiya Kalai Ilakkiya Peravai</i>
Distributors	: <i>South Asian Books S-44, 3rd Floor, CCSM Complex, Colombo 11 Telephone : 01-335844 Fax : 075-524358</i>
Price	: <i>Rs. 100/=</i>

பதிப்புரை

தமிழில் சிறுவயதினருக்கான இலக்கியத்திற்குத் தட்டுப்பாடு மிகுந்த சூழலில் நாம் வாழுகிறோம். நல்ல நாடகப் பிரதிகளுக்கான தேவையும் இன்று அதிகம். இசை நாடகங்களோ மிக அரிதாகவே நமக்குக் கிடைக்கின்றன. பாடல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்றையும் சிறுவர் சிறுமியர்கட்கு ஏற்ற விதமாக இணைத்து வழங்குகிற ஐந்து நாடகங்கள் இத் தொகுப்பில் உள்ளன. இவற்றில் நான்கு ஏற்கனவே ஐரோப்பாவில் மேடை ஏறி மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றவை. ஐந்தாவது இனி மேடையேற்றம் காண வேண்டியுள்ளது.

வழமையான நாடகச் சுவடிகளினின்றும் வேறுபட்டு இச் சுவடிகளில் உள்ள பாடல்கட்கு எளிமையான மெட்டுக்களும் வகுக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு சிறப்பு. கவிஞர் சிவசேகரத்தின் பாடல்கட்கு அவரது துணைவியார் பிரேமலா மெட்டமைத்ததன் மூலம், இதை ஒரு கூட்டு முயற்சியாக அவர்கள் நமக்குத் தந்துள்ளனர்.

லண்டனில் இயங்கும் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகமும் ஈழத்திற் செயற்படும் திருமறைக் கலாமன்றமும் தயாரித்து ஐரோப்பியச் சிறுவர்களையும் பெரியோரையும் மகிழ்வித்த நாடகங்கள் எங்களை மகிழ்விப்பதோடு அவற்றுட் பொதிந்துள்ள பயனுள்ள சமூகக் கருத்துக்கள் தமிழரிடையே பரவலாக்கப்படவும் இலங்கையில் இந்த நாடகங்களின் மேடையேற்றம் உதவும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

தமிழுக்கு அவசியமான ஒரு வரவாக இந்த நாடகச் சுவடிகளைக் கருதி இவற்றை வெளியிடுவதில் மகிழ்வும் பெருமையும் அடைகிறோம். நம் இளவயது மாணவர்கள் இவற்றின் மூலம் பயன் பெறுவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்புடனும் நாடகத் துறை இதனால் நன்மை பெறும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் இத்தொகுப்பை உங்கள் முன் வைக்கிறோம்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை.

நாடகங்கள் பற்றி நாலு வார்த்தை

இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள நாடகங்களில் மூன்று, நாங்கள் லண்டனில் வாழ்ந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டு அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினரால் மேற்கு லண்டன் தமிழ்ப்பாடசாலைப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு மேடையேற்றப்பட்டவை. "மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவன்" 1995ல் முதலில் மேடையேறி மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்று மீண்டும் மேடையேற்றங்கள் கண்டது. 1997ல் மேடையேறிய "அயலார் தீர்ப்பு" 1999ல் மேடையேறிய "பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்" ஆகிய நாடகங்களும் அவ்வாறே வரவேற்புப் பெற்றன. அயலார் தீர்ப்பிற்குள் ஒரு உபகதையாக முன்பு திட்டமிடப்பட்டுப் பின்பு நாடகம் நீளும் என்பதால் சேர்க்காமல் விடப்பட்ட "கெகுளே ராசன் வழக்குத் தீர்த்த கதை" விரிவான நாடக வடிவம் பெறக் காரணமானவர் நண்பர் பிரான்சிஸ் ஜெனம். திருமறைக் கலாமன்றத்தினருக்காக இசை நாடகம் ஒன்றை எழுதித் தருமாறு அவர் கேட்டதால் கெகுளே ராசன் பற்றிய சிங்கள நாட்டார் கதை நாடகமாகியது. இது சிறுவர்கட்கு ஏற்ற கதை ஆயினும், மிகவும் சிறுவயதினர் நடக்க எழுதப்படவில்லை. உயர் பாடசாலை மாணவர்கட்கு ஏற்றது என்று சொல்லலாம். இந்த நாடகம் முதலில் 1999ல் திருமறைக் கலா மன்றத்தினர் பிரான்ஸுக்கு பயணம் மேற்கொண்டபோது அங்கு மேடையேற்றம் கண்டு மிகவும் வரவேற்கப்பட்டது. இலங்கையில் மீள மேடையேற்றும் வாய்ப்பில்லாமற் போனதற்கு நாட்டின் நெருக்கடியான சூழல் முக்கிய காரணம். இறுதி நாடகப் பிரதி அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினரது வேண்டுகோளையொட்டி எழுதப்பட்டது. விரைவில் மேடையேற்றம் காணும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

இக் கதைகளிற் சில நேரடியாகவே நீதி கூறுவன. சிலவற்றுள் நீதியைக் கதை மீது ஏற்றிக் கூற வேண்டி ஏற்பட்டது. "மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவனை" விட மற்றவை யாவும் நகைச்சுவைப் பாங்கானவை.

ஓரொரு கதைகளின் செய்தி பற்றிய மாற்றுக் கருத்துக்களும் சில திறனாய்வுகளில் கூறப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக "பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்" கதை இந்திய மரபை இழிவுபடுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்டது எனவும் அது பற்றிய கவனிப்பு இல்லாமலே நாடகச் சுவடி எழுதப்பட்டதாகவும் இந்தியப் படைப்பாளி ஒருவர் ஒரு ஐரோப்பியத் தமிழ் ஏட்டிற்குரை கூறி இருந்தார். இது தவறான கருத்தாகும். நாடகச் சுவடி ஏட்டுச் சுவைக்காய்த் தன்மையான சிந்தனையையும் செயலையும் ஏனும் செய்வதற்கு மேலாக, வலிந்து எந்த ஒரு சிந்தனை மரபையும் தாக்க முயலவில்லை. சொல்லாடலிற் தவிர்க்க முடியாமல் நமது சூழல் சார்ந்த சில கூறுகள் உள்ளது உண்மை. ஆயினும், நமது கோமாளித்தனங்களை எண்ணி நாமே சிரிக்க இயலாதவர்களாகப் போவதை விட வருத்தத்துக்குரிய நிலை எதுவும் இல்லை என்பதே மூலக்-

கதையையும் அதன் நாடகச் சுவடியையும் மேடைவடிவையும் நியாயப் படுத்துகிறது.

எல்லா நாடகச் சுவடிகளிலும் பாடல்கள் உள்ளன. "கெக்குளே ராசன் வழக்குத் தீர்த்த கதை" முற்றிலும் பாடல்களாலானது. நண்பர் ஜெனத்தின் விருப்பத்துக்கு அமைய, வசந்தன் கூத்து மெட்டுக்கள் கதா பாத்திரங்களின் வரவு கூறப் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலுஞ் சில ஈழத்துக் கூத்து மெட்டுக்களும் தமிழகத்துக் கூத்து மெட்டுக்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இறுதியான மங்களம் ஒரு கிறிஸ்துவ கீதத்தை ஒட்டி எழுதப்பட்டது. அதற்கான மெட்டு நூலில் தரப்பட்டுள்ளது. கூத்து மெட்டுக்கள் ஏனைய நாடகங்களிலும் பயன்பட்டுள்ளன. சிறுவர்கட்குப் பரிச்சயமான மெட்டுக்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட கெகுளே நாடகம் போக மற்ற எல்லாவற்றுடைய பாடல்கட்கும் மெட்டுக்கள் எளிமையான இராகங்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டு நூலின் கடைசிப் பகுதியில் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. நாடகச் சுவடியிற் போன்று மெட்டுக்களிலும் மாற்றங்கட்கு இடம் உண்டு. மெட்டுக்கள் ஆலோசனைப் பாங்காகவே வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆற்றலுக்கும் விருப்புக்கும் ஏற்ப எவரும் அவற்றை உள்ளவாறோ மாற்றியோ பயன்படுத்த முடியும்.

இந்த நாடகங்களை எழுதுவதில் எங்களுக்குத் தூண்டதலும் ஊக்கமும் அளித்த அனைவருக்கும், குறிப்பாக நண்பர்கள் பாலேந்திரா, ஆனந்தராணி, ஜெனம் ஆகியோருக்கு, எங்கள் நன்றிகள் உரியன. நாடகங்களைச் சிறப்பாக மேடையேற்றி அவற்றுக்குப் பெருமை சேர்த்த வகையில் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினருக்கும் திருமறைக் கலாமன்றத்தினருக்கும் எங்கள் நன்றிகள் உரியன. நூலிற் சேர்ப்பதற்காக வண்ணப் படங்களைத் தந்துதவிய நண்பர்கள் கிருஷ்ணராஜாவுக்கும், ஜெனத்துக்கும் நன்றிகள் உரியன. எல்லாப் படங்களையும் வண்ணத்தில் வழங்க முடியாமல்க்கு வருந்துகிறோம்.

இந்த நூல் இன்று நிலவும் சிறுவர்க்கான இலக்கியப் பஞ்சத்தில் ஒரு பகுதியையாவது தணிக்கவும் மேலும் படைப்புக்களை ஊக்குவிக்கவும் உதவுமாயின் அதை விட மேலாக நாம் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

இந்த நாடகங்கள் நூல் வடிவம் பெறுவதற்கு உறுதுணையாக நின்று தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினருக்கும் நண்பர் சோ. தேவராஜாவுக்கும் கணனிப் பதிப்பைச் சிரத்தையுடன் மேற்கொண்ட யோகாம்பிகைக்கும் அச்சிட்டு உதவிய நண்பர் கேசவன் தியாகராஜாக்கும் எமது நன்றிகள்.

சிவசேகரம்

பிரேமலா

செப்டெம்பர் 2000

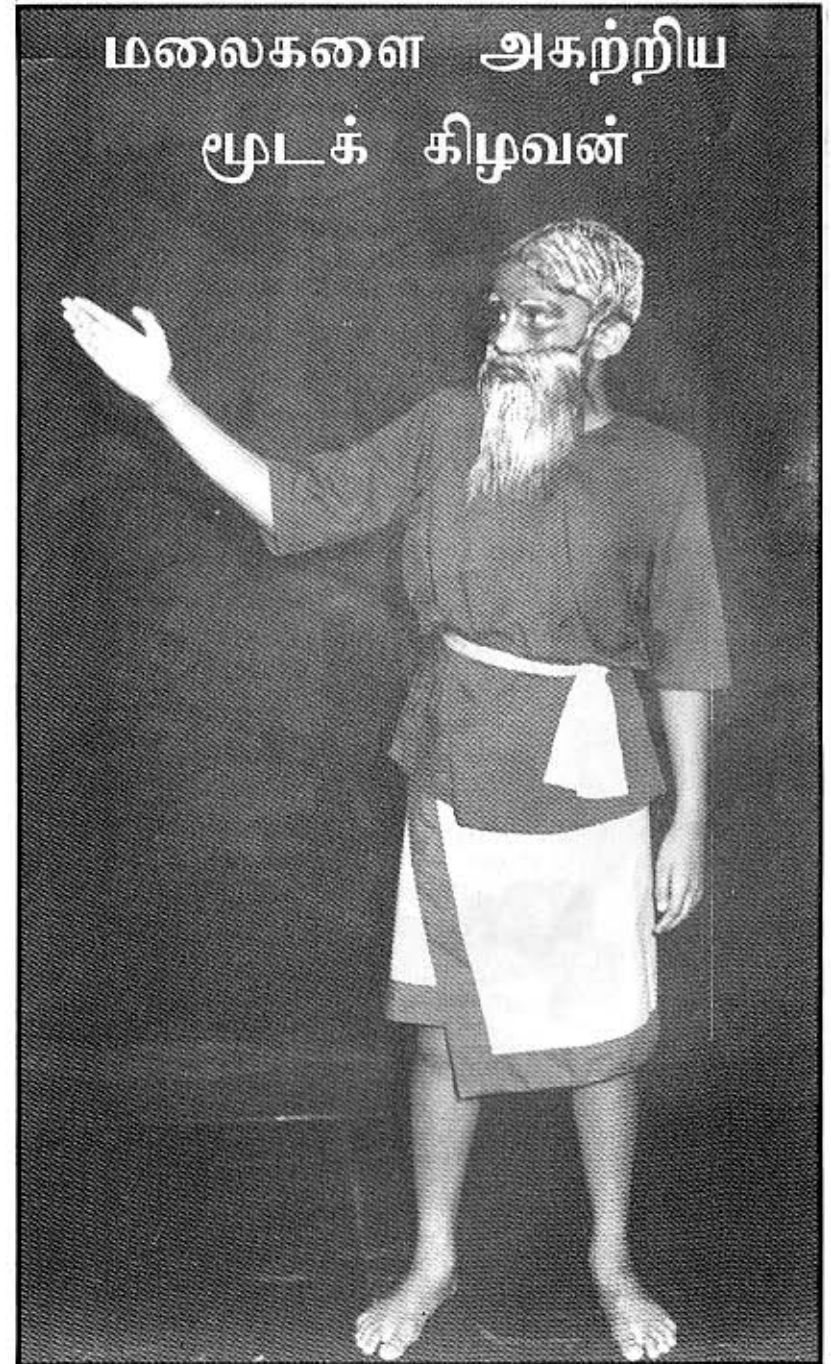
இயல்பான வாழ்வோடு சேர்ந்து
இழக்கப்பட்ட சிள்ளைப் பருவங்களை
இனிய சிள்ளைப் பருவங்களாக
இனிவரும் குழந்தைகட்காக
மீட்பதற்கான ஒரு எதிர்காலத்திற்கும்
அதை இயலுமாக்க வல்ல
இளைய பரம்பரையினருக்கும்
இந்த நூல் எங்கள் அன்புக் காணிக்கை

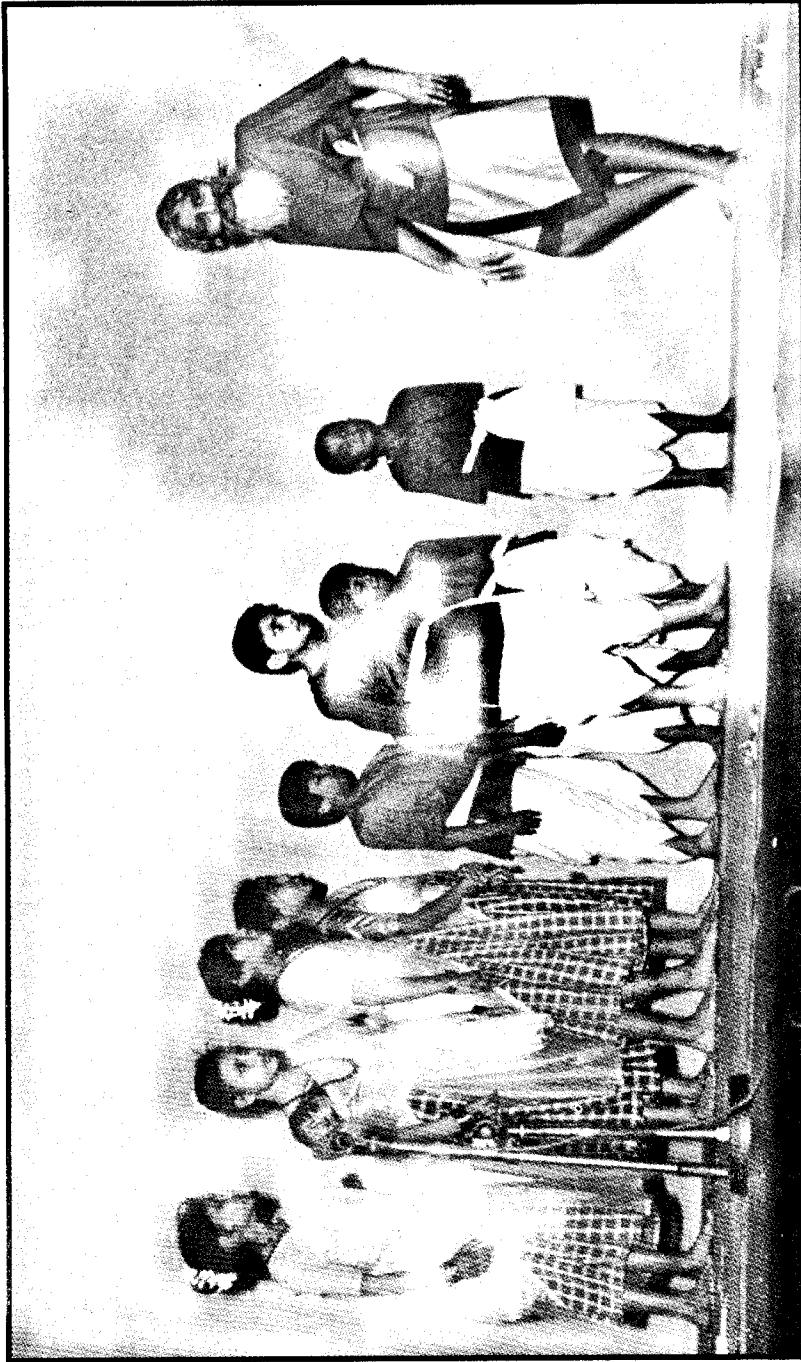
உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவன்.....	01
அயலார் தீர்ப்பு.....	15
பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்.....	31
கெகுளே ராசன் வழக்குத் தீர்த்த கதை.....	49
கலவரம்.....	67
நாடகப்பாடல் மெட்டுக்கள்.....	81

வண்ணப் படங்கள்

முகப்பு	:	பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்
உள்முன் அட்டை	:	மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவன்
உள் பின் அட்டை	:	கெகுளே ராசன் வழக்குத் தீர்த்த கதை
பின்புறம்	:	அயலார் தீர்ப்பு

மலைகளை அகற்றிய முடக்கீழ்வன்

காட்சி 1

(பின்னணியில் மூன்று மலைகள். மாடுகள் மேய்த்தல், தொழுவத்தில் விட்டுக் கட்டுதல், துப்பரவாக்கல், பால் கறத்தல், தயிர் கடைதல், வெண்ணெய் எடுத்தல். மூலையில் கல்லில் அமர்ந்தபடி ஒரு கிழவர்.)

(கதை கூறுவோர் 1, 2, 3 முன்னால் வருதல்)

- க 1 : “தெய்வத்தாலாகா தெனினும் முயற்சி தன் மெய்வருந்தக் கூலி தரும்” என்றார் வள்ளுவர்.
- க 2 : “ஊக்கமது கைவிடேல்” என்றார் ஓளவையார்
- க 3 : “வைரமுடைய நெஞ்சு வேண்டும். அது வாழும் முறைமையடி பாப்பா” என்றார் பாரதியார்.
- க 1, 2, 3 : இன்றைக்கு உங்களுக்கு ஒரு கதை சொல்ல வந்தோம். இது ஒரு சீனப் பழங்கதை. மனவறுதி மிக்க ஒரு கிழவரின் கதை.

பாடல் (1)

(மோகனம்)

சொல்ல வந்தோம் அவையோரே - உமை வணங்கிச்
 சொல்ல வந்தோம் அவையோரே
 கல்வி மிக்க பெரியோரே - பிழை பொறுத்துச்
 சின்னவர் நம் கதை கேளீர்
 முன்னமொரு காலந் தன்னிலே - சிறியதொரு
 ஊரயலில் சொல்லக் கேளீர்
 மூன்று மலை கிடந்தனவே - பெரியவரே
 மூன்று மலை கிடந்தனவே
 மூன்று மலை கடந் தயலூர் - போய்வரவே
 மூச்சிரைக்கும் பெரியோரே
 மூன்று மலை அகற்றிடவே - முயன்றதொரு
 மூத்தவரின் கதைகேளீர்
 சொல்ல வந்தோம் அவையோரே - உங்களுக்கெங்கள்
 வந்தனங்கள் அவையோரே

- க 1, 2, 3 : இந்த ஊரின் பேர் புல்வெளியூர். இங்கே உள்ள மக்களது தொழில் மந்தை மேய்த்தல். பால், தயிர்,

வெண்ணெய் ஆகியவற்றை அடுத்த ஊரான நல்வயலூரில் விற்று நெல்லும் காய் கனிகளும் பழங்களும் வாங்கி வருவார்கள். இரண்டு ஊர்கள் நடுவிலும் மூன்று பெரிய மலைகள். அடுத்த ஊர் போய் வருவது மிகவும் கடினம். என்றாலும் ஊராருக்கு அது பழகி விட்டது. ஒருவரும் அதைப்பற்றி அதிகம் யோசிப்பதில்லை.

- க 1 : ஒருவரை விட!
 க 2 : இதோ, இந்தக் கல்லில் அமர்ந்திருக்கிறாரே, இந்தக் கிழவர்.
 க 3 : இவருடைய கதையைத்தான் சொல்லப் போகிறோம்.
 க 1 : அதற்கு முதல், அதோ பாருங்கள். அடுத்த ஊருக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

(ஊரார் பானைகளை இடுப்பிலும் தலையிலும் சுமந்தபடி மலையேறுதல். கிழவர் கல்லில் அமர்ந்தபடி பார்க்கிறார்.)

ஊரார் பாடல் (2)

(மோகனம்)

மூன்று மலை தாண்டி நாம் நடந்து போவோம்
 நல்வயலூர் போவோம் நண்பர்களைக் காண்போம்
 பச்சைமலை மேலாய் பாற்குடங்கள் கொண்டு
 நீலமலை ஏறி நெய்க் குடங்கள் கொண்டு
 தங்கமலை தாண்டி தயிர்க்குடங்கள் கொண்டு
 காய் கறிகள் நல்ல பூ பழங்கள் வாங்கி
 நெல்லெடுத்துக் கொண்டு புல்வெளியூர் மீள்வோம்.

(கோரஸ்) : மூன்று மலை தாண்டி நாம் நடந்து போவோம்
 நல்வயலூர் போவோம் நண்பர்களைக் காண்போம்

கிழவர் : இது சரி வராது. இது சரி வராது.

(எழுந்து மேலும் கீழும் நடந்தபடி)

இது சரி வராது. இப்படி ஒரு நாளும சரிவராது.

(திரும்பிப் போய் அமர்ந்தபடி)

இது சரி வராது. இது சரி வராது.

(ஊரார் பானைகளைக் கையிலும் மூட்டைகளை முதுகிலும் சுமந்தபடி களைத்து இளைத்துத் திரும்புதல்.)

ஊரார் பாடல் (3)

(பெளளி)

தங்கமலை தாண்டி தாகமுடன் வந்தோம்
 நீலமலை ஏறிக் காலுளைய வந்தோம்
 பச்சைமலை ஏறி பாடுபட்டு வந்தோம்
 மூன்று மலை பார்த்து முச்சிரைய வந்தோம்

(கோரஸ்) : மூன்று மலை பார்த்து முச்சிரைய வந்தோம்
 மூன்று மலை பார்த்து முச்சிரைய வந்தோம்.
 (ஊரார் மறையச் சிறுவர் சிறுமியர் வருகை.)

கிழவர் : இது சரி வராது - இது சரி வராது.
 இப்படி ஒரு நாளுஞ் சரி வராது.

சிறுவன்/

சிறுமி 1 : தாத்தா, என்ன சரி வராது?

கிழவர் : (தன் பாட்டில்) இது சரி வராது.

சி. 2 : எது சரி வராது தாத்தா?

கிழவர் : (தன் பாட்டில்) இது சரி வராது.

சி. 3 : தாத்தா!

கிழவர் : (தன் பாட்டில்) இப்படி ஒரு நாளுஞ் சரி வராது.

சி. 1 2 3 : எப்படிச் சரி வராது தாத்தா?

கிழவர் : ஆ! இது சரி வராது என்று சொன்னேன்.

சி. 1 2 3 : எங்களுக்கு விளங்கவில்லைத் தாத்தா.

கிழவர் : பல காலமாக யோசித்து வருகிறேன்.

சி. 1 2 3 : என்ன யோசிக்கிறீர்கள் தாத்தா?

கிழவர் : இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும்.

சி. 1 2 3 : எதற்குத் தாத்தா?

கிழவர் : இந்த மலைகளைப் பாருங்கள். (காட்டுகிறார்)

சி. 1 2 3 : பெரிய மலைகள் தாத்தா.

கிழவர் : இந்த மலைகளைத் தாண்டி அடுத்த ஊருக்குப் போவது மிகவும் கஷ்டம்.

- சி. 1 : நான் அம்மா அப்பாவோடு ஒரு தரம் போனேன். வரும் போது அப்பா என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்.
- சி 2 : என்னை அப்பா தூக்கிக் கொண்டு போனார்.
- கிழவர் : இந்த மலைகளாற் பெரிய கஷ்டம். அதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.
- சி 1 2 3 : என்ன செய்ய வேண்டும் தாத்தா?
- கிழவர் : அதைப்பற்றித் தான் பலகாலம் யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்.
- சி 1 2 3 : என்ன முடிவு தாத்தா?
- கிழவர் : ஆறு வழி மறித்தால் என் செய்வீர்கள்?
- சி 1 2 3 : பாலம் அமைத்திடுவோம்.
- கிழவர் : சேறு வழி மறித்தால்?
- சி 1 2 3 : தாவிக் கடந்திடுவோம்
- கிழவர் : பாடுங்கள்

எல்லோரும் பாடல் (4)

(பேகட)

ஆறு வழி மறித்தால் - நாம்
பாலமமைத்திடுவோம்.
சேறு வழி மறித்தால் - நாம்
தாவிக் கடந்திடுவோம்
தீயர் வழி மறித்தால் - நாம்
சேர்ந்து விரட்டிடுவோம்
தீயும் வழி மறித்தால் - நாம்
நீரை இறைத்திடுவோம்.
காடு வழி மறித்தால் - நாம்
வெட்டி விழுத்திடுவோம்.
சூறை வழி மறித்தால் - நாம்
மீறி நடந்திடுவோம்.
யாரும் எதிர்வரினும் - நாம்
சோர மறந்திடுவோம்.
மின்னல் இடி விழினும் - நாம்
எண்ணிய செய்திடுவோம்

- சி 1 : மலைகளை என்ன செய்யலாம். தாத்தா?

- சி 2 : ஏறித்தானே போக முடியும் தாத்தா?
- கிழவர் : வேறு வழி உண்டு.
- சி 3 : அதென்ன தாத்தா?
- கிழவர் : மலைகளை அகற்றிடுவோம்.

எல்லோரும் பாடல் (4) தொடர்

(பேகட)

பாறை வழிமறித்தால் - நாம்
தூர நகர்த்திடுவோம்
பாறை வழிமறித்தால் - நாம்
தூர நகர்த்திடுவோம்.

காட்சி 2

(கிழவர் தனியே அமர்ந்து உற்சாகமாகத் தனக்குட் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். ஊரார் சிலர் அவ்வழியே வருகிறார்கள்.)

- கிழவர் : எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரம் உடைத்தால் பத்து வருடம் போதும். இரு மணி நேரம் உடைத்தால் ஐந்து வருடம் போதும். மலைகளுக்கு நடுவாக ஒரு பாதை அமைந்துவிடும்.
- ஊரார் 1 : என்ன, கிழவர் நல்ல உற்சாகமாக இருக்கிறார்?
- ஊ 2 : தன் பாட்டிற் கதைக்கிறார்.
- ஊ 3 : போய்க் கேட்போம். (கிழவரிடம் போகிறார்கள்.)
- ஊ 1 : அப்பு, என் நல்ல சந்தோஷமாக இருக்கிறீர்கள்?
- ஊ 2 : உங்கள் பாட்டில் கதைக்கிறீர்கள்
- ஊ 3 : பிள்ளைகளுக்குப் பாட்டுக் கட்டுகிறீர்களா?
- கிழவர் : ஓ ... வாருங்கள், வாருங்கள். உங்களுக்காகத்தான் காத்திருக்கிறேன்.
- ஊ 1 2 3 : ஏன்?
- கிழவர் : இந்த மலைகளைப் பற்றிக் கதைக்க
- ஊ 1 : மலைகளைப் பற்றிக் கதைக்க என்ன இருக்கிறது?

- கிழவர்** : மலைகளை உடைத்துப் பாதை போடலாம் என்று நினைத்தேன்.
- ஊ 2** : நல்ல யோசனை தான், என்றாலும் யார் செய்வது?
- கிழவன்** : நாங்கள் தான் செய்ய வேண்டும்.
- ஊ 3** : எங்களுக்கு எங்கே நேரம்?
- கிழவர்** : மனம் இருந்தால் நேரம் இருக்கும், வலிமை இருக்கும். எல்லாம் இருக்கும்.

பாடல் (5)

(பேகட)

மனதில் வலுவிருந்தால் - இந்த மலைகளை நீக்கிடலாம்.
துணிபவர் தோற்றத்தில்லை - என்றும் துயில்பவர் வென்றதில்லை.

- ஊ 1 2 3 :-** மலையுடன் மல்லாட - அப்பு மனிதரினாலாமோ?
மலையுடன் மோதுகையில் - அப்பு மாடுகள் மேய்ப்பது யார்?
- கிழவர்** : மலைகளை விலக்கிவிடின் - மக்கள் பயணமும் எளிதாகும்
சுமைகளும் குறைவாகும் - உங்கள் சீவியஞ் சுகமாகும்.
- ஊ 1 2 3 :** சுமைகளும் குறைந்திடுமுன் - எங்கள் சீவியம் முடிந்துவிடும்
எமக்கிது விதியெனவே - தெய்வம் தருவதை ஏற்றிடுவோம்.
- கிழவர்** : தலைவிதி என உலகில் - எவருந் தருமொரு பொருளில்லை.
நிலை தடுமாறாமேல் - இந்த உலகையும் வென்றிடலாம்.

- ஊ 1** : கல்லை யார் உடைப்பது?
- ஊ 2** : மண்ணை யார் சுமப்பது?
- ஊ 3** : மற்ற வேலைகளை யார் பார்ப்பது?

8

மலைகளை அகற்றிய மூடக்கழவன்

ஊரார் பாடல் (6)

(தர்பார்)

- ஊ 1** : கல்லை உடைப்போமா - வேறே காரியம் பார்ப்போமா
நெல்லைச் சுமப்போமா - அள்ளி மண்ணைக் குவிப்போமா
- ஊ 2** : கொண்டு நடப்போமா - கொஞ்சம் குத்தி இருப்போமா
குன்றைப் பிளப்போமா - ஒன்றாய்க் கூடிக் களிப்போமா
- ஊ 3** : வெட்டிச்சரித்திடவே - மலையும் குட்டைச் செடியாமோ
தட்டி நொறுக்கிடவே - பாறை புற்றுப் புதராமோ
- ஊ 1 2 3 :** மூடக் கதைபேசும் - எங்கள் மூத்தவரே கேளும்
பாடுபடுவதனால் - இந்தப் பாறை நகர்ந்திடுமோ
நாளை வரும் நலனை - நம்பி நாங்கள் முறிவோமா
வாழும் பொழுதினையே - மலையில் மோதி இழப்போமா
நின்று கதைபேசிக் - காலம் வீணிற் கழியாமே
சென்றிடுவோம் வாரீர் - நீரும் செய்ய ஏதுமிருந்தால்
- கிழவர்** : இப்படிச் சொல்வது பிழை. நமக்கு உற்சாகம் வேண்டும்.
- ஊ 1 2 3 :** அப்பு, நாங்கள் களைத்துப் போய் விட்டோம். வீட்டுக்குப் போக வேண்டும்.

ஊரார் பாடல் (7)

பந்துவராளி

சுமந்து களைத்தோமே - கொஞ்சம் சரிந்து படுப்போமே
அலைந்து திரிந்தோமே - வீட்டில் அயர்ந்து கிடப்போமே

மலைகளை அகற்றிய மூடக்கழவன்

9

நடந்து இளைத்தோமே - நன்றாய்
நித்திரை கொள்வோமே
முறிந்து சலித்தோமே - கண்ணை
முடித் துயில்வோமே

(வேறு சிலர் சிறுவர்களுடன் வருகை)

- கிழவர் :** உங்களில் யார் மலையை உடைக்க வருவீர்கள்?
(ஒவ்வொருவரும் ஆளை ஆள் பார்க்கிறார்கள். பிறகு ஒவ்வொருவராகத் தலையை மறுப்பாக ஆட்டுகிறார்கள். சில சிறுவர்கள் முன்னே போக பெரியவர்கள் பிடித்து நிறுத்துகிறார்கள்.)
- கிழவர் :** யாருமே வரமாட்டீர்களா?
(மௌனம்)
- கிழவர் :** சரி நானே போய்ச் செய்கிறேன். (போகிறார்.)
- ஊ 4 :** கிழவருக்கு புத்தி கெட்டு விட்டது.
- ஊ 5 :** கிழவர் நல்லவர். ஆனால் புத்தி குறைவு.
- ஊ 6 :** மூடக் கிழவருடன் வாக்குவாதம் கூடாது. தானாக அலுத்துப் போய்த் திரும்பி விடுவார்.
- மற்றோர் :** ஓம், அவரை அவர் பாட்டில் விடுவோம்.

காட்சி 3

(கிழவர் தனியே நின்று கொத்துதல், கூடையில் நிரப்பல், கொண்டு போதல், கொட்டுதல், கற்களைத் தூக்கி ஒதுக்கல், உளியாற் தட்டுதல்.)

(சிறுவர் சிறுமியர் வருகை)

- எல்லோரும்:** தாத்தா நாங்களும் வரலாமா?
- கிழவர் :** நீங்களா?
- சி 1 :** ஓம்
- சி 2 :** நாங்கள் தான்.
- கிழவர் :** வீட்டில் சொல்லி விட்டு வந்தீர்களா?

(ஆளையாள் பார்த்து முழிக்கிறார்கள்).

- கிழவர் :** (அன்பாக) நல்ல பிள்ளைகள். வீட்டுக்குத் தெரியாமல் வரக்கூடாது. வளர்ந்து ஆளான பிறகு வாருங்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து உடைப்போம். அதுவரை நான் தனியே செய்வேன். இப்போது ஓடிப் போங்கள்.
(சிறுவர் சிறுமியர் தயங்கித் தயங்கிப் போதல்.)
(கிழவர் வேலையைத் தொடர்கிறார். தூரத்தில் தேவதைகள் மூவர் வருகை.)

கதை கூறுவோர்:

இந்த மூவரும் அழகான தேவதைகள் மாதிரி இருக்கிறார்கள் இல்லையா? இவர்கள் தேவதைகளே தான். நடுவில் நிற்பவர் மலைகளின் தேவதை. அவருக்கு வலது புறம் நதிகளின் தேவதை. இடது புறம் வனங்களின் தேவதை. கிழவர் வேலை செய்கிறதைப் பல காலமாகப் பார்த்துள்ளார்கள். ஆனாலும் அவர் என்ன செய்கிறார் என்று தெரியாது. நீங்கள் யாரும் வாய் திறக்க வேண்டாம். அவர்களே கண்டு பிடிக்கட்டும்.
(மலைத் தேவதையும் மற்றத் தேவதைகளும் ஆடிப்பாடி வருகிறார்கள்.)

பாடல் (8)

(வஸந்தா)

வனங்களின் தேவி நான்
வனங்களின் தேவி நான்
மனமகிழ் குயிலினம் அமுதென இசைதர
மணமிகு மலர் விழ மயிலினம் நடைபயில்
வனங்களின் தேவி நான்
வனங்களின் தேவி நான் (வனங்களின்)

நதிகளின் தேவி நான்
நதிகளின் தேவி நான்
பெருவயல் விளைந்திட படகுகள் மிதந்திட
மலையுடன் வனங் கடல் மகிழ்வுடன் அசைந்திடும்
நதிகளின் தேவி நான்
நதிகளின் தேவி நான் (நதிகளின்)

மலைகளின் தேவி நான்
மலைகளின் தேவி நான்

அலை தவழ் நதிகளும் அழகிய வனங்களும்
வயல்களும் வெளிகளும் எழிலுடன் விளங்கிட
மழை பெய்யும் முகில் மலை முடிதனில் அமர்ந்திட
குயில்களின் இசை எழ மலர் இதழ் விரிவுற
ஒயில் மிக நடமிடும்
மலைகளின் தேவி நான் (மலைகளின்)

உலகினர் மகிழ்ந்திட வளமுடன் நிறைவுற
மலையென நதியென வனமென வளமிக
நிறைவுடன் பொலிவுற இயல்புடன் எழில்மிக
நதிகளின் வனங்களின்
மலைகளின் தேவி நான்

மலைத்

தேவதை : அதோ கிழவரைப் பார்த்தீர்களா?

நதித்

தேவதை : வீடு கட்ட மண் எடுக்கிறாரா?

வனத்

தேவதை : எங்கேயும் கொண்டு போவதாகத் தெரியவில்லை.

ந. தே : என்ன செய்யப் பார்க்கிறார்?

வ. தே : விளையாடுகிறாரா?

ம. தே : போய்க் கேட்டுப் பார்ப்போம்.

(கிழவர் ஒருவரையுமே கவனிக்காமல் வேலையில் இருக்கிறார்.)

ந. தே : பெரியவரே என்ன செய்கிறீர்கள்?

வ. தே : பெரியவரே என்ன செய்கிறீர்கள்?

மூவரும் : (நெருங்கி வந்து உரக்க) பெரியவரே!

கிழவர் : (திடுக்கிட்டு) யாரது?

(உற்றுப் பார்த்து) நீங்கள் யார்? நீங்கள் இந்த ஊர்க்-
காரராக இருக்க முடியாது. எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?

ம. தே : நாங்கள் வேறிடத்திலிருந்து வருகிறோம். நீங்கள்
கடுமையாக வேலை செய்கிறீர்கள். என்ன வேலை
என்று அறிய வந்தோம்.

கிழவர் : இந்த மலைகளை உடைக்கிறேன்.

ம. தே : ஓ மலைகள் மீது உங்களுக்கு என்ன கோபம்?

கிழவர் : ஒரு கோபமுமில்லை. அடுத்த ஊருக்குப் போகிற
எங்கள் வழியை மறிக்கின்றன. அவற்றுக்கு நடுவே
பாதை போடப் போகிறேன்.

ம. தே : உங்களுக்கு உதவியாக ஒருவரையுங் காணோமே!

கிழவர் : இப்போதைக்கு இல்லை. அதற்காக, யாரும் வரும்
வரை நான் சும்மா இருக்க முடியுமா?

ம. தே : உங்கள் சீவிய காலத்திற்குள் வேலை முடிந்து விடுமா?

கிழவர் : முடியா விட்டால் என்ன? எனக்குப் பிறகு என்
பிள்ளைகள் எவராவது செய்வார்கள். அவர்களுக்குப்
பின்பு அவர்களது பிள்ளைகள் செய்வார்கள்.
எப்படியாவது ஒரு நாள் இந்த வேலை முடிந்து விடும்.

ம. தே : உங்களுக்கு அதனால் என்ன பயன்?

கிழவர் : முடிவில் எவருக்காவது பயன் கிடைத்தால் போதாதா?
(கதைத்தபடி மண்வெட்டியைத் தூக்கிப் போடுகிறார்.)

ம. தே : அதை ஒரு பக்கம் வைப்புகள்.

கிழவர் : நான் அதை வைத்தால் மலையை யார் வெட்டுவது?

ம. தே : நான் செய்கிறேன்.

கிழவர் : உங்களுடைய அழகான ஆடைகள் பழுதாகி விடும்.

ம. தே : (சிரித்தபடி) நான் மண்ணைக் கொத்த மாட்டேன்.

கிழவர் : அப்படியானால்?

ம. தே : நான் தான் மலைகளின் தேவதை. உங்களது அயராது
உழைப்பையும் நல்ல மனதையும் நான் மிகவும் மதிக்கிறேன்.
உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கேளுங்கள்.

கிழவர் : இந்த மலைகள் எங்கள் வழியை மறிக்காமல் ஏதாவது
செய்ய முடியுமா?

ம. தே : இனிமேல் இந்த மலைகள் இங்கே இருக்கமாட்டா.

(கையிலுள்ள கோலால் மலைகளைத் தொடுகிறார்.
மலைகள் மறைகின்றன.)

கிழவர் : மலைகளின் தேவதையே மிக்க நன்றி. மிக்க நன்றி.

(தேவதைகள் மறைகின்றனர். கிழவர் கல்லின் மேல் உட்காருகிறார்.)

ஊரார் பாடல் (9)

மோகனம்

மூன்று மலை தாண்டி நாம் நடந்து போவோம்.
நல்வயலூர் போவோம். நண்பர்களைக் காண்போம்.

- ஊ 1 : பச்சை மலை எங்கே?
ஊ 2 : நீல மலை எங்கே? (கிட்ட நோக்கி)
நீல மலை எங்கே?
ஊ 3 : (தூர நோக்கி) தங்க மலை எங்கே?

அனைவரும் பாடல் (10)

மோகனம்

பச்சை மலை எங்கே? நீல மலை எங்கே?
தங்க மலை எங்கே? மலைகளெல்லாம் எங்கே?
மலைகளெல்லாம் எங்கே? மலைகளெல்லாம் எங்கே?
யாரகற்றி வைத்தார்? யாரெடுத்துச் சென்றார்?

- ஊ 1 2 3 : மலைகள் எங்கே போயின?
கிழவர் : (வானத்தைக் காட்டுகிறார்)
ஊரார் : தாத்தா உங்கள் முயற்சிக் கிடைத்த பரிசு இது.
நாங்கள் இனி ஒரு போதும் கடுமையான வேலைக்கு
அஞ்ச மாட்டோம். இந்த ஊர் உங்களை ஒரு
காலமும் மறவாது.
ஊரார் 1 : மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவன்
எல்லோரும்: வாழ்க!

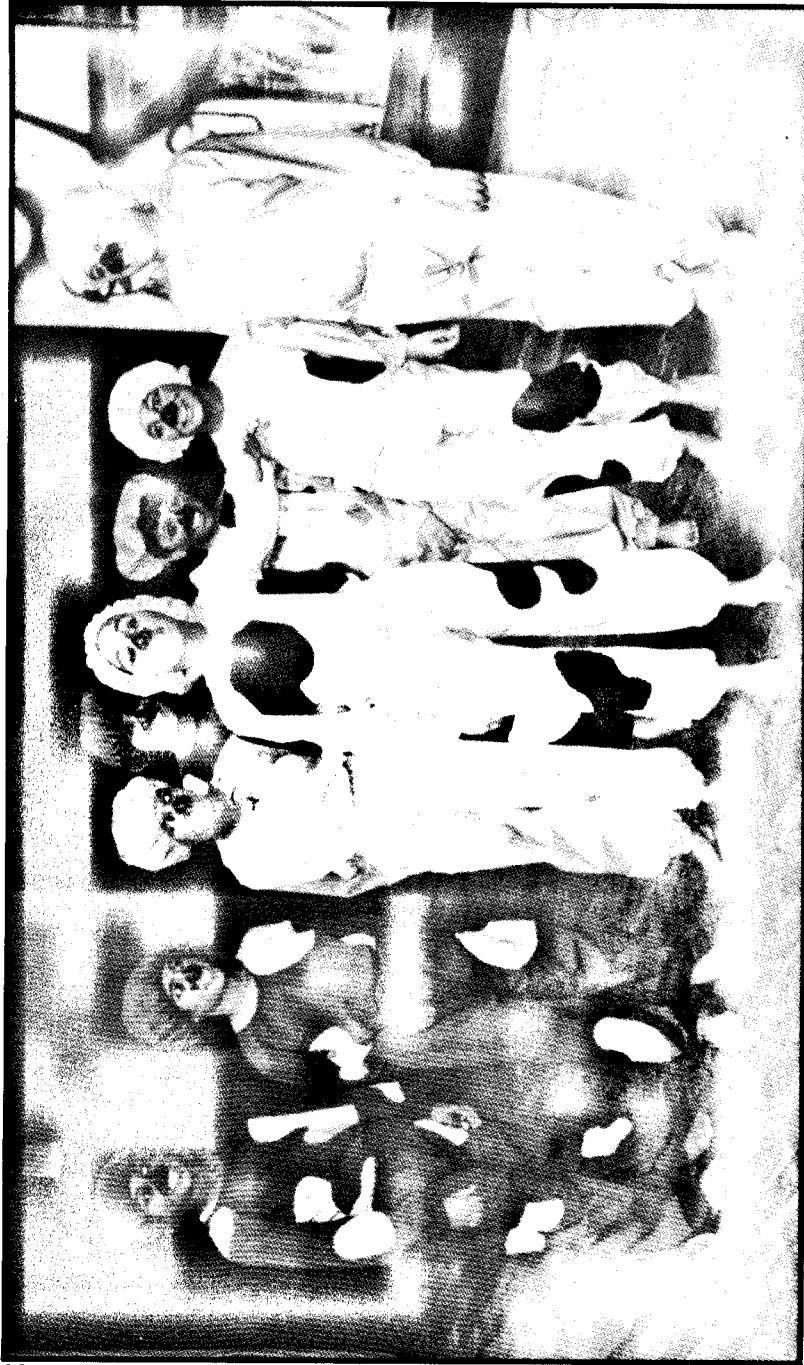
எல்லோரும் பாடல் (11)

(மோகனம்)

மனிதர் மனம் வைத்தால்
மலைகளை அகற்றிடலாம்
மனிதர் இணைந்தாலே
மண்ணையும் மாற்றிடலாம்
மனிதர் நினைத்தாலே
மண்ணையும் மாற்றிடலாம்.

◆◆◆ முற்றும் ◆◆◆

அயலார் தீர்ப்பு

பாடல் (1)

அவையோர் வணக்கம்

வந்தனங்கள் மிக்க சொல்லியே - உமை வணங்கி
வந்தனங்கள் மிக்க சொல்லியே

வந்து கதை ஒன்றுரைக்கவே - மிக வணங்கி
வந்து கதை ஒன்றுரைக்கவே
தந்துதவ வேணும் அருளே - கனிவுடைய
அன்னை தந்தை பெரியவரே - அவையிலுள்ள
அன்னை தந்தை பெரியவரே

மந்தியொன்று பூனையிரண்டே - அவற்றினிடை
முன் நடந்த கதை இதுவே - பன்நெடுங்கால்
முன் நடந்த கதை இதுவே
சொந்த மதி கெட்டொழிந்துமே - தமது பொருள்
சோரம் பட்ட கதை இதுவே - மிக எளிதில்
சோரம் பட்ட கதை இதுவே.

அப்பமொன்று பகிர்வதிலே - எழுந்த சண்டை
எப்படியோ வளர்ந்ததுவே - மிகத் தடித்து
எப்படியோ வளர்ந்ததுவே
தப்பிதமும் நிகழ்ந்ததுவே - குரங்கினிடம்
தம்பொருளை இழந்தனவே - பசி கிடந்து
தம்பொருளை இழந்தனவே

கப்பமென்று கொள்ளவில்லையே - கள்ளக் குரங்கு
காசு தரக் கேட்கவில்லையே - சம்பளமாய்க்
காசு தரக் கேட்கவில்லையே
சப்பிச்சப்பிச் சுவைத்ததுவே - பகிர வந்த
அப்பம் தன்னை விழுங்கியதே - பலதுஞ் சொல்லி
அப்பந்தன்னை விழுங்கியதே

அண்ணன் தம்பி சண்டையெனிலே - உமக்கிடையில்
அற்பத் தகராறெனிலே - எதிலுமொரு
அற்பத்தகராறெனிலே
அந்நியர்கள் வந்து புகவே - அனுமதிப்பின்
அத்தனையும் இழப்பீரே - உமது பொருள்
அத்தனையும் இழப்பீரே

அன்னையரே தந்தையரே - அவையிலுள்ள
அன்புடைய பெரியோரே - எமக்கு என்றும்
அன்புடைய பெரியோரே
சொன்ன பிழை பொறுப்பீரே - பிழை பொறுத்துச்
செய்பவற்றை நயப்பீரே - சின்னஞ்சிறியர்
செய்பவற்றை நயப்பீரே

கதை கூறுவோர் :

நீங்கள் கேட்கப் போகிற கதை இதுதான் :
இரண்டு பூனைகளுக்கு ஒரு அப்பம் கிடைத்தது. அதை
எப்படிப் பங்கிடுவது என்று அவை வாக்குவாதப்பட்டன.
கடைசியாக ஒரு குரங்கிடம் போய் அப்பத்தைத் தமக்குச்
சமமாகப் பங்கிடும்படி கேட்டன. குரங்கு எப்படி அப்பத்தைப்
பங்கிட்டது என்று தெரியுமோ? தெரியாது என்றால்
நாடகம் முடியும் வரை அமைதியாகவும் பொறுமையாகவும்
இருந்து பாருங்கள்.

பாடல் (2)

ஓடி எலி பிடித்திடுவோம் - நாங்கள்
தேடி எங்கும் எலி பிடிப்போம்.
வீடு வயல் வெளிகளிலும் - பெரு
வீதியிலும் எலி பிடிப்போம்.

சின்ன எலி கிடைத்தாலும் - நாங்கள்
தின்ன அது உணவாகும்
என்ன எலி ஆனாலும் - ஓடி
எங்கும் அதைத் துரத்திடுவோம்.

சந்து பொந்தில் பார்த்திருப்போம் - கண்ணைச்
சாற்றி அங்கு சரிந்திருப்போம்
வந்தவுடன் எழுந்திடுவோம் - எலி
வாலைப் பற்றி இழுத்திடுவோம்

தப்ப விட்டுத் தொடர்ந்திடுவோம் - மீண்டும்
தாவி அதைப் பிடித்திடுவோம்
இப்படி நம் எலியாட்டம் - சின்னச்
சுண்டெலிக்கு உயிர் போகும்

க. பூ : இன்றைக்கு இவ்வளவு பாடுபட்டும் எலி அகப்படவில்லை.

வெ. பூ : தின்ன எலியும் இல்லை. துரத்திக் களைத்தது தான் மிச்சம்.

க. பூ : வா அங்கே கடை வீதிப் பக்கம் போவோம்.

கதை கூறுவோர் :

அதோ அதுதான் கடைவீதி. காலை நேரம். ஒரே
சந்தடியாக இருக்கிறது. அங்கே பாருங்கள். ஒரு பாட்டி
அப்பஞ் சுடுகிறார். அவரிடம் பல பேரும் போய் அப்பம்
வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். சில பேர் கையில் எடுத்துக்
கொண்டும் போகிறார்கள்.

இதோ இந்த முலையைப் பாருங்கள். அப்போது பார்த்த
இரண்டு பூனைகள். இரண்டும் நாறல் மீனைப் பூனை
பார்த்த மாதிரி என்று சொல்லுவார்களே, அந்த மாதிரிப்
பாட்டி அப்பஞ் சுடுவதையே பார்த்துக் கொண்டு
நிற்கின்றன. ஓடிக் களைத்து விட்டன. நல்ல பசியாக
இருக்க வேண்டும். தமக்குள் ஏதோ பேசுகின்றன.
கேட்போமா?

பாடல் (3)

சி. 1 : கறுத்தப் பூனை வெள்ளைப் பூனைக் கென்ன சொன்னது?

சி. 2 : மியா மியோ மியா மியோவ் என்று சொன்னது.

சி. 1 : வெள்ளைப் பூனை கறுப்பைப் பார்த்து என்ன சொன்னது?

சி. 2 : மியோ மியோ மியா மியோ என்று சொன்னது.

சி. 3 : பூனைப் பாலைஷ் எங்களுக்குப் புரியவில்லையே
புரியுமாறு எங்களுக்குக் கதையைச் சொல்லுவீர்

சி. 4 : பூனைரண்டு சொன்னதென்ன தெரியவில்லையே
புரியுமாறு எளிய தமிழில் எடுத்துச் சொல்லுவீர்.

சி. 1 : கறுத்தப் பூனை வெள்ளைப் பூனைக்கென்ன சொன்னது?

சி. 2 : எனது வயிறு பசியில் வாடுதென்று சொன்னது.

சி. 4 : வெள்ளைப் பூனை கறுப்பைப் பார்த்து என்ன சொன்னது?

சி. 2 : எனது நிலையும் உனது போல என்று சொன்னது.

க. பூ : அதோ பார், ஆச்சி அப்பம் சுடுகிறார். என்ன வாசம்!
என் பசி இன்னும் கூடிவிட்டதே.

வெ. பூ : ஆச்சிக்குத் தெரியாமல் இரண்டு அப்பங்களைக் களவாடுவோமா?

க. பூ : ஆச்சிக்குப், பிடரியிலும் கண். அகப்பையால் நன்றாக இரண்டு சாத்துவார்.

வெ. பூ : பசிக்கிறதே. என்ன செய்வது?

க. பூ : ஆச்சி சுட்டதை விற்று முடித்த பிறகு போவோம். கெஞ்சிக் கேட்டால் மிஞ்சினதைத் தருவார்.

வெ. பூ : மிஞ்சாவிட்டால் என்ன செய்வது?

க. பூ : கீழே கிடக்கிற துண்டுகளை நக்க வேண்டியது தான்

வெ. பூ : அதோ ஆச்சி கடையை மூடப் போகிறார். வா, அங்கே ஓடுவோம்.

பாடல் (4)

பசியால் வாடுகிறோம் - பட்டினி
முழுநாள் உணவறியோம்
ருசியாய் உண்போரே - அப்பம்
சிறிதேன் தருவீரோ
சுவையாய் வேண்டாமே - பாதி
வயிறே நிறைந்திடவே
எவரேன் தருவீரோ - தந்தால்
களவே நினைவோமா
(பூனைகள் பாட்டியை நெருங்குகின்றன)

பாடல் (5)

வெ. பூ : ஆச்சி மிகவும் பசிக்கிறதே
அப்பம் மிச்சம் இருக்கிறதோ
சீச்சீ என்றே ஏசாதீர்
சிறிதேன் தின்னத் தந்திடுவீர்

பாட்டி : ஐயோ பாவம் பூனையரே
அப்பச் சட்டி வழித்தாச்சே
மெய்யாய் மீதி ஒரு அப்பம்
மேலும் எதுவுங் கிடையாதே

பாட்டி (வசனம்):

இந்தாருங்கள் ஒரே ஒரு அப்பம் மிஞ்சி
இருக்கிறது. ஆறுதலாகத் தின்னுங்கள்
(பாட்டி போகிறார்.)

(வெள்ளைப் பூனை தனக்கே அப்பத்தை எடுக்க முயல்கிறது.
கறுத்தப் பூனை அதைப் பறிக்க முயல்கிறது. அப்பம் தரையிற்
கிடக்கிறது. பூனைகள் சண்டையிடத் தொடங்குகின்றன.)

பாடல் (6)

வெ. பூ : ஆச்சி தந்த அப்பம் என்னதே - தின்று
ஆசை தீர ஏப்பம் விடுவேன்
மூச்சு முட்டத் தின்று முடிப்பேன் - ஏதேன்
மிஞ்சின் நீயும் தின்னத் தருவேன்

க. பூ : தட்டிச் சுற்றப் பார்க்கிறாயல்லோ - சொல்லித்
தந்த என்னை ஏய்க்கிறாயல்லோ
தொட்டாயென்னில் எட்டி அடிப்பேன் - கொஞ்சம்
தூர நில்லு நான் முன் புசிப்பேன்

வெ. பூ : என்ன சொன்ன போதும் என்னதே - மீதம்
ஏதும் தின்ன வேண்டில் அகல்வாய்
சொன்ன சொல்லை மீறி நடந்தால் - மிச்சஞ்
சொச்சமின்றித் தின்று விடுவேன்.

க. பூ : என்னை முந்தி நீயும் உண்ணவோ - நானும்
உந்தன் எச்சில் தன்னைத் தின்னவோ
இன்னும் என்ன பேச உள்ளதோ - உன்னை
என்ன செய்வேன் என்று சொல்லவோ

வெ. பூ : உன்னுடைய சீறலுக்கு நான் பயப்படமாட்டேன்.

க. பூ : நீ அப்பத்தில் வாய் வைத்தால் என்ன நடக்குமென்று
பார்.

வெ. பூ : பேசாமல் இருந்தால் கொஞ்சமாவது தருவேன்.

க. பூ : உன்னிடம் நான் கெஞ்ச மாட்டேன், எடுக்கப் போகிறேன்.

வெ. பூ : என்னுடைய அப்பம்.

க. பூ : என்னுடைய அப்பம்.

வெ. பூ : எல்லாம் என்னுடையது.

- க. பூ : எல்லாம் என்னுடையது.
(வேறு பூனைகள் வந்து சேருகின்றன.)
- பூ 1 : இதென்ன அவர்கள் சண்டை போடுகிறார்கள்?
- பூ 2 : நல்ல சினேகிதர்கள் என்றல்லவா நினைத்தோம்?
- பூ 3 : அந்த அப்பத்துக்குத் தான் சண்டை.
- பூ 4 : பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போம் என்பார்கள்.
- பூ 5 : சினேகிதமுமோ?
- பூ 6 : புத்தி கெட்டுப் போனால் எல்லாமே தான்.
- பூ 1 : இவர்கள் சண்டை போடும் போது யாராவது அப்பத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுவார்கள்.
- பூ 2 : சில நேரம் சண்டை தொடங்கின பிறகு ஏன் சண்டை போடுகிறோம் என்றே மறந்து விடுகிறோம்.
- பூ 3 : பிறகு வீண் சண்டை மட்டும் தான் மிஞ்சும்.
- பூ 1 : நாங்கள் போய் விலக்கி விடுவோமா?
- பூ 2 : சொல்வதைக் கேட்பார்களா?
- பூ 3 : சொல்லித்தான் பார்ப்போமே.

பாடல் (7)

- வெ. பூ : தொட்டாயென்றால் எட்டியடிப்பேன் - உன்னை கட்டாயமாய்க் காலால் உதைப்பேன் முட்டாளே உன் மூக்கை அறுப்பேன் - என் கிட்டே வந்தால் கீறிக் கிழிப்பேன்.
- க. பூ : பொல்லாதவன் கோபம் மிகுந்தால் - இங்கே நில்லாமலே உன்னைக் கலைப்பேன் நல்லாய் ஒரு பாடம் தருவேன் - அப்பம் எல்லாமே நான் தின்று முடிப்பேன்
- வெ. பூ : சொன்னால் ஏதுங் காதில் விழாதோ - கிட்டே வந்தாயென்றால் வாலை அறுப்பேன் சென்றே எங்கேன் ஓடிப் பிழைப்பாய் - உன்னைக் கண்டேனென்றால் கொன்றே விடுவேன்

- க. பூ : பந்தாக நீ பாய அடிப்பேன் - ஆழப் பாதாளத்தில் உன்னைப் புதைப்பேன் இந்தா இனி இங்கே நில்லாதே - இல்லை இன்றே உன்னைச் சாக அடிப்பேன்
- பூ 1 2 3: கறுப்பார், வெள்ளையர், என்ன சண்டை இது?
- க. பூ : எனக்குத் தராமல் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடப் பார்க்கிறான்.
- வெ. பூ : என்னுடைய அப்பத்தில் தனக்குப் பெரிய பங்கு கேட்கிறான்.
- க. பூ : நான் சொல்லித்தானே அப்பம் கிடைத்தது.
- வெ. பூ : என்னிடம் தானே ஆச்சி தந்தவர்.
- பூ 1 : சரி சரி. அப்பத்தைக் காகம் கொண்டு போக முதல் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து சாப்பிடுங்கள்.
- க. பூ : யார் பங்கிடுவது?
- வெ. பூ : நான்.
- க. பூ : உன்னை நம்ப மாட்டேன். நானே பங்கிடுவேன்.
- வெ. பூ : உன்னை நான் நம்ப முடியுமோ? ஏலாது.
- பூ 4 : நான் பங்கிடவா?
- க. பூ : நீங்கள் வெள்ளையனுடைய சொந்தக்காரர். உங்களை நம்ப ஏலாது.
- பூ 5 : நான் பங்கிடவா?
- வெ. பூ : உங்களுக்கு என்னோடு பழைய சண்டை. ஏலாது.
- பூ 3 : நான்?
- க. பூ : உங்களுக்கு என்னைப் பிடியாது.
- பூ 4 : அப்போ நான்?
- வெ. பூ : நீங்கள் கறுப்பனுக்குப் பழைய கூட்டாளி. ஏலாது.
- பூ 1 2 : யாரும் வேண்டாமென்றால் நீங்களே சமமாகப் பங்கிடுங்கள்.
- க. பூ : அப்படித் தான் செய்ய வேண்டும்.

வெ. பூ : நாங்கள் பங்கிடுகிறோம். நீங்கள் போங்கள்.

(பூனைகள் அப்பத்தைப் பங்கிட முயல்கின்றன)

க. பூ : அப்பத்தை இரண்டாகப் பிப்போம். ஒன்று எனக்கு, மற்றது உனக்கு.

வெ. பூ : நீ பெரிய துண்டை எடுப்பாய். ஏலாது. ஆளுக்கு ஒரு கடி கடிப்போம்.

க. பூ : உனக்குப் பெரிய வாய். நீ கூடக் கடித்து எடுப்பாய். ஏலாது. இரண்டு பேரும் ஒவ்வொரு பக்கத்தைப் பிடித்து இழுப்போம்.

வெ. பூ : ஏலாது. நீ அணாப்பிப் போடுவாய். இரண்டு பேருக்கும் பொதுவான யாரையாவது தேடுவோம்.

க. பூ : நான் தான் தேடுவேன்.

வெ. பூ : எனக்கு உடன்பாடான ஆள் இல்லாவிட்டால் அது சரிவராது.

க. பூ : உனக்கு ஒரு நாளும் யாரையுமே சரிவராது.

(குரங்கு வருகிறது.)

பாடல் (8)

குரங்கு : வந்தனனே வந்தனனே - வல்லாதி வல்ல
வானரன் நான் வந்தேனே - நீதி சொல்லும்
வானரன் நான் வந்தேனே
இந்தியா இலங்கை தொட்டு
இங்கிலாந்து யப்பான் சீனா
ஆபிரிக்கா அமெரிக்கா
அந்த இந்த நாடு என்று
அத்தனையும் கண்டு சட்டம்
ஆயிரம் விதிகள் கண்டு

(வந்தனனே)

(பின்னால் கூட வந்த குரங்குகள் பேசுகின்றன.)

கூ.கு 1 : ஐயா வலுங் கெட்டிக்காரர்.

கூ.கு 2 : என்ன மாதிரிக் கெட்டிக்காரர்?

கூ.கு 1 : உலகத்தில் உள்ள தேசம் எல்லாம் போய் நீதவானாக இருந்தவர்.

கூ.கு 3 : நல்ல நீதவான் என்றால் ஏன் ஊர் ஊராக ஓடினார்?

கூ.கு 4 : ஊரார் துரத்தினார்களோ?

கூ.கு 1 : விசர்க் கதை கதையாதீர்கள். அவருடைய கெட்டித் தனத்தில் சில பேருக்குப் பொறாமை.

கூ.கு 2 : அதற்காக ஊரை விட்டு ஓடுவானேன்?

கூ.கு 1 : அதற்காக ஓடவில்லை. உலகத்தில் உள்ள சட்டத்தை எல்லாம் கரைத்துக் குடிக்கத்தான் போனவர்.

கூ.கு 4 : நல்ல வெறி ஏறியிருக்கும்.

கூ.கு 1 : இந்த மாதிரி நக்கல் எல்லாம் ஐயாவுக்குக் காதில் விழுந்தால் உன்னுடைய கதி

கூ.கு 2 : பேசாமல் ஐயா என்ன சொல்கிறாரென்று கேட்போம்.

பாடல் (9)

குரங்கு : வழக்கிருந்தால் தீர்க்கவெல்லோ வானரனாம் நானும்
வந்தனனே நீதி சொல்ல வானரனாம் நானும்
வழக்கிலையேல் ஆக்கிவைக்க வானரனாம் நானும்
வந்தனனே வழக்கெடுக்க வானரனாம் நானும்
கிழக்கெனிலும் மேற்கெனிலும் வானரனாம் நானும்
கண்டறியாத் தேசமுண்டோ வானரனாம் நானும்
அழகாக நீதி சொல்ல வானரனாம் நானும்
அரிய துலாக் கோலுடனே வானரனாம் நானும்
வந்தனனே வந்தனனே வானரனாம் நானும்
வந்தனனே நீதி வழி வானரனாம் நானும்

குரங்கு : தம்பிமாரே என்ன விஷயம்?

கூ.கு 2 : ஒன்றுமில்லை. உங்களுடைய கெட்டித்தனத்தைப் பற்றி விசாரிக்கிறார்கள்.

குரங்கு : அதுவா, அது பெரிய கதையல்லவா!

கூ.கு 1 : நீங்கள் ஏன் ஊர் ஊராகத் திரிகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

குரங்கு: சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். நான் நீதவானாகப் போய்க் கொஞ்ச நாட்களில் ஊரில் ஒரு வழக்கும் மிஞ்சாமல் தீர்த்துப் போடுவேன்.

கூ.கு 1: வழக்கு ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் பிறகு ஐயாவுக்கு அங்கே என்ன வேலை.

குரங்கு: நீ கெட்டிக்காரன். உனக்கு எல்லாம் விளங்கும். இப்போது இந்த ஊருக்கு வந்திருக்கிறேன்.

கூ.கு 2: அதென்னையா கையிலே தராசு?

குரங்கு: இதென்ன மொக்குக் கேள்வி? கையில் தராசு இல்லாமல் நீதவானாக இருக்க முடியுமா? நீதி மன்ற வாசலில் உள்ள சிலையைப் பார்த்திருக்கிறாயா?

கூ.கு 2: ஓம்.

குரங்கு: அதனுடைய கையில் என்ன இருக்கிறது?

கூ.கு 2: தராசு.

குரங்கு: பிறகென்ன கேள்வி?

கூ.கு 3: அந்தச் சிலையின் கண்ணைக் கட்டியல்லவோ இருக்கும். உங்களுடைய கண்ணை ஏன் கட்டவில்லை?

குரங்கு: விழற்கதை கதைக்கக் கூடாது. கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு ஊர் ஊராகத் திரிய ஏலுமோ?

கூ.கு.1: அங்கே, பூனைகள் இரண்டு சண்டை இடுகின்றன. அந்த வழக்கைத் தீர்த்து வைக்கிறீர்களா?

குரங்கு.1: வழக்கு எதைப் பற்றி என்று அறியாமல் தீர்க்க முடியுமா?

கூ.கு 2: ஏதோ சாப்பாட்டைப் பங்கிடுகிற சண்டையாகத் தான் இருக்கும்.

குரங்கு: அப்படியானால் நான் போய்த் தீர்ப்புச் சொல்லலாம். கிட்டப் போய்ப் பார்ப்போம்.

(போகிறது.)

குரங்கு: மியாவ் மியாவ் பூனைகள் மீசைக்காரப் பூனைகள் எலி பிடிக்கும் பூனைகள் என்ன சண்டை பூனைகள்?

(பூனைகள் முதலிற் தயங்குகின்றன. குரங்கு மறுபடியும் கேட்கிறது.)

பாடல் (10)

குரங்கு: சண்டை தீர்த்து வைக்கவே சட்ட நீதி கற்றவன் என்ன சண்டை கூறுவீர் எளிதில் முடிவு காணுவேன் காணி பூமி எல்லைகள் காசு சொத்து வஞ்சனை வீணில் வந்த சண்டைகள் வேறும் தீர்க்க வல்லவன்

பிற குரங்குகள்:

வானரனார் வந்தனரே வல்லாதி வல்ல வானரனார் வந்தனரே நீதி சொல்ல வந்தனரே வந்தனரே

வெ. பூ: தெரியாமல் இந்தக் கறுத்தப் பூனைக்கு அப்பத்தில் அரைவாசி தர ஓமென்று சொல்லி விட்டேன். சரிபாதி வேண்டுமென்று சண்டை பிடிக்கிறான்.

க. பூ: நான் சொல்லிக் கிடைத்த அப்பத்தை நானல்லவோ முதலில் தின்ன வேண்டும். சமமாகப் பிரிக்கவும் விடமாட்டேன் என்று சண்டை பிடிக்கின்றான்.

வெ. பூ: எங்களால் அப்பத்தைச் சமமாகப் பிரிக்க முடியவில்லை. யாராவது நீதியான ஆள் தான் வர வேண்டும்.

க. பூ: யாரானாலும் அப்பத்தைச் சமமாகப் பிரித்துத் தந்தார் போதும்.

குரங்கு: இதென்ன வழக்கு. இது சில்லறை விஷயம். எத்தனை பெரிய வழக்கெல்லாம் விசாரித்திருக்கிறேன். நான் இதைச் சுகமாகத் தீர்த்து வைக்கிறேன்.

க.பூ,

வெ.பூ: எப்படித் தீர்ப்பீர்கள்?

குரங்கு: இந்தத் தராசைக் கண்டீர்களா, அது பொய் சொல்லாது. அதைப் பாவித்துச் சமமாகப் பிரித்துத் தருவேன். ஆ எங்கே? அது தானே அப்பம். இங்கே கொண்டு வாருங்கள்.

(பூனைகள் அப்பத்தைக் கொண்டு வருகின்றன.)

குரங்கு அப்பத்தை இரண்டாகப் பிய்த்துத் தராசின் இரு தட்டுக்களிலும் இடுகிறது.

குரங்கு: வலக்கைப் பக்கம் கூடினதே
இடக்கைத் தட்டு உயர்கிறதே
ஐயோ ஐயோ என் செய்வேன்
வலதில் கொஞ்சம் குறைத்திடுவேன்.

(அப்பத்திற் பிய்த்துத் தின்கிறது.)

இடக்கைப் பக்கம் கூடினதே
வலக்கைத் தட்டு உயர்கிறதே
ஐயோ ஐயோ என் செய்வேன்
இடதில் கொஞ்சம் குறைத்திடுவேன்.

(மேலும் பியக்கிறது.)

பாடல் (11)

பிற குரங்குகள் :

இந்தப் பக்கம் குறைவானால்
ஐயா அறிஞர் என் செய்வார்?
அந்தப் பக்கம் கடித்திடுவார்
அந்தப் பக்கம் உயர்ந்திடுமே
அந்தப் பக்கம் குறைவானால்
ஐயா கனவான் என் செய்வார்?
இந்தப் பக்கம் கடித்திடுவார்
இந்தப் பக்கம் உயர்ந்திடுமே
வலக்கைப் பக்கம் ஒரு கடியும்
இடக்கைப் பக்கம் மறுகடியும்
வலதும் இடதும் சமமாக
ஐயா நன்றாய்க் கடித்திடுவார்.

(குரங்கு மாறி மாறிக் கடிக்க அப்பம் தீர்ந்து விடுகிறது.)

குரங்கு: இப்போது இரு தட்டுகளும் சமமாகி விட்டன.

க. பூ : அப்பம் மட்டும் மிஞ்சவில்லை.

வெ. பூ: எல்லாவற்றையும் குரங்கு தின்று விட்டது.

குரங்கு: சரி, இப்போது உங்களுக்குச் சண்டையில்லாத விதமாக
அப்பத்தைப் பங்கிட்டாயிற்று. நான் புறப்படுகிறேன்.

(போகிறது.)

பாடல் (12)

கூ.கு 1: தீர்த்து வைத்தார் குரங்காரே - நன்றாகத்
தீர்த்து வைத்தார் குரங்காரே

கூ.கு 2: தீர்க்கவில்லைக் குரங்காரே - எல்லாமே
தின்று விட்டார் குரங்காரே

கூ.கு 3: ஏய்த்து விட்டார் குரங்காரே - இவரை
ஏய்த்து விட்டார் குரங்காரே

கூ.கு 4: போய்ப் பறந்தார் குரங்காரே - பாவம்
பூனைகட்கு மீதமில்லையே

க. பூ,

வெ. பூ: நாங்கள் ஒற்றுமையாக எங்களுக்குள் பங்கிட்டிருக்கலாம்.
இப்போது அப்பம் மிஞ்சவில்லை. பசிதான் மிச்சம். போய்
அடுப்புக்கு அருகே ஏதேன் துண்டுகள் விழுந்திருந்தால்
அவைகளை நக்குவோம்.

பாடல் (13)

கதை கூறுவோர் :

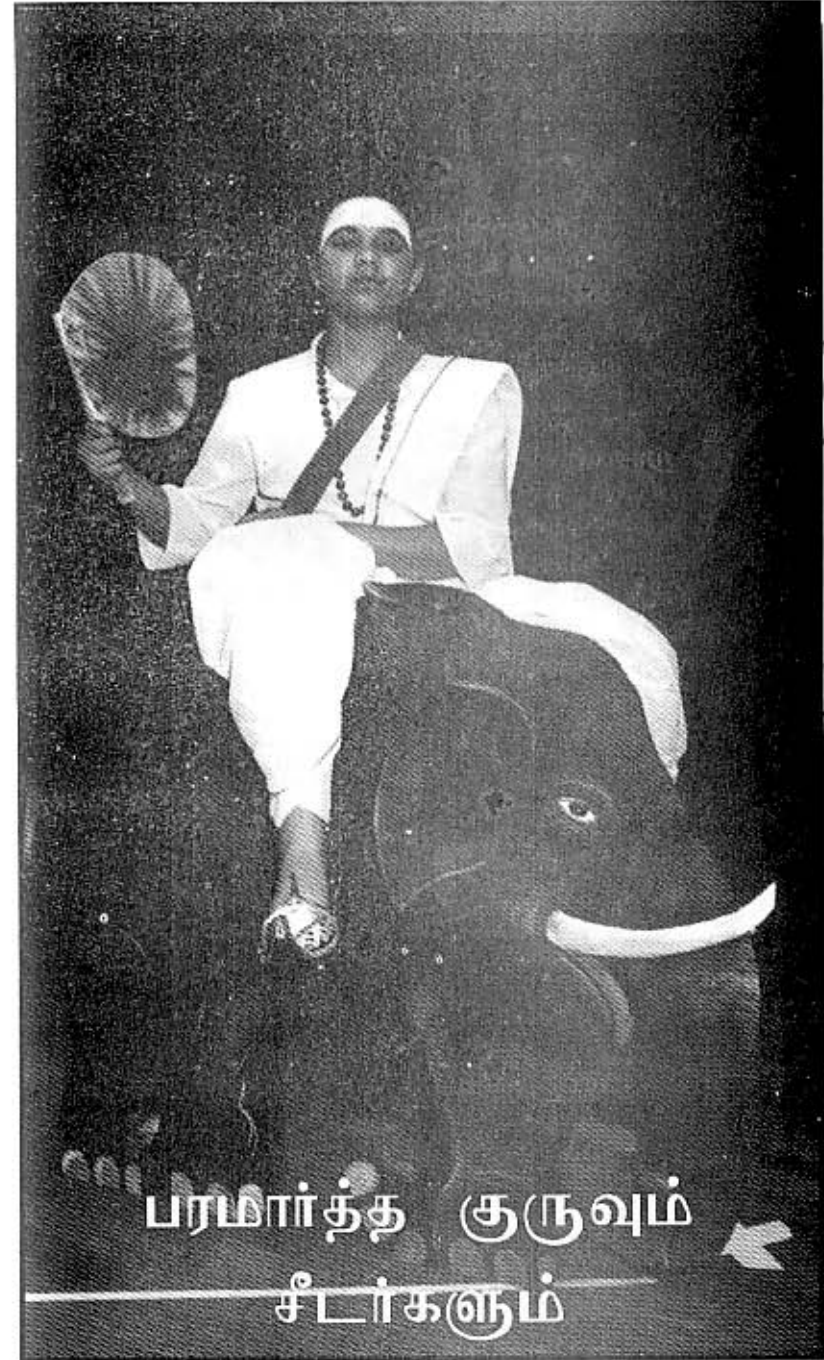
அண்ணன் தம்பி வழக்கெனிலும்
அக்கை தங்கை பிணக்கெனிலும்
எத்தனை தான் இருந்தினும்
எங்களுக்குள் தீர்த்திடுவோம்
அந்நியரின் தலையீட்டால்
ஆகிடலாம் பெருங்கேடு
புத்தியுடன் நடவீரேல்
அத்தனையும் இழந்திடுவீர்

பாடல் (14)

வாழ்த்து

பாலர் எங்கள் நாடகத்தை
மேடையீது கண்டு எங்கள்
பிழைகள் தாங்கி வாழ்த்தினாரே
நன்றி சொல்குவோம்
நாளும் நல்ல நாடகங்கள்
மேலுமோங்க வந்த நீங்கள்
நீடு வாழ்க நன்மை காண்க
என்றும் மங்களம்

◆◆◆ முற்றும் ◆◆◆

பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்

பாடல் (1)

அவையோர் வணக்கம்

அன்பு மிகும் அவை மாந்தரே உம்மிடம்
எங்களின் கூத்துடன் வந்தனமே
வந்தனம் எங்களை ஏற்று நம் ஆசிகள்
வாழ்த்தியே தந்திட வேண்டுகிறோம்.
சின்னப் பருவத்தில் அன்னையர்க் கன்னையர்
சொன்ன கதை பல நாற்றினிலே
ஒன்றிரண்டை வந்து இந்த அவையினில்
இன்று நிகழ்த்திட ஆசை கொண்டோம்

பாட இனிய நற் கீதம் பலப்பல
பாடிக் கனிமிகப் பண்ணிசைப்போம்
கூட எழும் ஒரு தாள லயமுடன்
கூடியே ஆடல்கள் செய்திடுவோம்
மேடையிலே உரை பேசி நடித்தொரு
நற்றமிழ் நாடகம் ஆற்றிடுவோம்
நாடி நலஞ் செய்யும் நல்லவரே உம்மை
நாங்களும் இங்கு பணிந்திடுவோம்

நானை உலகினில் வாழும் பரம்பரை
நல்லறி வுற்றியர் வெய்திடவும்
வாழும் மனிதர்கள் யாவரும் ஓர்சமம்
ஆகி உயர்வுகள் கண்டிடவும்
ஆழும் அறிவெனும் சோதியிலே இந்த
வையம் செழித்துப் பொலிந்திடவும்
வாழி வருமின் இக் கூத்தினை எம்மொடு
கூடி மகிழ்வுடன் வாழ்த்திடவே

முன்னைப் பழமையில் மூடர்கள் மூவிரு
பேர்களும் செய்தவை சொல்லுவமே
இன்னும் அவர் வெறும் ஏட்டில் படித்ததில்
ஒன்றும் பயனுடன் கற்றிலரே
உண்மை தனையிங்கு சொன்னோமே கேளுமின்
ஏட்டுப் படிப்பினால் ஆவதென்ன
சொன்ன கதையிதற் குற்றமுண்டேல் எனை
சற்றுப் பொறுத்தருள் செய்திடுவீர்

பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்

33

காட்சி 1

(பரமார்த்த குருவும் மட்டி, மடையன், பேதை, மிலேச்சன், மூர்க்கன் ஆகிய ஐந்து சீடர்களும் வரிசையாக மேடைக்கு வருகின்றனர். பின்னால் ஒரு யானையும் வருகிறது.)

கதை கூறுவோர் :

உங்கள் எல்லோருக்கும் பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும் பற்றிய கதைகள் சிலவாவது தெரியுந் தானே.

(ஒரு சிறுமி மேடைக்கு வருகிறார். பின்பு மேலும் மூவர் வருகின்றனர்.)

1ம் சிறுமி : மட்டியும் மடையனும் குதிரை முட்டை வாங்கப் போன கதை தெரியும்.

2ம் சிறுமி : நீற்றுப் பூசணிக்காயையல்லவா அவர்களிடம் ஒருவன் விற்றான்.

3ம் சிறுமி : இருவரும் நீற்றுப் பூசணிக்காயைத் தூக்கிக் கொண்டு போன வழியில் அது கைதவறி விழுந்து விட்டது. குதிரை முட்டை உடைந்து விட்டதே என்று இருவரும் அழுதார்கள்.

4ம் சிறுமி : அப்போது ஒரு முயல் வெருண்டு ஓடியது. அதைக் கண்டு இருவரும் அதோ குதிரைக் குஞ்சு ஓடுகிறது. என்று முயலின் பின்னால் ஓடிக் களைத்த கதையை யாரும் எப்படி மறக்க முடியும்.

(ஒரு சிறுவன் மேடைக்கு வருகிறார். மேலும் மூவர் வருகின்றனர்.)

1ம் சிறுவன்: எல்லோருமாக ஆறு கடந்த கதையும் தெரியும்

2ம் சிறுவன்: பல பேரைக் கொன்று விழுங்கிய ஆறென்று கேள்விப்பட்டார்கள். அதைப் பகலில் கடக்கக் கூடாது, இரவில் அது நித்திரையாக இருக்கும் போது தான் கடக்கலாம் என்றும் குரு முடிவு செய்தார்.

3ம் சிறுவன்: இருட்டுப்பட்டதும் எரியும் கொள்ளிக் கட்டையை ஆற்றில் வைத்து அது நித்திரையா என்று பார்த்தார்கள். கொள்ளி தண்ணீரில் பட்டதால் “புஸ்ஸ்” என்று சத்தம் வந்தது. எனவே ஆறு விழிப்பாக இருக்கிறதென்று முடிவு செய்தார்கள்.

4ம் சிறுவன்: கொஞ்ச நேரம் போன பிறகு போய் அணைந்த கொள்ளிக் கட்டையை ஆற்றில் வைத்தார்கள். ஆறு சத்தம் செய்யாததால் அது நித்திரை என்று முடிவு செய்து ஆற்றைக் கடந்து போனார்கள்.

1ம் சிறுமி : ஆற்றைக் கடந்து எல்லோரும் பத்திரமாகக் கரையேறினார்களா என்று எண்ணிப் பார்த்த கதையும் வேடிக்கையானது இல்லையா?

கதை கூறுவோர் :

இப்படி இன்னும் பல நல்ல கதைகள் உள்ளன. இவற்றை எழுதியவர் வீரமாமுனிவர். பெஸ்கி என்ற பேருடைய இத்தாலி நாட்டுப் பாதிரியார். தமிழுக்கு அரிய சேவைகள் செய்தவர். தேம்பாவணி என்ற கிறிஸ்தவ காவியத்தையும் எழுதியவர். தமிழ் எழுத்துக்களைச் சீராக்குவதில் இவர் செய்த பணி முதன்மையானது.

சிறுவர்கள் : பரமார்த்த குரு கதையைப் பற்றி எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள்.

கதை கூறுவோர் :

இந்தக் கதைகள் தெனாலிராமன் கதை போலவோ சில நீதிக்கதைகள் போலவோ புத்திசாலிகளைப் பற்றியதில்லை. கதைகளில் வரும் ஆறு பேருமே மூடர்கள். சுமமா மூடர்கள் இல்லை. தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று நினைக்கிற மூடர்கள். புத்தகப் படிப்பு மட்டும் போதாது என்று அறியாதவர்கள்.

1ம் சிறுமி : ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது என்கிற கதை மாதிரியா?

கதை கூறுவோர் :

ஓம். அது மிகவுஞ் சரி. அறப் படித்துக் கூழ்ப்பானைக்குள் விழுந்த மாதிரி என்றும் சொல்வார்கள்.

1ம் சிறுவன்: அப்படியானால் நான் இனிப் படிக்கிறதற்குப் பாடசாலைக்குப் போகாமல் வீட்டிலேயே இருந்து விளையாடலாமா?

கதை கூறுவோர் :

அப்படியில்லை. பள்ளி சென்று புத்தகங்களும் படிக்க வேண்டும். வீட்டில் வேலைகளைச் செய்தும் படிக்க வேண்டும். மற்றவர்களோடு சேர்ந்து பழகி விளையாடியும் படிக்க வேண்டும். ஆட்டம், பாட்டு, கூத்து எல்லாம் சேர்ந்த அறிவு தான் முழுமையான மனிதர்களாக உங்களை ஆக்கும். சொந்தமாகச் சிந்திப்பது தான் அறிவின் அடையாளம்.

சிறுமியர் : சிந்தித்துப் பழகாவிட்டால் பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும் போலவே நாம் மாறி விடுவோமா?

கதை கூறுவோர் :

மிகவுஞ் சரி.

சிறுவர்கள் : இன்று நாம் மேடையில் என்ன கதை சொல்லப் போகிறோம்?

கதை கூறுவோர் :

இது தான் கதை:

பாடல் (2)

ஏட்டினில் அறிவாளர் - எனினும்
செயலினில் முழு மூடர் - அறுவர்
நாட்டில் ஒரு காலம் நகைப்புக் கிடமான
கதைகள் பல உண்டு - அதிலே
சில சொல்வோம் இங்கு

கொடையாய்ச் சீமான் ஒருவன் வழங்கிய
யானை அவரிடம் இருந்தது
மடையரின் குருவும் சவாரி போகையில்
விபரீதங்களும் நிகழ்ந்தன

(ஏட்டினில்)

கிளையின் நுனியில் ஏறிய மடையன்
கோடரி கொண்டே தறித்தனன்
விழுவாய் என்றே வழியாற் போனவன்
மொழியால் அவனும் சினந்தனன்

(ஏட்டினில்)

சரிந்து விழுந்த பின் சொன்னவன் பெரிய
சோதிடன் என்றே நினைத்தனன்
குருவின் மரணமும் நிகழ்வது என்றெனக்
கூறிடுவாயெனக் கேட்டனன்

(ஏட்டினில்)

ஆசன சீதம் சீவன மோசம்
என்றே வந்தவன் நகர்ந்தனன்
ஜோசியம் எவ்விதம் மெய்த்தது என்றே
சொல்லுவம் அவையினர் முன்னமே

(ஏட்டினில்)

(பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும் மேடையில் வரிசையாகச்
சுற்றிவர யானை தொடர்கிறது.)

குரு : எனக்கு நடந்து களைத்து விட்டது. கொஞ்சம்
ஆறிவிட்டுப் போவோம்.

(எல்லோரும் அமர்கிறார்கள். யானை மட்டும் மெல்ல விலகிப்
போகிறது. சீடர்கள் ஐவரும் ஒடிப்போய் யானையை இழுத்து
வந்து யானையைச் சூழ அமர்கின்றனர்.)

மட்டி : குருநாதர் நன்றாகக் களைத்துப் போய்விட்டார்.

குரு : எனக்கு வயது ஏறி விட்டது.

பேதை : போன வருடம் குருநாதர் தனக்கு ஐம்பத்தொன்பது
வயது என்றார்.

மிலேச்சன் : அடுத்த வருடம் அறுபது என்றும் சொன்னார்.

மடையன் : அடுத்த வருடம் இன்னமும் வரவில்லையே!

மூர்க்கன் : அப்படியானால் இந்த வருடமும் அவருக்குப் போன
வருடம் போல ஐம்பத்தொன்பது வயது தான்.

மட்டி : குருவைக் கூட்டிக் கொண்டு போகிற சிரமம்
போதாததற்கு ஒரு யானையையும் எல்லோ கூட்டிக்
கொண்டு போக வேண்டி இருக்கிறது.

மூர்க்கன் : யானையை எப்படியாவது காணாமற் போக்கி விட
முடியாதா?

பேதை : ஒரு பெரிய கிடங்கு வெட்டி யானையை அதனுள்
தாழ்த்தி விட முடியுமே.

மிலேச்சன் : கிடங்கு வெட்ட மண்வெட்டி வேண்டுமே.
முர்க்கன் : யானையை யாரிடமாவது விற்று விடலாம்.
பாடல் (3)

நமக்குதவாத யானையை விற்று
நாமென்ன செய்யப் போறோம்
நாமென்ன செய்யப் போறோம்
நாமென்ன செய்யப் போறோம்
மண்வெட்டி வாங்கப் போறோம்
மண்வெட்டி வாங்கப் போறோம்
மண்வெட்டி வாங்கி நாங்கள்
குழியொன்று வெட்டப் போறோம்.

(நமக்குதவாத)

ஆழமாய்க் குழியும் வெட்டி
ஆனையை புதைக்கப் போறோம்
ஆனையை புதைத்துப் போட்டு
அப்பாலே நடக்கப் போறோம்

(நமக்குதவாத)

சீடர்கள்
எல்லோரும் : யானை வேணுமா யானை! யானை வேணுமா
யானை! யானை வேணுமா யானை!

ஒரு வழிப்
போக்கர் : யானையை விற்கப் பார்க்கிறீர்களா?

மட்டி : ஓமோம்! உமக்கு வேண்டுமானால் வாங்கிக்
கொள்ளும்.

வழிப்
போக்கர் : என்னிடம் பணம் இல்லை. ஆனாலும் ஏன் யானையை
விற்கப் போகிறீர்கள்?

மடையன் : இந்த யானையையும் எங்கள் வயதான குருவான-
வரையும் கூட்டிக் கொண்டு அடுத்த ஊருக்குப் போக
முடியவில்லை. ஆகவே யானையை விற்கப் போகி-
றோம்.

பேதை : யானையை விற்று ஒரு மண்வெட்டி வாங்கப்
போகிறோம்.

மிலேச்சர் : கிடங்கொன்று கிண்டி யானையைப் புதைக்கப்
போகிறோம்.

வழிப்
போக்கர் : யானையை விற்ற பிறகு அதை எப்படிப் புதைக்க
முடியும்?

குரு : அது கொஞ்சம் நியாயமான கேள்வி போலத்
தெரிகிறது. சரி ஐயா, யானையை என்ன செய்யலாம்?

வழிப்
போக்கர் : பெரியவரே, நீங்கள் யானையில் ஏறிப் போனால்
உங்களுக்கும் களைப்பு வராது. யானையும்
உங்களுக்குப் பயன்படும்.

குரு : உத்தம சீடர்களே இதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

சீடர்கள் : நாங்கள் மிகவும் கவனமாக இதை ஆராய வேண்டும்.
(சிறிது நேரம் கூடி இரகசியமாகக் கதைக்கிறார்கள்.)

மட்டி : குருநாதரே! இந்த வழிப்போக்கரை மனம் வருத்தக்
கூடாது என்பதால் அவர் சொன்னபடி செய்து
பார்ப்போம் என்று நினைக்கிறோம்.

குரு : (வழிப்போக்கரிடம்) உம்முடைய ஆலோசனை கொஞ்சம்
பிழையில்லை என்று தான் நினைக்கிறோம். நீர் போய்
வரலாம்.

(சிரித்தபடியே வழிப்போக்கர் போகிறார்.)

காட்சி 2

(குரு யானை மீது அமர்ந்த படியும் சீடர்கள் யானையின்
பின்னால் வரிசையாகவும் வருகின்றனர்.)

குரு : யானை மீது நான் போகலாம் என்ற யோசனை
பிழையில்லைத்தான் சீடர்களே. உங்கள் யாருக்கும்
ஏன் இந்த யோசனை வரவில்லை?

மட்டி : ஐயா குருநாதரே, நாங்கள் யோசிக்க எவ்வளவு பெரிய

தத்துவங்களெல்லாம் இருக்கின்றன. இப்படிச் சின்ன அன்றாட விடயங்கள் பற்றி யோசிக்க நேரம் ஏது?

மடையன் : அதுவும் போகப், பெரிய ஞானியான உங்களுக்கு வராத யோசனை எங்களுக்கு எப்படி வரும்?

குரு : அதென்றால் உண்மை தான்.

(குருவின் சால்வை கீழே விழுகிறது. யாருமே அதை எடுக்கவில்லை.)

குரு : ஐயையோ என்னுடைய சால்வை விழுந்து விட்டதே! ஏன் அதை யாருமே எடுத்துத் தரவில்லை.

மட்டி : குருநாதரே உங்கள் உத்தரவில்லாமல் நாங்கள் எதுவுமே செய்வதில்லையே!

குரு : சரி! இனி யானையிலிருந்து என்ன விழுந்தாலும் அதை உடனே எடுத்துத் தர வேண்டும். விளங்குகிறதா?

சீடர்கள் : ஓமையா குருநாதரே!

(எல்லோருமாகப் போய்ச் சால்வையை எடுத்துக் கொடுக்கிறார்கள். யானை சிறிது தூரம் போன பின்பு லத்தி போடுகிறது. சீடர்கள் அதை அள்ளிக் குருவிடம் கொடுக்கின்றனர்.)

குரு : (கோபத்துடன்) யானை மலம். இதை ஏன் என்னிடம் தருகிறீர்கள்?

சீடர்கள் : ஐயா குருநாதரே! சிறிது முன்பு நீங்கள் தானே யானையிலிருந்து என்ன விழுந்தாலும் எடுத்துத் தர வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டீர்கள்.

குரு : (தணிந்து) சரி, இனி நான் சொல்கிற பொருட்களை மட்டுமே எடுத்துத் தர வேண்டும். சொல்லுகிறேன். கவனமாகக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள்.

சால்வை, கைத்தடி, தலைப்பாகை, மோதிரம், செருப்பு, எழுத்தாணி, ஓலைச் சுவடி, புகையிலைப் பை, கிண்ணம், செம்பு, மண் கூசா, சீப்பு, பலகை, கைவிசிறி, கட்டுச்சாதம்.

பேதை : காதில் உள்ள தோடுகள் இரண்டு?

குரு : சரி அதையும் குறித்துக் கொள்ளுங்கள்.

பாடல் (4)

சீடர்கள் : சால்வை கைத்தடி தலைப்பாகை மோதிரம் செருப்பு எழுத்தாணி ஓலைச் சுவடி புகையிலைப் பை கிண்ணம் செம்பு மண் கூசா சீப்பு பலகை கைவிசிறி கட்டுச் சாதம் தோடிரண்டு ஆனையினின்று விழுமென்றால் அவற்றை மட்டும் எடுத்திடுவோம்

(பயணம் தொடருகிறது. சீப்பு, விசிறி, கிண்ணம் போன்றவை விழச் சீடர்கள் பட்டியலைப் பார்த்து எடுத்துக் கொடுக்கின்றனர். சிறிது தூரம் போகக் குரு கீழே விழுகிறார். சீடர்கள் பட்டியலைப் பார்க்கின்றனர்.)

மட்டி : மடையா, குருநாதரின் பேர் இருக்கிறதா?

பாடல் (4) (மீண்டும் பாடல்)

மடையன் : சால்வை கைத்தடி தலைப்பாகை மோதிரம் செருப்பு எழுத்தாணி ஓலைச் சுவடி புகையிலைப்பை கிண்ணம் செம்பு மண்கூசா சீப்பு பலகை கைவிசிறி கட்டுச் சாதம் தோடிரண்டு ஆனையினின்று விழுமென்றால் அவற்றை மட்டும் எடுத்திடுவோம்

பேதை : குருநாதரின் பேர் இல்லையே!

மிலேச்சன் : குருநாதரைத் தூக்கப் போனால் பட்டியலில் இல்லாததை ஏன் எடுத்தாய் என்று ஏசுவாரே!

மூர்க்கன் : நாங்கள் தொடர்ந்து போவோம். அவர் வருகிற நேரம் வரட்டும்.

(பின்னாலிருந்து சத்தமிட்ட படி, குரு நொண்டி நொண்டி ஓடி வருகிறார்.)

குரு : நில்லுங்கள், நில்லுங்கள். (சீடர்கள் நிற்கின்றார்கள்)

- குரு : நீங்கள் எல்லாரும் ஏன் என்னை விட்டு விட்டுப் போனீர்கள்?
- மட்டி : ஐயா, குருநாதரே! உங்கள் பட்டியலில் இல்லாததை எடுத்தால் தவறு தானே !
- குரு : அதுவும் மெய்தான். அந்த வழிப்போக்கன் யானையில் ஏறும்படி சொன்னதில் ஏதோ சூது இருக்கிறது என்று தான் அப்போதே நினைத்தேன்.
- சீடர்கள் : நாங்களுந்தான் குருநாதரே.
- குரு : இந்த யானை பொல்லாதது. என்னாலோ இனி ஒரு அடி கூட வைக்க முடியாது. எப்படியும் நாங்கள் தப்பி ஓட வேண்டும்.
(யானையை விட்டு விட்டு எல்லோரும் குருவைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள்.)

காட்சி 3

(மடையன் மரமொன்றின் காய்ந்த கிளை மீது குத்தி இருந்த படி கோடரியால் அடிக்கி கிளையை வெட்டுகிறான்.)

- மடையன் : குருநாதரால் நடக்கவும் முடியாது. படுத்த படுக்கையாக இருக்கிறார். எங்கள் பிழைப்புக்கும் வழியில்லை. என்னுடைய தலைவிதி. மரத்திலிருந்து விறகு வெட்டிக் கொண்டு போய்த் தான் சமையல் நடத்த வேண்டும்.
(தொடர்ந்தும் வெட்டுகிறான். இன்னொரு வழிப்போக்கர் வருகிறார். வழிப்போக்கர் சத்தம் வரும் திசையை நோக்கிப் பார்த்து மடையனைக் காணுகிறார்.)
- வழிப் போக்கர் : (மடையனை நோக்கி) நீர் என்னய்யா செய்கிறீர்?
- மடையன் : நீ பெரிய முட்டாளாக இருக்கிறாயே. தெரியவில்லையா? விறகுக்காக மரக் கிளையை வெட்டுகிறேன்.

- வழிப் போக்கர் : அது தெரிகிறது. (அதட்டலாக) மடையா நீ கீழே விழுவல்லோ போகிறாய்!
- மடையன் : (கோபமாக) உனக்கு என்ன துணிவு? விழுவேன் என்று என்னைப் பார்த்தா சொல்கிறாய், பேசாமல் உன் வழியில் போ!
- (வழிப்போக்கர் சிரித்துக் கொண்டே போகிறார். சிறிது நேரத்தில் கிளை முறிந்து மடையன் விழுகிறான்.)
- மடையன் : (எழுந்தவாறே) அந்த வழிப்போக்கனை நான் பிழையாக அல்லவோ நினைத்து விட்டேன். நான் விழப்போகிறேன் என்பதை எவ்வளவு சரியாகச் சொன்னான். என் பேரையும், சரியாக, மடையன் என்று சொல்லி விட்டானே. அவன் பெரிய சோதிடனாக இருக்க வேண்டும்.
(கையிற் கோடரியுடன் வழிப்போக்கனைத் தொடர்ந்து ஓடுகிறான்.)
- மடையன் : ஐயா சோதிடரே நில்லும், நில்லும்!
(வழிப்போக்கர் மடையன் கோடரியுடன் வருவது கண்டு ஓடத் தொடங்குகிறார்.)
- மடையன் : ஐயா உம்மிடம் ஒரு உதவி வேண்டும்! தயவு செய்து நில்லும்! ஓடாதீர் நில்லுமையா!
- வழிப் போக்கர் : (ஓடியவாறே) முதலில் கோடரியைக் கீழே போடும் பிறகு நிற்கிறேன்.
(மடையன் கோடரியைக் கீழே போட்டு விட்டு வழிப்போக்கரை நெருங்குகிறான்.)
- மடையன் : ஐயா, நீர் ஒரு பெரிய சோதிடர்.
- வழிப் போக்கர் : சத்தியமாக எனக்குச் சோதிடம் தெரியாது.
- மடையன் : என்மேலான கோபத்தால் நீங்கள் அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. தயவு செய்து என்னுடைய ஒரே ஒரு கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லி விட்டுப் போங்கள்.
- வழிப் போக்கர் : ஐயா, எனக்குச் சோதிடம் தெரியாது. என்னைப் போக விடும்.

பாடல் (5)

மடையன் : விட மாட்டேன், போக விட மாட்டேன்.
என்னது கேள்விக்கு நல்ல மறுமொழி
சொல்லிட முன்னரே போக நினைந்திடில்
விட மாட்டேன், விட மாட்டேன், விட மாட்டேனே.

வழிப்

போக்கர் : தெரியாதே, ஏதும் தெரியாதே
சோதிடம் என்றெதும் கற்றும் அறிந்திலா
எந்தனை இப்படி கேட்பது ஞாயமோ
அறியேனே அறியேனே அறிகிலேனே

மடையன் : வல்லவர், மிக வல்லவர்
என் பெயர் சொல்லி நீர் நான் விழுவேனென்ற
உண்மையும் சொன்னதன் பின்னெதும் வேண்டுகோ
விட மாட்டேன் விட மாட்டேன் விட மாட்டேனே

வழிப்

போக்கர் : சத்தியம், இது சத்தியம்
கற்றறியேனந்தச் சோதிட வித்தையை
மெய்யெனக் கண்டது சொல்லினனே அன்றி
அறியேனே அறியேனே அறிகிலேனே

மடையன்

(வசனம்) : ஐயா, உங்கள் சொல்லுப் பொய்க்கவில்லை. தயவு
செய்து ஒரே ஒரு கேள்விக்கு மட்டும் விடை சொல்லி
விட்டுப் போங்கள்.

வழிப்

போக்கர் : (தயக்கத்துடன்) சரி, ஒரே ஒரு கேள்வி.

மடையன் : எங்கள் குருநாதர் யானையால் விழுந்து படுத்த
படுக்கையாயிருக்கிறார். அவர் எப்போது செத்துப்
போவாரென்று சொல்லுங்கள்.

வழிப்

போக்கர் : (சிறிது யோசித்து) ஆசன சீதம், சீவன நாசம்.

மடையன் : ஆகா நீங்களல்லவோ சோதிடர். இது அல்லவோ
சோதிடம்.

("ஆசன சீதம் சீவன நாசம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே
போய்க் கோடரியை எடுத்து வந்து வழிப்போக்கரிடம்
கொடுக்கிறான்.)

மடையன் : ஐயா உங்களிடம் தட்சணையாகத் தர என் கையிற்
பணம் இல்லை. இதை நீங்கள் தயவு செய்து
வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வழிப்

போக்கர் : ஐயையோ இதெல்லாம் வேண்டாம்.

மடையன் : இல்லை, இல்லை, நீங்கள் இதை ஏற்காவிட்டால்
எனக்குத் தான் சோதிடருக்குத் தட்சணை வழங்காத
பாவம் வந்து சேரும்.

(வழிப்போக்கரின் கையில் கோடரியைத் திணித்து விட்டுத்
திரும்பிப் பார்க்காமல் முறிந்த மரக் கிளையையும் இழுத்துக்
கொண்டு "ஆசன சீதம் சீவன நாசம்" என்று சொல்லியபடி
போகிறான்.)

காட்சி 4

(குரு கட்டிலிற் கிடக்கிறார். மற்றவர்கள் சூழுவர
நிற்கின்றனர். ஒரு கையில் கிளையைப் பிடித்தவாறு
மூச்சிரைக்க "ஆசன சீதம் சீவன நாசம்" என்று சொல்லியபடி
மடையன் வருகின்றான். வாசலில் நின்று மற்றவர்களை
வரும்படி சைகை செய்கிறான்.)

மடையன் : "ஆசன சீதம் சீவன நாசம்"

மட்டி : இதென்ன புதிய மந்திரமா?

மடையன் : இல்லை, சோதிடம்

பேதை : எதற்கான சோதிடம்?

மடையன் : எங்கள் குருநாதர் எப்போது இறப்பார் என்ற சோதிடம்.

மிலேச்சன் : ஆசன சீதம் என்றால் உடம்பின் பின்பகுதி குளிர்
அடைவது.

மூர்க்கன் : சீவன நாசம் என்றால் உயிர் போகிறது.

மடையன் : அதே தான். வழியில் ஒரு பெரிய சோதிடரைக்
கண்டேன். மரக் கிளையை நான் வெட்டும் போது,
மடையா என்று என்னைக் கூப்பிட்டு நீ விழப்போகிறாய்

என்று சொன்னார். அவர் சொன்ன மாதிரியே நானும் விழுந்து விட்டேன்.

மட்டி : அப்போது அவர் பெரிய சோதிடராகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

பேதை : குருநாதரின் பின்புறத்தை நாங்கள் தொட்டுப் பார்த்து அது குளிராயிருந்தால் அவர் செத்து விட்டார் என அறியலாம் அல்லவா.

பாடல் (6)

எல்லோரும்: ஆசன சீதம் சீவன நாசம்
சோதிடம் என்பது அதி உயர் ஞானம்
பாச விலங்கொடு யமன் வருநேரம்
சோதிடர் சொன்னதில் ஏது சந்தேகம்
பரமரின் திருவடி குருஅவர் தேடி
விரைகிற தினமதில் ஆசன சீதம்
வருவதை அறிவது அரிதொரு ஞானம்
சோதிடர் சொன்னது நமக்கினி வேதம்
(ஆசன சீதம் ...)

காட்சி 5

(அதே அறை. மழை பெய்து ஒழுகியுள்ளது.)

மட்டி : குருநாதரே! ஐயா குருநாதரே!
(குரு நன்றாக நித்திரையிலாழ்ந்துள்ளார்.)

மட்டி : குருநாதரே!
(குருவின் பின்புறத்தைத் தொட்டுப் பார்க்கிறான்.)

மட்டி : ஐயோ, குளிக்கிறதே!

மடையன் : ஆசன சீதம்!

பேதை : சீவன நாசம்!

மிலேச்சன் : குருநாதர் இறந்து விட்டாரா?

மூர்க்கன் : சோதிடர் சொன்னபடியே நடந்து விட்டதே!

மட்டி : குருநாதர் இறந்து விட்டார். இனி என்ன செய்யலாம்?

மடையன் : ஒப்பாரி வைத்து அழலாமா?

மட்டி : அழலாம். அதற்கு முன்பு குருநாதரைச் சுடலைக்குக் கொண்டு போக வழிதேட வேண்டுமே.

பேதை : பாடை கட்டவும் இங்கே யாரும் இல்லையே

மூர்க்கன் : கட்டிலோடேயே கொண்டு போய் விடலாம்.

மட்டி : அப்படியே செய்வோம்.

(மட்டி முன்னே நடக்க மற்ற நால்வரும் குருவைக் கட்டிலுடன் மேலே உயர்த்தியபடி நடக்கின்றனர். குருநாதர் திடுக்குற்று விழிக்கிறார்.)

குருநாதர் : (எழுந்தபடி) சீடர்களே எங்கே போகிறீர்கள்?

எல்லோரும்: எங்கள் குருநாதர் இறந்து விட்டார். அவரைச் சுடலைக்குக் கொண்டு போகிறோம்.

குருநாதர் : அட பாவிகளா! என்னை உயிரோடு கொளுத்தவா போகிறீர்கள்!

(எல்லோரும் வெருண்டு கட்டிலைக் கீழே போட்டு விட்டுப் "பேய் பேய்" என்று அலறிக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள்.)

(விளக்குகள் அணைகின்றன.)

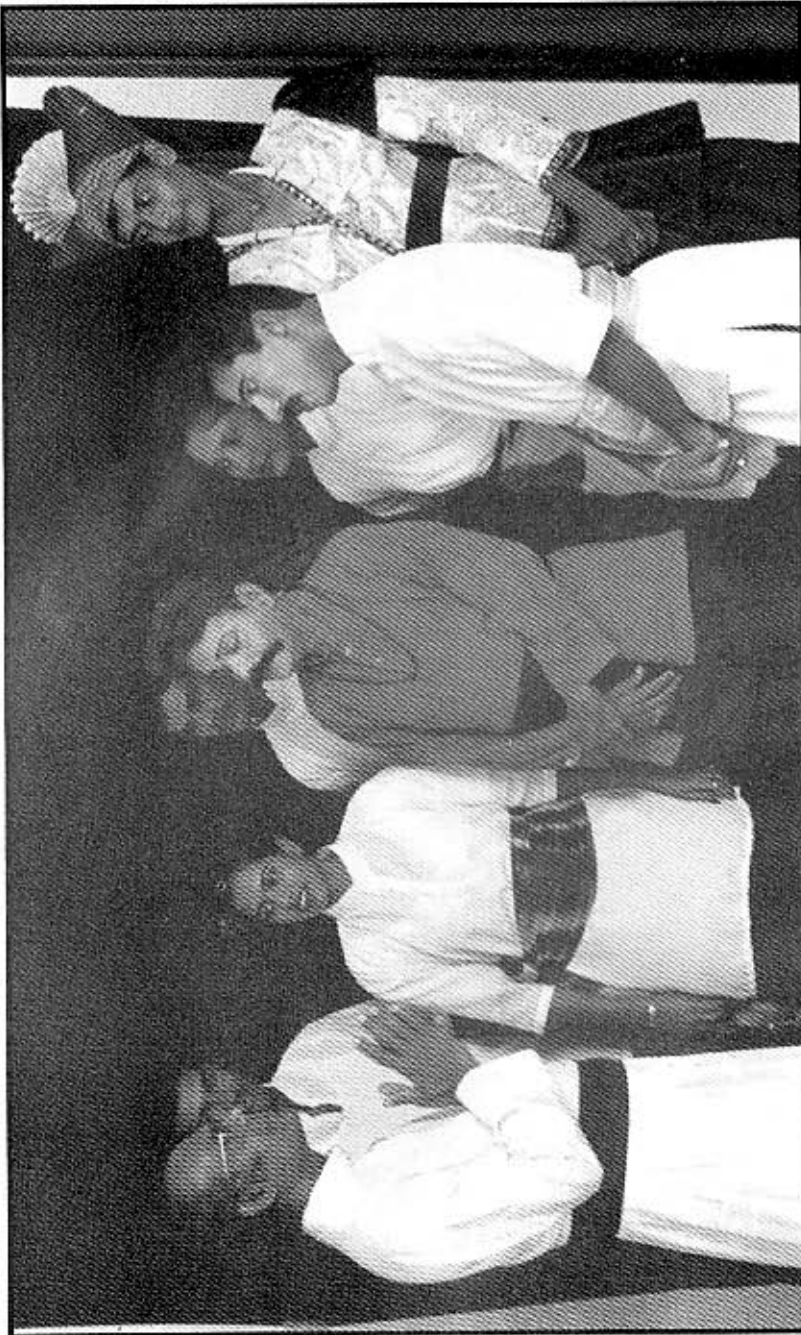
(மீண்டும் ஒளி)

பாடல் (7)

முன்னைப் பழமையில் ஆறு - பெரு
மூடர் செயல்களைக் கூத்தினிற் சொன்னோம்
இன்னும் அவர் வெறும் ஏட்டில் - இங்கு
ஒன்றும் பயனுறக் கற்றிலர் கண்டோம்
உண்மை உணர்த்திட வேண்டும் - வெறும்
ஏட்டுப் படிப்பினில் ஆவதொன்றில்லை
சொன்னதிற் குற்றங்கள் உண்டேல் - அவை
சற்றுப் பொறுத்தருள் செய்திடுவீரே

◆◆◆ முற்றும் ◆◆◆

கெகுளே ராசன் வழக்குத் தீர்த்த கதை

அவையோர் வணக்கம்

முன்னைக் கதைக்கடலுள் முழ்கியொரு முத்தெடுத்தங்
கண்முன்னே காட்டிடவே வந்தோமை - எங்கள்
உறவு நீர் உற்றவர் நீர் அன்பாய் உவந்தெம்
குறை தாங்கிக் கொள்வீர் குணம்

காப்பு

பேய்களின் ஆட்சி தன்னிற் பிணந்தினச் சாத்தி ரங்கள்
வாய்த்திடு விதங்கள் சுற வழங்கிடுங் கதைபுள் ஒன்றைக்
கூத்தென அவைமுன் செய்து காட்டிநற் களிப்பு முட்ட
நேர்த்திற நெஞ்சின் மாந்தர் நெறிகள் நம் காப்பதாமே

விருத்தம்

முன்னொருகால் அரசாண்ட கெகுளே என்னும்
மாமுடன் அரசவையுள் நீதி வேண்டிச்
சென்றவர்க்கு அவன் வழங்கும் ஞாயங் கேட்டாற்
சிறுவருக்குஞ் சிரித்திடவே தோன்றும் என்பார்
மன்னவன்முன் ஒரு திருடன் வந்து நின்று
மாண்டதொரு தோழனுக்காய் நீதி கேட்டான்
மன்னவனின் தீர்ப்புமுறை தன்னை உங்கள்
முன்றிகழ்த்த வந்தோம்நல் அவையீர் நும்முன்

கெகுளே வரவு

கெட்டிமேளம் கொட்டுங்கய்யா
கும்மி கொட்டி பாடுங்கம்மா
கோமாளி ராசன் ராச
சபையில் வந்தானே - எங்க
கெக்குளே ராசன் இந்த
அவைமுன் வந்தானே

கற்றறிந்த முடர்களும்
கண்ணுடைய அந்தகரும்
ஆமாமா போடும் ஒரு
சபையுள் வந்தானே - எங்க
கெக்குளே ராசன் இந்த
அவைமுன் வந்தானே

(கெக்குளே ராசன்)

மந்திரியாய் வந்ததெல்லாம்
மந்தபுத்திக் காரர்களாய்
தாமாகத் தாளில் விழும்
சபையுள் வந்தானே - எங்க
கெக்குளே ராசன் இந்த
அவைமுன் வந்தானே (கெக்குளே ராசன்)

கெக்குளே பாடல்

பரிசில் பணமுடி புலவர் பெறவென
பரவு புகழ்மொழி பலவும் மொழிகிற
அரசர் அவையினில் அதிபன் இவனென
வந்தனன் அதி ராசனே
வலியர் தமை மிகு பணிவில் அணுகுவர்
மெலியர் தமைமிகு வதைகள் புரிகுவர்
நலியு மதியினில் கெக்குளே நிகரிலன்
என்னவே அவை காணவே

கள்வன் வரவு

கன்னமிட்டு வீடு புகுந்து
களவு செய்ய போன வேளை
கன்னம் வைத்த சுவர் இடிந்து
கூடவந்த தோழன் செத்த
துன்பஞ் சொல்லி ராசன் முன்னே
நீதி கேட்க வருகின்றாரே
மன்னர் சபையுள் முறையீ டென்று
கள்ளப் பிள்ளை வருகின்றாரே

கள்வன் பாடல்

வந்தேனே வந்தேனே வந்தேனே - நல்ல
வழக்குரைத்து நீதி பெற
வந்தேனே வந்தேனே வந்தேனே
கன்னமிடப் போன இடத்தே - வீட்டின்
சுவர் இடிந்து வீழ்ந்ததனால்
வந்தேனே வந்தேனே வந்தேனே
நண்பன் பலியானதினால் - நல்ல
நீதிபெற இங்கு வந்தேன்
மன்னன் இருதாள் பணிவேன் - சொல்லும்
நீதி கொண்டு நான் மகிழ்வேன்
(வந்தேனே வந்தேனே)

கெக்குளே
(வசனம்)

இந்த அரசவையின் முன்னால் அலறி விழுந்து
கொண்டு வருகிறவனே, நீ யார்? நீ வந்த காரணம்
என்ன? ஏன் வந்தாய் என்று தெளிவாகச் சொல்லு.
இல்லாவிட்டால் உடனே இங்கிருந்து செல்லு.

(பாடல்)

மன்னவர் தம்மிடை மாமதியோன்
மந்திரிமார் போற்றும் ராசனிவன்
எந்தன் சபையிடை ஓடிவந்து
என்ன வழக்கை உரைக்க வந்தாய்
உன்பெயர் ஊர் அடையாள மின்னும்
உன் வழக்கென்னென்று கூறிடுவாய்
சொன்ன வழக்குக்குத் தீர்ப்புடனே
சொல்லுவன் கேட்டு நீ சென்றிடுவாய்

கள்வன்

மன்னரே மாமதியாளரும் முன்
மண்டியிடுகிறேன் கள்ளப் பிள்ளை
கன்னக்கோல் சாத்துவதெந்தன் தொழில்
கன்னமிடச் சென்ற வேளையிலே
மன்னரே கேளும் சுவர் இடிந்தே
மாண்டனன் என்னுடன் வந்தவனும்
கன்னமிடல் அன்றி வேறுதொழில்
கற்றறி யாதவன் மன்னவரே.

வீட்டுச் சுவரும் இடிந்ததினால்
வீணில் மரித்தனன் தோழனுமே
வீட்டுச் சுவரும் இடிந்ததுவும்
வீட்டுக்காரன் செய்த குற்றமையா
நாட்டு நலனில் மனம் இருந்தால்
நல்லபடி வீட்டை வைப்பானையா
கேட்டிரையா நீரும் என் கதையை
கூறியருளுவீர் தண்டனையும்

கெக்குளே
(வசனம்)

ஆகா! இந்தக் கெக்குளையின் ஆட்சியில் இப்படியும்
ஒரு கொலையா! குற்றவாளியைத் தண்டிக்காமல்
விடுவேனா! குற்றம் ஒன்று நடந்தால் தண்டனை
ஒன்றும் நடக்க வேண்டாமா! சேவகர்காள், கொண்டு
வாருங்கள் அந்த வீட்டுக்காரனை!

(பாடல்) கொண்டு வாரீர் இக்கணமே - விரைந்து
கொண்டு வாரீர் இக்கணமே
கெக்குளேயின் ஆட்சியின் கீழ்
மன்னவரை அன்றி மற்றோர்
எக்காரணத்தா லேனும் - உயிர்
கொல்லவும் உரிமையுண்டோ
(கொண்டு வாரீர்)
மிக்க மதம் கொண்ட வேந்தன்
யானை கொண்டு தானிடறிக்
குற்றமது செய்த வீட்டுக்
காரன் தன்னைக் கட்டி இங்கு
(கொண்டு வாரீர்)

கள்வன் போதல்

கள்வன் நல்லதொரு நீதி சொன்னீர் மன்னவரே ராசா
நானும் இனிப் போய் வரலாம் கெகுளே மாராசா
கள்ளத் தொழிலெனினும் மன்னவரே ராசா
காப்பாற்ற நீரிருப்பீர் கெகுளே மாராசா
வல்ல மையாய்ச் சொல்லியதால் மன்னவரே ராசா
வடிவான தீர்ப்பளித்தீர் கெகுளே மாராசா
கொல்லவொரு தீர்ப்பளித்தீர் மன்னவரே ராசா
கோடிவணக்கம் ஐயா கெகுளே மாராசா

வீட்டுக்காரன் வரவு

கள்வர் வந்து கன்னமிட்டு
வீட்டினிற் சுவர் விழுந்துங்
காணாது என்றோ அரசாணையே
கள்வன் சொன்ன சொல்லை வைத்து
குற்றமிவன் தன்னதென்னக்
கேட்டே மனமும் மிக வாடியே
கொல்லுமத யானைக் கொம்பில்
சாவது தவிர்த்திடவே
குற்றமறியாத வீட்டுக் காரனே
செல்லுகிறான் மன்னனிடம்
இன்னொருவர் மீது பழி
சொல்லியே நழுவ வழி தேடியே

வீட்டுக்காரன் பாடல்

மன்னர்க்கு மன்னவரே சாமி - உம்முன்
மண்டியிட்டேனே ஐயா சாமி
அண்டியிருப்பவர்கள் வாழ - தசை
தின்று உடல் வளர்த்தல் போக
அன்றி ஒரு கொலையும
என்றும் நினைத்ததில்லை
என்று உரைக்க இந்த
மன்னர் சபையிடையே
வந்து நின்றேனே உயிர்
வாழும் வழி கருதி
இந்த அவையின் முன்னே
எந்தன் மனம் பதற

(மன்னர்க்கு மன்னவரே)

கெகுளே அடே, நீதான் அந்தக் கொலை பாதக வீட்டுக்காரனோ?
உன்னால் அநியாயமாக ஒரு களவுக் கலைஞனுடைய
உயிர் பறிபோய் விட்டதே! உன் பாவத்தை நீ அறிய
மாட்டாயா! கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல்,
உயிருக்கு உயிர், பழிக்குப் பழி எனவே உனக்கு
மரண தண்டனை விதித்திருக்கிறேன்.

வீட்டுக்காரன் நீதியின் மிக்க ராசனே என்னுரை
நீவிருப் போடு கேட்டருள் செய்குவை
வீடிந் தவர் மாளவுங் காரணம்
ஏதென்றே சொல்லி ஞாயமும் கோருவேன்

கெகுளே நீதியில் மிக்க ராசனின் தீர்ப்பினை
நீயுமே மறுத் தோதிடு வாயொடா
வீடதன் சுவர் சாய்ந்திடக் காரணம்
நீயலால் எவர் கூறிடுவாயடா

வீட்டுக்காரன் வீட்டுக்கே உரித்தானவன் நானெனில்
வீட்டினைச் செய்து தந்தவன் கொத்தனே
ஆக்கினான் சுவர் சாய்ந்துமே வீழ்ந்திட
அன்னவன் தலை கொய்வது ஞாயமே

கெகுளே உண்மை தான் வீட்டுக் காரனே உன்மொழி
சொன்னவை சரி என்று நான் கண்டதால்

சென்றுவா எந்தன் காவலா கொத்தனை
கொண்டுவா அவன் இன்னுயிர் போக்கவே

(வசனம்) சென்று வருவீர் காவலர்களே. உடனேயே அந்தக்
கொத்தனை உம்முடன் கூட்டிக் கொண்டு வருவீர்
இந்த அவைக்கு.

கொத்தன் வரவு
சீரான வீடுகள் பல செய்திடுங் கொத்தனும் வந்தானே
ஊரார்கள் மெச்சிட மிக அழகிய வீடுகள் செய்வானே
பேரோடு செல்வமும் பெரும் புகழும் கொண்டே
வாழ்வானே
ஊராளும் ராசன் கூப்பிட அவையிடை கொத்தனும்
வந்தானே

கொத்தன் பாலல்
மன்னர் அவையிடை வந்தேன் - கொத்தன்
மண்டியிட்டே மிக வந்தனஞ் சொன்னேன்
என்ன பிழை செய்தேன் என்றே - என்னை
இந்த அவையிடை கொண்டு வந்தாரே
என்னில் ஒரு பிழை இல்லேன் - எனின்
இன்னொருவன் மீது குற்றமும் சொல்வேன்
இந்த விதமென அன்றி - வழி
ஒன்றயாதொரு கொத்தனும் வந்தேன்.
(மன்னர் அவையிடை)

கெகுளே வீடு இடிந்தொரு மாந்தன் இறந்திட
வீணில் நிகழ்ந்ததுவே
கேடு நிகழ்ந்திடக் காரண மானொரு
கேடனைக் கொல்வேனே
நாடிவரும் நமன் ஆனை வடிவினில்
நின்னுயிர் வாங்குவனே
ஓடிவரும் மதயானையின் கொம்பினில்
எகிறிடும் உன் சிரமே

கொத்தன் வீடு இடிந்ததும் வீணில் மடிந்ததும்
வேந்தரே சொல்லிடுவேன்
கேடு நிகழ்ந்திடக் காரணமானவன்
கேளுமின் ராசாவே
வீடு எழுப்பிட மண்ணொடு சுண்ணமும்

வேண்டிய நீருடனே
கூடி வேண்டிய சீர்மை முறைகெட
பானை பிழைத்ததுவே.

(வசனம்) ஐயனே பானையின் அளவு பிழைப்படக் காரணமானவன்
குயவன். பானையின் அளவு சரியாயிருந்து இருந்தால்
கட்டிடம் செம்மையாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும். குயவ-
னுடைய கவனயினத்தால் அல்லவா இந்தக் குற்றம்
நேர்ந்தது! அவனையே தண்டிக்கும் படி தயவாக
வேண்டுகிறேன்.

கெகுளே மழையினிலே மனை மண்சுவர் சாய்ந்தொரு
மனிதனும் மாண்டானே
அழிவிதன் காரணம் நீயிலை யாதலின்
ஆரவன் குயவனென
மொழிகுவை உடனவன் அவையிடை வரவென
ஆணை வழங்குவனே
ஒழிபடவே அவன் உயிர் கெடவே உடன்
ஓடி மறைகுவை நீ

(வசனம்) ஏ காவலர்களே, உடனே சென்று அந்தக் குயவனை
குண்டுக்கட்டாகத் தூக்கிக் கொண்டு வருவீராக.
சாவானே குயவனுமே - கொலையானை
சீவிடுமே அவன் சிரமே - களநடுவே
போவீரே காவலர்களே - குயவனையே
ஏவிய என் ஆணையின் மேல் - கொணர்வீரே

குயவன் வரவு
ராசன் கட்டளை சிரமேல் ஏற்ற
காவலர் சென்றாரே - உயிர்
மோசம் செய்த குயவன் என்றே
அவனைச் சொன்னாரே
ராசன் சபையுள் குயவன் நெஞ்சம்
அஞ்சிட வந்தானே - சிறு
மோசடி செய்து தப்பிட வழியுடன்
அவையிடை வந்தானே

குயவன் பாடல்

என்னைக் குற்றம் சொல்லக்கூடா
தையா ராசாவே - பழி
ஒன்றும் அறியாக் குயவன் ஐயா
கேளும் ராசாவே
பெண்ணால் வந்த பாவம் எந்தன்
ஐயா ராசாவே - ஒரு
சின்னக் குயவன் அவைமுன் வந்தேன்
ஐயா ராசாவே
குயவன் வந்தேன் குயவன் வந்தேன்
ஐயா ராசாவே

கெகுளே

கன்னக்கோலைத் தொட்டவன் மாளக்
காரணமானவனே - சொல்
உந்தன் குற்றம் காரணமாய் ஒரு
உயிரும் போனதுவே
உன்னைக் கொன்றே குற்றந் தீர்க்கும்
ஆணையும் இட்டேனே
இன்னுஞ் சொல்ல ஒன்றும் உண்டோ
இன்னுஞ் சொல்வாயோ

குயவன்

பெண்ணால் வந்த பாவம் - எங்கள்
மன்னா கேளும் - ஐயா, மன்னா கேளும்
மண்ணை நானும் குழைக்கும் வேளை
வந்தாள் கேளும் - ஐயா, வந்தாள் கேளும்
கண்ணால் நெஞ்சில் கன்னம் வைத்தே
சென்றாள் கேளும் - ஐயா, சென்றாள் கேளும்
அன்னம் போலே ஆடி நடந்தே
மீண்டாள் கேளும் - ஐயா, மீண்டாள் கேளும்.

கெகுளே

தெருவால் பெண்ணும் தனியே போவது
மெய்யோ கூறு - குயவா, மெய்யோ கூறு - அவர்
கருவிழி சுழலத் தெருவழி போனது
மெய்யோ கூறு - குயவா, மெய்யோ கூறு
பருவப் பெண்ணும் பாதையில் போனது
மெய்யோ கூறு குயவா, மெய்யோ கூறு - அவர்
உருவம் கோயிற் சிலை போல் அழகோ
குயவா கூறு - வந்த, குயவா கூறு

குயவன்

அவளும் அழகி தெருவாற் போனது
ஐயா ராசா - உண்மை, ஐயா ராசா
கவனங் கெட்டது அவளால் தானே
ஐயா ராசா - மெய்யாய், ஐயா ராசா
ஒருதரம் இல்லை அவளும் போனது
ஐயா ராசா - கேளும், ஐயா ராசா
தெருவாற் பலமுறை போனாள் அல்லோ
ஐயா ராசா - கேளும், ஐயா ராசா

(வசனம்)

ஐயா அந்தப் பெண் தெருவழியே ஆடி ஆடி மேலுங்
கீழுமாக நடந்ததால் என் வேலையைக் கவனமாகச்
செய்ய முடியவில்லை. என் பாணைகள் எல்லாம்
அவளால் அல்லவா பழுது பட்டு அந்தப் பாவியால்
ஒரு கள்வனின் ஆவியும் போனதல்லவா!

கெகுளே

கவனப் பிசகாமல் காரியங் கெட்டது
உண்மைதானே - அது உண்மைதானே
கவனப் பிசகிடக் காரணமானவன்
குற்றம் தானே - அவன் குற்றம் தானே
போயிடலாமே குயவா நீயும்
போகலாமே - வீடு போகலாமே
சேவகரே அப் பெண்ணை இழுத்து
வாரும் நீரும் - கொண்டே வாரும் நீரும்

(வசனம்)

குயவா நீ போகலாம். சேவகர்களே அந்தக் கொடிய
பெண்ணை இங்கே இழுத்துக் கொண்டு வாருங்கள்.

பெண் வரவு

மன்னரவையிற்குத் தன்னையும் வாவென்னச்
சொன்னதன் காரணம் கேட்டு நின்றாள்
என்ன பிழையென்று மங்கையுங் கேட்டிட
ஏவலர் காவலன் தீர்ப்புரைத்தார்
தன்னிலொரு பிழை இல்லையென்றாயினும்
தப்பிட வோர் வழி தேடி நின்றாள்
இன்னொருவன் தலை மீதினிலே பழி
ஏற்றிடவே சபையுள் நுழைந்தாள்

பெண் பாடல்

மன்னவனே மன்னவனே
வந்தனனே உன் அவையின் முன்னே
தண்டனையும் சொன்னவனே
தீர்ப்பினை மாற்றிட வந்தனனே
என்னுயிரைக் காத்திடவே
கண்ட வழியுடன் உன்னிடமே
கண்ணிருந்தும் அந்தகனே
காரிகையும் அவை வந்தனனே

கெகுளே

அங்கங்கள் குலுங்குநடை ஆடவர் மயங்குவிதம்
ஆடி ஓயிலாய்ப் பயின்றுமே - சபைக்குள் வந்த
மங்கையே நின் குற்றமறிவாய்
இங்கொரு படுகொலைக்குக் காரணமும் நீயேயன்றி
இன்னொருவர் இங்கு இல்லையே -
அவைக்குள் வந்த

ஆரணங்கே குற்றமறிவாய்
தங்கிடு புகழ்மிகுந்து தாரணியை ஆளு மன்னன்
தன்பெருமை நீயுமறிவாய் - வழங்கவுள்ள
தண்டனையை நீயுமறிவாய்
மங்கை உன் சிரமதன்னை ஓடிவந்து யானையொன்று
மோதியே பறிக்குமறிவாய் - கொலைக்களத்தே
மீதியினை நீயுமறிவாய்

பெண்

ஐயனே குயவன் மொழி பொய்யில்லை தயவுடனே
என் நிலையைச் சொல்ல அருள்வீர் - தெருவழியே
சென்ற கதை சொல்ல விடுவீர்
மெய்யினில் நடந்ததிது தோட்டினிற் சுரை பழுது
போயினது என்றதன்னையே - நகைபுனை பொற்
கொல்லனிடங் கொண்டு கொடுத்தேன்
ஐயகோ அவனும் அதை காலை பகல் மாலை அந்தி
வாவெனவே அலைக்கழித்தான் - காலிற் செருப்பு
தேயவே தெருவில் அலைத்தான்
பொய்யில்லை எனது கதை பாவிப்பீர் பொற்
கொல்லன்தனை
பாழிடத்தில் தள்ளி அடைப்பீர் - கொடியமத
யானைதன் கொம்பில் அழிப்பீர்

கெகுளே

போய்வருக நீயும் பெண்ணே பாவமொன்று
உன்னிலில்லை
போயிடலாம் நீயுன் மனைக்கே - திரும்பி நீயும்
போயிடலாம் வந்த வழியே
காவலர்காள் சென்றிருக கொல்லன்தனைக் கொண்டு வர
கன்னமிட்ட கள்ளன் கொலைக்கே - அவனுயிரைக்
கொண்டெனது நீதி வெல்லவே.

(வசனம்)

காவலர்களே! சற்றுந் தாமதியாமல் அந்தப் பொற்
கொல்லனை என்சபை நடுவே இழுத்து வாருங்கள்.

பொற்கொல்லன் வரவு

தங்க நகை வைர நகை தரமிகு கல் மினுங்கு
நல்ல நகை
மங்கையரும் ஆடவரும் மனமகிழ்ந்தே அணியும்
அரியவகை
இங்கொருவர் நிகருமின்றி அழகழகாயமைத்து
வழங்கிடுவோன்
கொன்றபழி தலையில் விழ கெக்குளே
சபைநடுவே வந்தானய்யா

பொற்கொல்லன் பாட்டு

ராசாவின் சபை நடுவே - பழி
சேராமல் பிழைத்திடவே
ஆசாரி என்று பலர்
அழைக்கிறதோர் பொற்கொல்லன்
கூசாமல் வந்து கதை
பேசிடவேன் கேளுமய்யா
தாந்திமிதிமி தந்தன தானா
தீந்திமிதிமி திந்தன தானா
கெக்குளே ராசவே - அறிவு
கெட்டுத்தான் போனாரே
தப்பிதம் செய்தவன் தப்பிச் செல்ல - அவன்
சொன்ன கதைகேட்டு மற்றவர்க்கே
தண்டனை தந்திடும் ராசனிடம் - உயிர்
தப்பிட இவ்விடம் வந்தேனய்யா
தாந்திமிதிமி தந்தன தானா
தீந்திமிதிமி திந்தன தானா

அவை முன் வந்தேனே - பொற்
கொல்லனும் வந்தேனே

கெகுளே அடே, நீதானே அந்தப் படுபாவி பொற்கொல்லன்!
உன்னால் எனக்கு எவ்வளவு தொல்லை! எத்தனை
பேரை விசாரித்துக் கூண்டில் நிறுத்தி தண்டனை
வழங்கி மறு விசாரணை நடத்தி விட்டேன். ஒரு கள்வன்
வீணே சாகக் காரணமானவனே உன்னைத்
தண்டிக்காமல் விட என்னால் முடியாது! என்ன
சொல்லுகிறாய்?

(பாட்டு) விடமாட்டேன், உன்னை விட மாட்டேன்- உன்
குற்றத்திற் கேற்றதோர் தண்டனை தாராமல்
விடமாட்டேன் விடமாட்டேன் விடவேமாட்டேன்

பொற்
கொல்லன் ராசாவே, மகராசாவே
குற்றத்தை, என் குற்றத்தை
என் குற்றத்தை முற்றிலும் கற்றறிவேனையா
விட வேண்டாம் விட வேண்டாம் விடவே வேண்டாம்.

கெகுளே மூடனே, அதி மூடனே
மூடனே, மதி கேடனே - அட
ஆனையின் கொம்பினால் குத்தியுந்தன் உயிர்
போகுமென்றே யறி யாதொரு மூடனே
பேசாதே பேசாதே பேசாதே நீ

பொற்
கொல்லன் ஐயனே, எந்தன் ஐயனே
சாவது, உயிர் போவது - இங்கு
சாவது யாவாக்கும் நிச்சயமாதலின்
சாவது பற்றியோர் சற்றுந் துயரிலன்
ராசாவே ராசாவே மகராசாவே

கெகுளே கேளடா, அட கேளடா
கேளடா, இது கேளடா - நீ
குற்றத்தை ஒப்பிய காரணங் கொண்டுயிர்
தப்பிடவே ஒரு எண்ணமும் உண்டெனின்
விடமாட்டேன் விடமாட்டேன் விடவே மாட்டேன்

பொற்
கொல்லன் ஐயனே, என் ஐயனே
தப்பிட, உயிர் தப்பிட - நான்
உண்மையில் சற்றொரு ஆசையும் அற்றவன்
என்னுயிர் போகுமுன் சின்னோர் மனக்குறை
சொல்வேண்டும் சொல்வேண்டும் சொல்வே வேண்டும்.

கெகுளே என்ன மனக் குறை சொல்லடா - உனக்கு
என்ன மனக் குறை சொல்லடா
மன்னவனின் நீதி தன்னில்
சம்மதமும் சொன்ன பின்னர்
இன்னமும் உனக்கு இங்கு
என்ன குறை உண்டு சொல்லு
(என்ன மனக்குறை ...)

பொற்
கொல்லன் மன்னர் பற்றி மனக்கவலை - எனக்கு
மன்னர் பற்றி மனக்கவலை
என்னை இந்த மன்னவரின்
ஆனை வந்து மோதுவதில்
என்மனம் மகிழ்ந்திடினும்
உண்டொரு குறையுமன்றோ
(மன்னர் பற்றி)

கெகுளே என்ன இது புதுக் கவலை - உனக்கு
என்ன இது புதுக் கவலை
ஆனையதன் கொம்பு குத்திச்
சாவதைத் தவிர்க்க வென்று
வீணிலே கதைப்பாயெனில்
வேறு தண்டமும் தருவேன்
(என்ன இது)

பொற்
கொல்லன் பாருமென்னை மகராசா - மெலியன்
பாருமென்னை மகராசா
பேருவ யானை என்னை
மோதுகையில் தப்பியதன்
கூரியதோர் தந்தம் முறி
வாகிவிடின் ஊர் சிரிக்கும்
(பாருமென்னை ...)

(வசனம்) ஐயனே ஆனையின் தந்தம் சிறிய என் உடலைத் தவற விட்டுத் தரையிற் குத்துப் படுமாயின் அது முறிந்தால் யாருக்கு இழுக்கு? முறிந்த தந்தத்தொண்ட ராச யானை என்று ஊரார் சிரித்தால் யாருக்கு அவமானம்?

கெகுளே நீயுமல்லோ மதியாளன் - அட
நீயுமல்லோ மதியாளன்
ஆனையதன் கொம்பு கெடின்
ஆகுமவமானமது
தானது தவிர்க்க வழி
நீயுரைக்க வேணுமடா

(நீயும் அல்லோ ...)

பொற்
கொல்லன் நீதி கெடத் தேவையின்றியே - அரசே
நீதி கெடத் தேவையின்றியே
தீர்ப்பினிலே மாற்றமொன்று
தானுரைப்பன் வேணுமென்னில்
ஏற்றிடுக எந்தன் அயல்
வீட்டவனைக் கொன்றிடுவீர்

(நீதி கெடத்)

(வசனம்) ஐயா ராசாவே! என் அயல் வீட்டவனோ நல்ல பெரிய உடலை உடையவன். அவனை எந்தத் தொலைவிலிருந்தும் ஆனை தெளிவாகவே கண்டு குறி தவறாமல் கொம்பால் குத்திக் கொண்டு அரச தண்டனையை முறையாக நிறைவேற்றிவிடும்.

கெகுளே அப்படியே நடந்திடுமே - சொல்வேன்
அப்படியே நடந்திடுமே
சேவகர்கள் சென்று அந்தப்
பேருடலன் தன்னை உடன்
போயழைத்து யானைக் கொம்பில்
மோதிடவே செய்திடுவீர்

(அப்படியே)

(வசனம்) காவலர்கள் உடனேயே அந்த அயல்வீட்டுப் பேருடலனைக் கொலைக்களம் கொண்டு சென்று யானையை ஏவி அவனுயிரை வாங்குவீர்களாக!

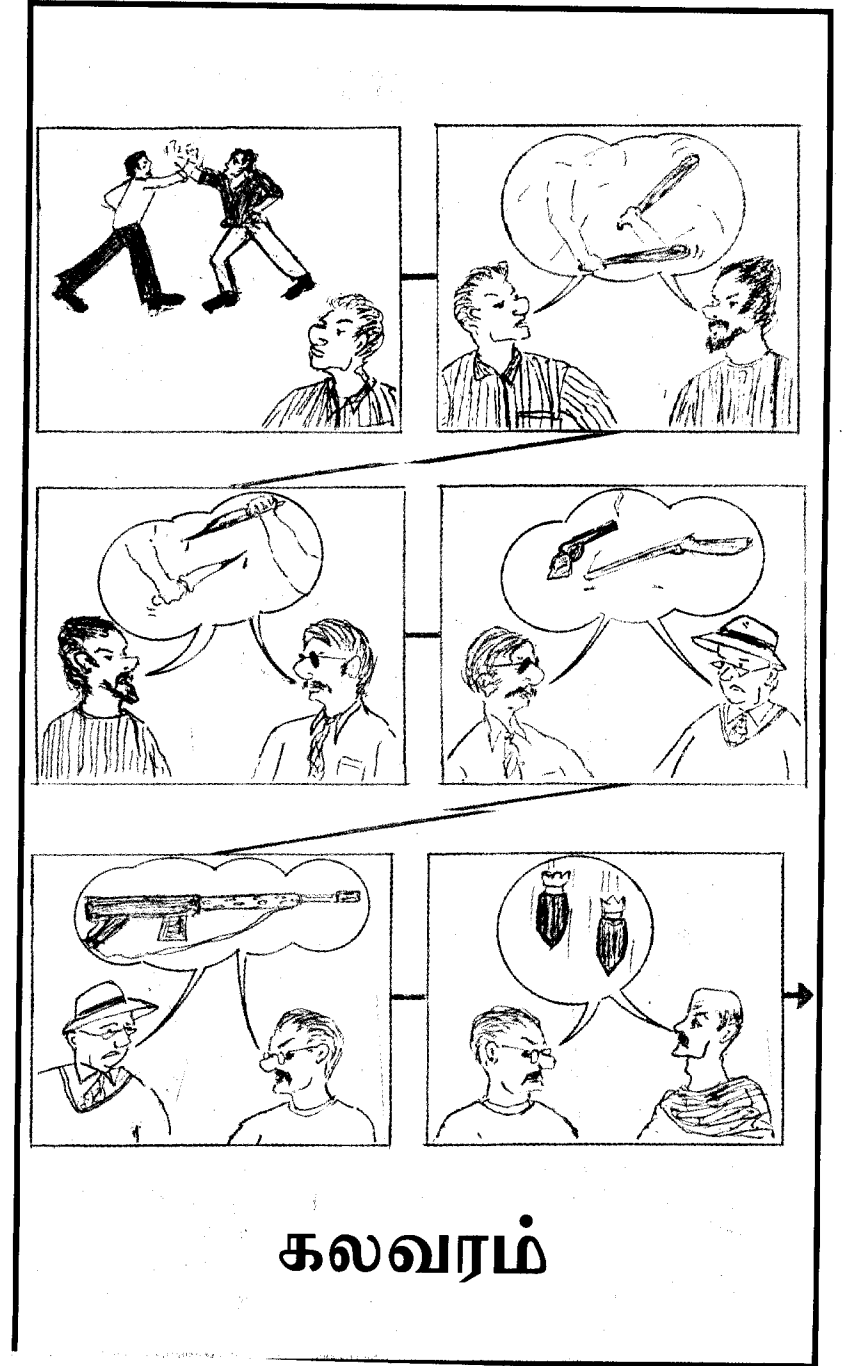
விருத்தம்

கெகுளேயின் நீதிமுறைக் கதை நீர் கேட்டீர்
குற்றமுடன் தொடர்பிலனாம் ஒருவன் மாண்டான்
இகமீதில் இதுபோன்ற நிகழ்வு இன்றும்
இருப்பதனை நீர் காண்பீர் உற்று நோக்கின்
வெகு கொடிய தீயர்களை ஒழிக்க என்று
வீசுகிற கணைகளினால் மாளும் மாந்தர்
மிகப் பலரே என அறிவீர் ஏவுவோரிற்
கொடியவனோ அறிவிலியோ கெகுளே கூறும்

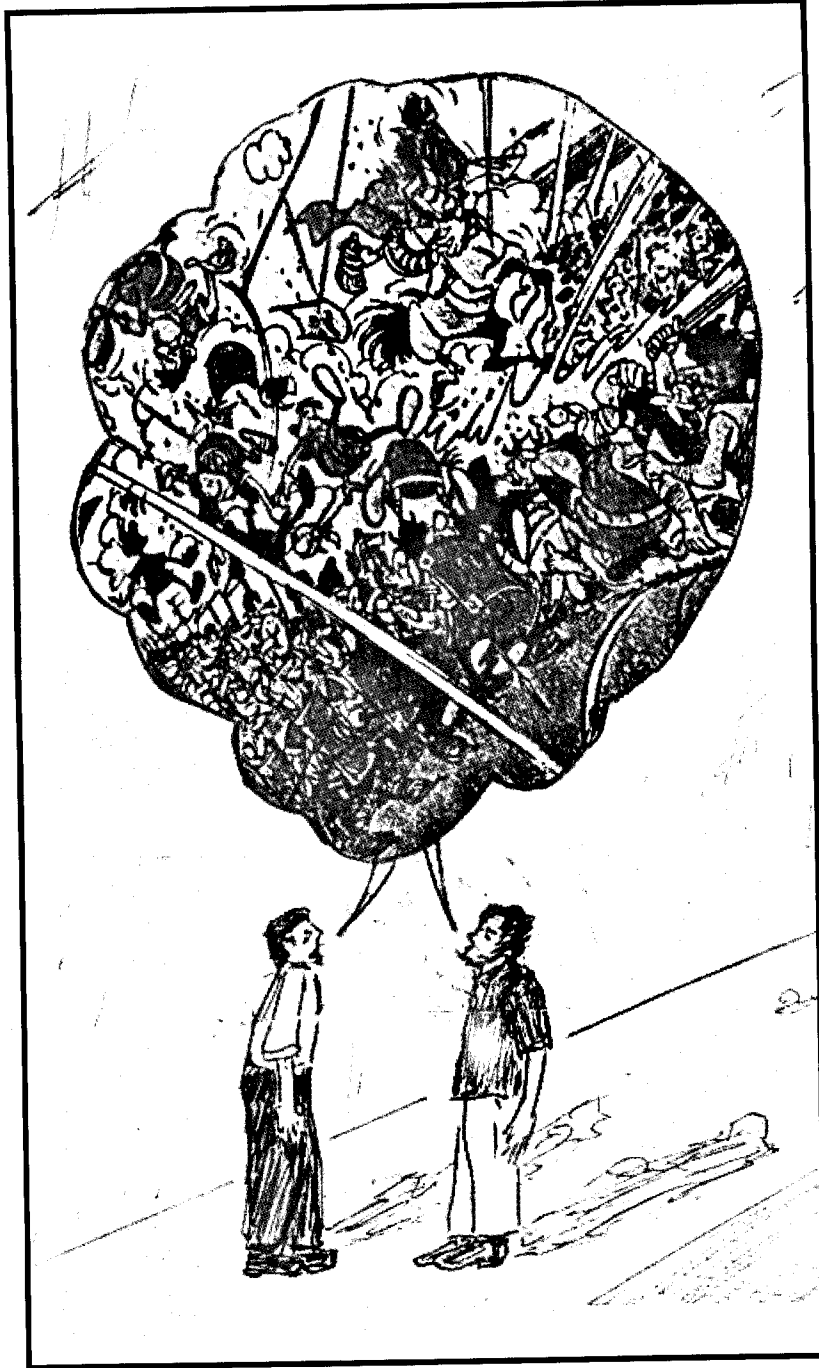
மங்களம்

கூடிடும் அவையிலெம்மை ஊக்குவித்துமே மகிழ்ந்து
கூத்தினை ரசித்தவர்க்கு நாளும் மங்களம்
நாடகஞ் சிறப்புடனே மேடையில் நிகழ்த்திடவே
நல்லுதவி செய்தவர்க்கு நாளும் மங்களம்
தேடி எம்மை ஆதரித்துத் தேசம் வரவே அழைத்துச்
சேவை பல செய்தவர்க்கு நாளும் மங்களம்
வாடுகின்ற மானுடத்தின் வாழ்வு நிலை மேலுயரப்
போரிடத் துணிந்தவர்கெந் நாளும் மங்களம்
நாளும் மங்களம் - உமக்கெந்
நாளும் மங்களம்.

◆◆◆ முற்றம் ◆◆◆

கலவரம்

பாடல் (1)

அவையோர் வணக்கம்

அன்புடனே வந்திருந்து பாலகர்கள் எங்களுக்கு
என்றும் அருள் நல்கும் அவை மாந்தர்களே
இன்றுமது முன்னிலையில் இன்னுமொரு நல்லகதை
இங்குசொல்லச் சம்மதமும் வேண்டுகிறோம்
என்னவொரு குற்றங்குறை உண்டெனினும்

மன்னித்தெமை

ஏற்றருள்க எப்பொழுதும் போலவுமே
முன்னரும்போல் நாங்கள் தரும் நாடகத்தின்

நன்மைகண்டு

மேலுமெம்மை ஊக்குவிக்க வேண்டுகிறோம் - எமக்
கென்றும் அருள் நல்கும் அவை மாந்தர்களே

கதை கூறுவோர் :

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”

இது வள்ளுவர் வாக்கு. அதாவது, நாங்கள் எந்த
விடயத்தையும் எவரிடம் இருந்து அறிந்தாலும் அதைப்
பற்றி ஆழ யோசித்து அதன் உண்மையை அறிய
வேண்டும். அது தான் அறிவுக்கான அடையாளம்.

பாடல் (2)

மெய்யுடன் பொய் சேர்த்தே - மனிதர்

செய்திகளைப் புனைவார்

மெய்யெனத் தெரிவதெலாம் - உலகில்

மெய்யென ஆவதில்லை

பொய்யினைப் பன்முறைகள் - சொன்னால்

மெய்யெனத் தோன்றிடலாம்

செய்தியைக் கேட்டிடுவீர் - எனினும்

உண்மையை உய்த்தறிவீர்

செய்தியை விற்பதற்கே - சிறிதாய்க்

கற்பனை சேர்த்திடுவார்

பொய்களும் பூசிடுவார் - சுவையாய்ப்

பேசவும் செய்திடுவார்

பொய்யை அகற்றிடுவீர் - புனைவைப்

பார்த்து விலக்கிடுவீர்

மெய்யெனக் காண்பதனை - அறிவால்
மீளவும் ஆய்ந்திடுவீர்

சின்னொரு பொய்யெனினும் - அதனாற்
சேதம் விளைந்திடலாம்
என்ன கதையெனினும் - அதனுள்
உண்மையைத் தேடிடுவீர்
தன்நெஞ்சறியுமொரு - பொய்யும்
தன்னையே தீய்த்திடலாம்.
அன்பின் அவையோரே - என்றும்
உண்மை வழி நடப்பீர்

காட்சி 1

(நண்பர்கள் இருவர் தெருவிற் சந்திக்கின்றனர். தூர நின்று
ஒருவர் பார்க்கிறார்.)

பாடல் (3)
ஆள் 1

என்ன கொஞ்சக் காலமாக
உம்மை நாங்கள் காணவில்லை
தம்பி நீரும் ஊரை விட்டு
எங்கையேனும் போனனீரோ

ஆள் 2

பாடசாலைக் கால நண்பர்
வீடு தேடி வந்து நின்றார்
கூடி அந்த நண்ப ரோடு
ஓடியாடி நாட்கள் போச்சு

ஆள் 1

என்ன தம்பி தோழர் வந்தால்
எங்களுக்குக் சொல்ல லாமே
இன்பமாக நாங்கள் சேர்ந்து
எங்கையேனும் போகலாமே

ஆள் 2

உண்மையாக அண்ணை நானும்
உங்கள் வீடு தேடி வந்து
கண்டு பேச எண்ணி னாலும்
ஒன்றுஞ் செய்ய நேரமில்லை

ஆள் 1

முந்தி வந்த காதி ரண்டைப்
பிந்தி வந்த கொம்பு மேவும்
வந்த ஆளைக் கண்ட பின்னம்
என்னை எங்கு நினைவிருக்கும்

ஆள் 2

அண்ணை சும்மா கோபி யாதீர்
உண்மையாக நேர மில்லை
என்று சொன்ன பின்னுமேனும்
என்னை நீரும் நம்பவில்லை.

ஆள் 1

நம்பவில்லை என்று இல்லை
உம்மைக் காண இல்லை என்று
சும்மா நானும் சேட்டையாகச்
சொன்னேன் உம்மேல் கோபமில்லை

ஆள் 2

நல்லம் அண்ணை மிக்க நன்றி
மெல்ல நானும் போக வேண்டும்

ஆள் 1

நானும் போக நேர மாச்சு
இன்று மாலை காணு வோமா

ஆள் 1 2

நாமும் மாலை காணுவோமே
வேலை பார்த்து மீளுவோமே

(இருவரும் பிரியமுன்பு கைகளையும் தோள்களையும் தட்டித்
துள்ளுவதைத் தூர நின்று ஒருவர் பார்க்கிறார்.)

காட்சி 2

(தூர நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த மூன்றாமவர் மேடை
நடுவே வருகிறார். இருவரும் சண்டையிடுவதாக நினைத்துத்
தனக்குள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அவ்வழியே
இன்னொருவர் வருகிறார்.)

ஆள் 3

காலங் கெட்டுப் போச்சு. இளம் பிள்ளைகள் தெருவில்
நின்று கதைத்துப் பேசுகிறார்கள். என்று நினைத்தேன்.
அடிபிடிப்பட்டுப் போட்டல்லவோ போகிறார்கள். இனி
நாடு உருப்பட்டாற் போலத்தான். காலங்கெட்டுப்
போச்சு. சண்டித்தனம் மெத்திப் போச்சு.

- பாடல் (4) இளையவர் இருவரும் தெருவினில் மகிழ்வுடன்
பழகிய விதமது அறிந்திலார்
பிழைபட மனதினில் பகையுடன் இருவரும்
அடிபடுகிறார் என நினைந்ததால்
- சண்டையென்று நினைந்தாரே - வீணாய்ச்
சண்டையென்று சினந்தாரே
சிந்தனை சிறிதுமின்றிச் சண்டையென்று சொன்னகதை
இன்னொருவர் வாயின்வழி இன்னமும் வளர்ந்ததுவே
(சண்டையென்று)
- ஆள் 4 என்ன தம்பிராசா! உம்முடைய பாட்டில் கதைத்துக்
கொண்டு நிற்கிறீர்? காசு எதையும் களவு கொடுத்துப்
போட்டீரோ?
- ஆள் 3 இல்லை ராசரத்தினம் இப்போது கொஞ்சம் முந்தி
இரண்டு பெடியன்கள் கதைத்துக் கொண்டு
நின்றார்கள். திடீரென்று அடிபிடிப்பட்டுக் கொண்டு
போய் விட்டார்கள்.
- ஆள் 4 சும்மா அடிபடியா? இல்லாவிட்டால், கத்தி வாள்
ஏதாவது கொண்டு வந்தார்களா?
- ஆள் 3 நான் கிட்டப் போகவில்லை. ஒரு வேளை கொண்டு
வந்திருப்பார்கள். அதனாற் தான் காயப்பட்டுக்
கொண்டு ஓடினார்களோ தெரியாது.
- ஆள் 4 நல்ல வேளை தம்பிராசா. நல்லவேளை தப்பினீர்.
- ஆள் 3 நான் இனி வீட்டுக்கு ஓட வேண்டும். வருகிறேன்.
(மூன்றாமவர் போகிறார். நான்காமவர் கொஞ்சம்
வெருண்டாற் போல நின்றபடி தனக்குள் பேசிக் கொள்கிறார்.
அப்போது கையிற் பையுடன் ஐந்தாமவர் ஒருவர் வருகிறார்.)
- ஆள் 4 தம்பிராசா நன்றாக வெருண்டு தான் போய்விட்டார்.
அவர்கள் குத்து வெட்டுப்பட்டிருப்பார்கள். அது
அவருடைய முகத்திலேயே தெரிந்தது. நானும் பயந்து
போவேன் என்று, சொல்லாமல் மழுப்பப் பார்த்தார்.
இந்த நாளில் மனிதருக்குப் பாதுகாப்புப் போதாது.
- பாடல் (5) இளையவர் பழகிய முறைதனைப் பகையென
ஒருவரும் பிழைபட மொழிந்ததால்

இளையவ ரிடையிலும் அடிதடி சமரென
மறுநபர் மனதினில் உணர்ந்ததால்

சண்டையென்று நினைந்தாரே - கத்திச்
சண்டையென்று பயந்தாரே
கத்தி கொண்டு செய்த சண்டை பற்றிய கதைபெருத்து
மெத்தவும் பிழைபடுத்த சங்கதியைச் சொல்லுகிறோம்
(சண்டையென்று)

- ஆள் 5 என்ன ராசரத்தினம் பெரிய யோசனையோடு நிற்கிறீர்.
யாராவது உம்மை வெருட்டிவிட்டாற் போல இருக்-
கிறது. பயந்து போய்விட்டீர் போல தெரிகிறீர்
- ஆள் 4 நான் பயப்படவில்லை ரத்தினவேல் அண்ணை.
என்றாலும் நடக்கிறதை யோசித்தால் பெரிய
கவலையாகவும் யோசனையாகவும் தான் இருக்கிறது.
- ஆள் 5 என்ன நடந்தது? எங்கே நடந்தது? விவரமாகச்
சொல்லு.
- ஆள் 4 இங்கே, கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னம் இளந்தாரிகள்
கத்திகளுடன் சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.
நான் வருவதற்கு முன்னால் கலைந்து போய்
விட்டார்கள்.
- ஆள் 5 கத்தியாலே தான் குத்துப்பட்டார்களா? இந்த நாளில்
இதெல்லாம் சின்ன விஷயம். அமெரிக்காவிலே
எல்லாரும் துவக்கோடு தான் தெருவழியே
போவார்களாம்.
- ஆள் 4 துவக்கு வைத்திருந்தார்களோ என்று யார் கண்டது?
துவக்கைப் பாவித்திருந்தால் இரண்டு பேரில்
ஒருவராவது இறந்து போயிருப்பார். நல்ல வேளை
இம்மட்டில் நின்றது. இனியும் எனக்கு இங்கே நிற்க
மனமாயில்லை. நான் வீட்டுக்குப் போகப் போகிறேன்.
(நான்காமவர் போன பின்பு ஐந்தாமவர் சிறிது தூரம் போய்
நிரம்பிய பையுடன் மறுபடியும் நான்காமவரைச் சந்தித்த
இடத்துக்கு வந்து தெருவைப் பார்வையிடுகிறார். அவர்
பார்வையிடுவதைக் கவனித்த ஆறாவது மனிதர் அவரிடம்
வருகிறார்.)
- ஆள் 6 என்ன ரத்தினவேல் எதையென் தொலைத்து விட்டீரோ?
முழுத் தெருவையும் துழாவுகிறீர்?

- ஆள் 5 வேலையா அண்ணை, தொலைத்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. இந்தத் தெருவிலே சண்டியர்களின் நடமாட்டம் கூடி விட்டது. காலை ஏழெட்டு மணிபோல இங்கே இரண்டு பேர் வந்தார்கள். கத்தி துவக்குக்களோடு சண்டை பிடித்திருக்கிறார்கள். ஒருவன் இறந்து விட்டான் என்று தான் நினைக்கிறேன். அதுதான் தடயத்துக்குத் தேடுகிறேன்.
- பாடல் (6) இளையவர் பழகிய விதமது பெரிதொரு அடிதடி கொலையென நினைந்துமே பிழைபடு மொழிதனை மறுபடி மறுபடி பிறரிடம் உரைசெய முனைந்ததால்
- கொன்றாரென்று நினைந்தாரே - ஒருவர்
கொன்றாரென்று மொழித் தாரே
கத்தி துவக் காக மாறிச் சுட்டுக் கொலை என்றவிதம்
வைத்துரைத்த வார்த்தையுமே மெத்தவுந் திரிபடவே
(கொன்றாரென்று)
- ஆள் 6 அவர்கள் அடிபட்டபோது நீர் இங்கே தான் நின்றீரோ? நீர் துணிந்த தரவழி தான். சொல்லும், சொல்லும். என்ன நடந்தது?
- ஆள் 5 கத்தி துவக்கோடு அவர்கள் சண்டை போட்டதைக் கண்டு தெருவாலே போனவர்கள் எல்லோரும் ஓடி விட்டார்கள் போல இருக்கிறது.
- ஆள் 6 கத்தி துவக்கெல்லாம் கொண்டு தனியே வந்து சண்டை பிடித்தார்களா? இப்போது உலகமெல்லாம் கள்ளக் கடத்தல்காரர்களும், போதை மருந்து வியாபாரிகளுமாகி விட்டது. அவர்கள் எல்லாம் கூட்டங் கூட்டமாகச் சண்டை போடாத ஊரே இல்லை. நிச்சயமாகத் தெரியுமோ இரண்டு பேர் தான் என்று?
- ஆள் 5 எல்லாம் முடிகிற தறுவாயிலே தான் நான் வந்திருக்க வேண்டும். நான் வருகிற நேரம் எல்லாரும் கலைந்து போய்க் கடைசி இரண்டு பேரும் தான் மிஞ்சியிருக்க வேண்டும்.
- ஆள் 6 நல்ல வேளை, நீர் அதற்குள் மாட்டிக் கொள்ளவில்லை. தற்செயலாக உமக்கும்

குடுபட்டிருக்கும். பொலிஸ் நிலையத்துக்குப் போய்ச் சொல்லப் போகிறீரோ?

- ஆள் 5 சொல்லத்தான் வேண்டுமென்று யோசிக்கிறேன்.
- ஆள் 6 சும்மா விசர் வேலை செய்யாதேயும். பிறகு அந்தக் கும்பல்களில் ஒன்றில்லாவிட்டால் மற்றது உமக்குப் பின்னால் வந்தாலும் வரும்.
- ஆள் 5 அதுவும் மெய்தான். சரி அண்ணை. நான் வீட்டுக்குப் போக நேரமாகி விட்டது. மத்தியானச் சமையல் பிந்திப் போனால் வீட்டிலும் ஒரு சண்டை துவங்கி விடும். நான் வருகிறேன்.
- (ஆறாமவர் தெருவை ஒருமுறை நோட்டம் விட்டுவிட்டுச் சிறிது தூரம் போய் விட்டுத் திரும்பி வருகிறார். வருகிற வழியில் ஏழாமவர் எதிர்ப்படுகிறார்.)
- ஆள் 7 வேலையா அண்ணாரோ, என்ன இந்தப் பக்கம்? கடைக்கு வந்தனீர்களோ?
- ஆள் 6 ஓம் தம்பி ஐயாக்கண்ணு. கடைக்கென்று தான் வந்தேன் என்றாலும் இங்கே நடந்ததைக் கேள்விப்பட்ட பிறகு இன்னொரு நேரம் வருவோம் என்று திரும்பிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்.
- ஆள் 7 என்ன அண்ணார் அப்படிப் பயப்படுகிற விதமாக இங்கே நடந்தது? இது மிகவும் பாதுகாப்பான இடமல்லவோ?
- ஆள் 6 அப்படி நினைத்துத் தான் நானும் கடைக்கு வந்தேன். இது பயங்கரமான இடமாக அல்லவோ மாறி விட்டது.
- ஆள் 7 அப்படி நீங்கள் பயப்படும்படியாக என்ன நடந்தது?
- ஆள் 6 கத்தி துவக்கெல்லாம் கொண்டு இரண்டு இளந்தாரிக் கும்பல்கள் வந்தது. இன்று காலை இங்கே பெரிய ஒரு சண்டை நடந்தது. ஒரு ஆள் இறந்தும் விட்டார்.
- பாடல் (7) இளையவர் இருவரும் பழகிய விதம் இரு குழுவினர் சமரெனத் திரிந்ததால் அழிவுகள் பெரிதெனப் பலபல கதைகளும் மிகைபடத் திரிபுற மொழிந்ததால்

கொன்ற கதை சம ராச்சே - இருவர்
கும்ப லென வளர்ந் தாச்சே
கும்பல்களி ரண்டு வந்து குடுபட்டுச் செத்தாரென்று
நம்பிடும் விதமாய் மிக நீளமாய்க் கதை பெருகி
(கொன்ற கதை)

- ஆள் 7 பெரிய சண்டை என்கிறீர்கள். பெரிய சண்டை என்றால் ஒரு ஆள் மட்டும் சாக முடியுமோ?
- ஆள் 6 எனக்குத் தெரிய ஒரு ஆள். அதற்கு முன்னம் எத்தனை பேர் என்று எனக்குத் தெரியாது.
- ஆள் 7 அது தானே பார்த்தேன். துவக்கெடுத்தால் நாலைந்து பேராவது சாகாமல் போக முடியுமா? என்ன சண்டை?
- ஆள் 6 ஏதோ கடத்தற்காரர் என்று தான் அறிகிறேன்.
- ஆள் 7 சீச்சீ. இராது. இது அவர்கள் புழங்குகிற பகுதி இல்லை. இங்கே சமயச் சண்டையாகத் தான் இருக்கும். உலகமெல்லாம் கடவுளுடைய பேரைச் சொல்லித்தான் சண்டை நடக்கிறது. தங்கள் தங்கள் கடவுளுக்காகச் செத்தால் மோட்சத்துக்குப் போகலாம் என்று அவரவர் எண்ணம். அதற்காகக் கொலையுஞ் செய்வார்கள்.
- ஆள் 6 நீர் சொல்லுவது போலத்தான் இருக்கும். அதை இந்த நடு மத்தியான வெய்யிலில் நினைக்க முளை கொதிக்கிறது. நான் போய் வருகிறேன். பிறகு சந்திப்போம்.
(ஆறாவது ஆள் போன பின்பு ஏழாமவர் தனக்குள் ஏதோ கணக்கிடுகிறார். எட்டாமவர் வருகிறார்.)
- ஆள் 8 என்ன ஐயாக்கண்ணு. மத்தியானமும் தாண்டி வெய்யிலில் பெரிய யோசனையாக நிற்கிறீர். எந்தக் கோட்டையைப் பிடிக்கப் போகிறீர்?
- ஆள் 7 கண்ணுச்சாமி அண்ணர் ஒரு கோட்டையையும் நான் பிடிக்கவில்லை. அதற்கு முதல் இந்த ஊரை அல்லவோ அழிக்கப் போகிறார்கள்.
- பாடல் (8) இளையவர் இருவரும் பழகிய விதமது
சிறிதொரு சமரெனப் புனைந்ததால்
விளைவது பெரிதொரு சமரெனுங் கதைமிக
வளர்வது வளமொடு நிகழ்ந்ததால்

கண்டபடி மாற லாச்சே - கதையிற்
சண்டை மதப் பூசலாச்சே
தீவிர மிகுந்த மத வாதிகளின் மோதலென்று
ஆகியே கலவரமாய் மாறிய கதை மொழிவோம்
(கண்டபடி)

- ஆள் 8 யார் எங்களுடைய ஊரை அழிக்கப் போகிறவர்கள்? என்ன நடந்தது?
- ஆள் 7 இன்று காலை இரண்டு தீவிர மதவாதக் கும்பல்கள் வந்தது. கத்தி, துவக்கு, இயந்திரத் துப்பாக்கி எல்லாம் கொண்டு வந்து பெரிய போரல்லவோ இங்கே நடந்தது. எத்தனை பேர் இறந்தார்கள் என்று இன்னுந் தெரியவில்லை.
- ஆள் 8 தீவிரவாதிகள் என்றால் உள்ளூர் ஆட்களோ வெளியூர் ஆட்களோ? உள்ளூரில் இருப்பவர்கள் ஆயுதங்கள் கொண்டு திரிகிறதாகத் தெரியவில்லை. வெளியூர்க்காரராகத் தான் இருக்க வேண்டும்.
- ஆள் 7 எங்கள் ஊர்க்காரர் மாதிரித்தான் இருந்தார்கள் என்று கேள்வி.
- ஆள் 8 ஒருவேளை இந்தியாக்காரரும் பாகிஸ்தான்காரருமாக இருக்குமோ? ராணுவமும் சிலவேளை அதற்குள்ளே சேர்ந்திருக்கும்.
- ஆள் 7 இருக்கும், இருக்கும். அங்கே சண்டை போட்டு முடிந்து இங்கேயும் வந்து சண்டை போடுகிறார்கள். சரி சரி. இனி நான் போக வேண்டும்.
- பாடல் (9) இளையவர் இருவரும் பழகிய விதமது
பெரிதொரு சமரெனப் புனைந்ததால்
விளைவது கொடிதொரு அழிவெனுங் கதைமிக
வளர்வது இயல்பொடு நிகழ்ந்ததால்
இன்னும்மிக மாற லாச்சே - சொன்ன
சண்டை பெரு மோதலாச்சே
தீவிர மிகுந்த இரு நாடுகளின் சண்டையென
ஆகியே பெருத்துமிக மாறிய கதை மொழிவோம்
(ஏழாமவர் போகும் போதே ஒன்பதாமவர் வருகிறார்.)

- ஆள் 9 என்ன கண்ணுச்சாமி, அய்யாக்கண்ணு அவசர அவசரமாக ஓடுகிறார்?
- ஆள் 8 சாமித்தம்பியோ? காலையில் இங்கு நடந்த சண்டையைக் கேள்விப்பட்டார். கொஞ்சம் பதற்றப்பட்டுப் போனார் போல தெரிகிறது.
- ஆள் 9 சண்டையோ, என்ன சண்டை?
- ஆள் 8 உங்களுக்கு இன்னுந் தெரியாதோ? இந்திய ராணுவகாரரும் பாகிஸ்தான் ராணுவகாரரும் இந்தத் தெருவில் வந்தார்களாம். ஒரு பெரிய சண்டை நடத்தி இரண்டு பக்கமும் பெரிய சேதமாம்.
- ஆள் 9 என்ன மாதிரிச் சண்டை? சும்மா சண்டையோ, இல்லா விட்டால் நவீன ஆயுதங்களோடெல்லாம் நடந்ததா?
- ஆள் 8 ராணுவம் என்றால் பல மாதிரியும் இருக்கும். நான் காணவில்லை. என்றாலும் பெரிய உயிர்ச்சேதம் போல தெரிகிறது.
- ஆள் 9 அப்படியென்றால் இங்கு நிற்கிறது கொஞ்சம் பயங்கரம். நாங்கள் திரும்பிப் போவது நல்லது.
(இருவரும் எதிரெதிர்த் திசைகளில் நடக்கிறார்கள். வழியில் இருவரும் எதிர்ப்படும் மனிதர்களுடன் பேசுகிறார்கள். உரையாடல் ஓசையின்றி அவையோர் காண சங்கிலித் தொடராக நடக்கிறது.)
- பாடல் (10) இளையவர் இருவரின் உறவினை அறிகிலா
ஒருவரின் மொழி மிகத் திரிந்ததால்
வலிமிகு படைகளின் கொடிதொரு சமரெனக்
கதைமிக விளைதலும் நிகழ்ந்ததே
சண்டையொடு போராச்சே - நாடு
ரண்டிடையே சமராச்சே
சின்னச் சின்னச் சோடனைகள் கொண்டு செய்யும்
பூத்திரிப்பு
இன்ன விதமாக ஒரு தீய பொய்யாய் ஆனதன்றோ
(சண்டையொரு)

காட்சி 3

(காலையிற் சந்தித்த இருவரும் மாலையில் மீண்டும் அதே இடத்திற் தெருவின் மறு கரையில் சந்திக்கின்றனர்.)

- ஆள் 1 தம்பி, உமக்குப் புதினம் தெரியுமோ?
- ஆள் 2 நானும் கேள்விப்பட்டேன். இந்திய ராணுவப் பிரிவு ஒன்றுக்கும் பாகிஸ்தான் ராணுவப் பிரிவு ஒன்றுக்கும் பெரிய ஒரு மோதலாம். இரண்டு பக்கமும் கடுமையான உயிர்ச் சேதமாம். திரும்ப அங்கேயும் யுத்தம் துவங்கும் என்றும் சொல்கிறார்கள்.
- ஆள் 1 சண்டை எங்கே நடந்தது என்று தெரியுமோ?
- ஆள் 2 அண்ணை, அதை நான் விசாரிக்க மறந்து விட்டேன்.
- ஆள் 1 இங்கே தான். இந்தத் தெருவிலே தான். நாங்கள் நிற்கிற கரைக்கு எதிர்க் கரையிலே நடந்திருக்கிறது.
- ஆள் 2 அது தெரிந்தும் எப்படித் துணிந்து இங்கே வந்தீர்கள்?
- ஆள் 1 உம்மிடம் வருகிறதாகச் சொன்னேனே. நீர் தனியே வந்து காத்து நிற்பீரென்று தான் வந்தேன்.
- ஆள் 2 அண்ணை, தெருவைப் பார்த்தால் சண்டை நடந்த சாடையையே காணாமே!
- ஆள் 1 அதுதான் எங்களுடைய அரசாங்கத்தினுடைய கெட்டித்தனம். ஒருத்தருக்கும் தெரியாமல் இருந்தபடியே எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்திப் போடுவார்கள்.
- ஆள் 2 இன்றைக்கு இரவு செய்தியிலே சொல்லுவார்களா?
- ஆள் 1 அதுவும் நிச்சயமில்லை. நாட்டினுடைய நன்மைக்காக வேண்டிப் பெரிய விஷயங்களை எல்லாம் ஒளித்துப் போடுவார்கள். ஐம்பது, நூறு வருஷத்துக்குப் பிறகு இரகசியங்களை அவிழ்த்து விடுவார்கள்.
- ஆள் 2 அப்படியும் சனங்களிடமிருந்து உண்மையை ஒளிக்க இயலுமோ?
- ஆள் 1 நாட்டினுடைய நன்மைக்காக அவர்கள் என்னவும் செய்யலாம். எங்களுக்கு என்ன நடட்டம்.

மலைகளை அகற்றிய மூடக் கிழவன்

ஆள் 2 ஓமண்ணை. யோசித்துப் பாருங்கள். காலையில் நாங்கள் அரைமணிநேரம் பிந்தி இங்கு சந்தித்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? இப்போது சந்தித்துக் கதைக்க உயிரோடும் இருக்க மாட்டோம்.

ஆள் 1 அரை மணித்தியாலமோ? ஐந்து நிமிஷம் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் வெளிக்கிட்ட போது எட்டு மணி. அப்போதே மோதல் துவங்கி விட்டதாகத் தான் அறிகிறேன்.

ஆள் 2 நல்ல வேளை நாங்கள் தப்பினோம்.

ஆள் 1 அதென்றால் மெய்.

(இருவரும் கைகளையும் தோள்களையும் தட்டித் தழுவிப் பிரிகிறார்கள்.)

பாடல் (11) எப்பொருளாய் இருந்தாலும் - அதனை எவ்வொருவர் மொழிந்தாலும் மெய்ப்பொருளைத் தேர்ந்தறிவீர் - அதனுட்பொய்களை நீர் களைந்திடுவீர் எப்போதும் விழிப்புடனே உண்மைதனைக் கண்டறிவீர் தப்பிதமாய்த் தானுமொரு பொய்மொழிக் கிடமளியீர் (எப்பொருளாய்)

பாடல் (12)

மங்களம்

மாலைநன் நேரந் தன்னில் மகிழ்வுடன் கூடி இங்கு பாலகர் நாங்கள் செய்த கூத்தினைப் பார்க்க வந்துங் காலமுஞ் செலவு செய்தீர் கனிவுடன் ஊக்கந் தந்தீர் சாலமங் கலமே கொண்டு சீருடன் வாழ்க நீவீர்

◆◆◆ மூற்றும் ◆◆◆

பாடல் 1

				இராகம் : மோகனம்			
கா,க	கா கா	ரீகா	ரீஸா	ஸா;	;ஸா	தாஸா	ஸாரீ
சொல்ல	வந் தோம்	அவை	யோ.	ரே	உ	மை	வ ணங்கி
கா,க	கா கா	ரீகா	ரீஸா	ஸா;	; ;	; ;	; ;
சொல்ல	வந் தோம்	அவை	யோ.	ரே			
கா,க	கா கா	ரீகா	ரீஸா	ஸா;	; ரீ	ஸா தா	ஸா ரி
கல்வி	மிக்க	பெரி	யோ.	ரே	பி	ழை பொ	றுத்து
கா,ப	கா ரீ	ரீ கா	ரீஸா	ஸா;	; ;	; ;	; ;
சின்ன	வர் நம்	கதை	கே.	ளீர்			
கா,க	கா கா	ரீ கா	பாகா	பா;	; கா	ரீஸா	தாஸா
முன்ன	மொரு	காலந்	தனி	லே	சி	றிய	தொரு
கா,ப	கா கா	ரீ கா	ரீஸா	ஸா;	; ;	; ;	; ;
ஊர்	யலில்	சொல்லக்	கே.	ளீர்			
கா,க	கா கா	ரீகா	பாகா	பா;	; கா	ரீஸா	தாஸா
முன்று	மலை	கிடந்	தன	வே	பெ	ரிய	வரே
கா,க	கா கா	ரீகா	பாகா	பா;	; ;	; ;	; ;
முன்று	மலை	கிடந்	தன	வே			
கா,க	கா கா	ரீகா	பாதா	பா;	; கா	ரீஸா	தாஸா
முன்று	மலை	கடந்	தய	லூர்	போய்	வர	வே
கா,க	கா கா	ரீகா	பாதா	பா;	; ;	; ;	; ;
மூச்சி	ரைக்கும்	பெரி	யோ.	ரே			
கா,க	கா கா	பா பா	தாபா	கா;	; கா	ரீஸா	தாஸா
முன்று	மலை	அகற்	றிட	வே	மு	யன்ற	தொரு
கா,க	கா கா	பா பா	தாபா	கா	; ;	; ;	; ;
மூத்த	வரின்	கதை	கே.	ளீர்			
ஸாஸ்	ஸா ஸா	தாஸா	தாபா	பா;	; கா	ரீஸா	தாஸா
சொல்ல	வந் தோம்	அவை	யோ.	ரே	உங்	களுக்	கெங்கள்
கா,ப	கா ரீ	ரீ கா	ரீஸா	ஸா;	; ;	; ;	; ;
வந்த	னங்கள்	அவை	யோ.	ரே			

பாடல் 2

இராகம் : மோகனம்

கா,ரி	கா கா	பா ;	பா ;	கா,ப	காரீ	ஸா ;	ஸா ;
மூன்று	மலை	தாண்	டி	நாம்ந	டந்து	போ	வோம்
பா,த	பாகா	ரீகா	கா ;	பா,க	ரீகா	ரீஸா	ஸா ;
நல்வ	யலூர்	போ	வோம்	நண்பர்	களைக்	காண்	போம்
கா,ஸ	ரீகா	பா ;	பா ;	கா,ப	காரீ	கா ;	கா ;
பச்சை	மலை	மே	லாய்	பாற்கு	டங்கள்	கொண்	டு
பா,க	பாதா	ஸா ;	ஸா ;	தா,ஸ்	தாபா	தா ;	தா ;
நீல	மலை	ஏ	றி	நெய்க்கு	டங்கள்	கொண்	டு
ஸா,த	ஸாரீ	கா ;	கா ;	கா,க்	ரீஸா	தா ;	தா ;
தங்க	மலை	தாண்	டி	தயிர்க்கு	டங்கள்	கொண்	டு
தா,ஸ்	ரீஸா	ரீ ;	ரீ ;	பா,த	ஸாதா	ஸா ;	ஸா ;
காய்க	றிகள்	நல்	ல	பூப	முங்கள்	வாங்	கி
கா,ப	தாபா	தா ;	தா ;	கா,ப	காரீ	காரீ	ஸா ;
நெல்லெ	டுத்திக்	கொண்	டு	புல்வெ	ளியூர்	மீள்	வோம்

பாடல் 3

இராகம் : பெளளி

கா,க்	ரீ ரீ	ஸா ;	ஸா ;	ரீ,ஸ்	நீதா	பா ;	பா ;
தங்க	மலை	தாண்	டி	தா,க	முடன்	வந்	தோம்
கா,ப	தாபா	தா ;	தா ;	தா,ப	கா ரீ	ஸா ;	ஸா ;
நீல	மலை	ஏ	றி	காலு	ளைய	வந்	தோம்
கா,ஸ	ரீகா	பா ;	பா ;	கா,ப	தாபா	தா ;	தா ;
பச்சை	மலை	ஏ	றி	பாடு	பட்டு	வந்	தோம்
ஸா,நி	தாநீ	தா ;	பா ;	பாகா	ரீகா	ரீஸா	ஸா ;
மூன்று	மலை	பார்த்	து	மூச்சி	ரைய	வந்	தோம்
ஸா,நி	தாநீ	தா ;	பா ;	பாகா	ரீகா	ரீஸா	ஸா ;
மூன்று	மலை	பார்த்	து	மூச்சி	ரைய	வந்	தோம்
ஸா,நி	தாநீ	தா ;	பா ;	பாகா	ரீகா	ரீஸா	ஸா ;
மூன்று	மலை	பார்த்	து	மூச்சி	ரைய	வந்	தோம்

பாடல் 4

இராகம் : பேகட

தனித	பகத	பா,	பா,	கரிக	மபத	பா,	;
ஆறுவ	ழிமறித்	தால் -	நாம் -	பாலம	மைத்திடு	வோம்	
பதப	ஸ்தரி	ஸா,	ஸா,	தனித	பகத	பா,	;
சேறுவ	ழிமறித்	தால் -	நாம் -	தாவிக்க	டந்திடு	வோம்	
கரிக	மபத	பா,	ஸா,	ஸஸ்த	நிதப	பா,	;
தீயர்வ	ழிமறித்	தால் -	நாம் -	சேர்ந்துவி	ரட்டிடு	வோம்	
கமப	பதப	ரீ,	ரீ,	க்கரி	ஸ்தரி	பா,	நிபா
தீயும்வ	ழிமறித்	தால் -	நாம் -	நீரையி	றைத்திடு	வோம்	
கமப	பதப	கா,	கா,	பதப	ஸ்தரி	ஸா,	;
காடுவ	ழிமறித்	தால் -	நாம் -	வெட்டிவி	முத்திடு	வோம்	
கரிக	மபத	பா,	ஸா,	ஸஸ்த	நிதப	பா,	நிபா
குறைவ	ழிமறித்	தால் -	நாம் -	மீறிந	டந்திடு	வோம்	
கமப	பதப	ரீ,	ரீ,	க்கரி	ஸ்தரி	பா	;
யாருமெ	தீர்வரி	னும் -	நாம் -	சோர	மறந்திடு	வோம்	

82

கமப	பதப	கா,	கா,	பதப	ஸ்தரி	ஸா,	;
மின்னலி	டிவரி	னும் -	நாம் -	எண்ணிய	செய்திடு	வோம்	
பதப	ஸ்தரி	ஸா,	ஸா,	க்கரி	ஸ்தரி	ஸா,	;
பாறைவ	ழிமறித்	தால் -	நாம் -	தூரந	கர்த்திடு	வோம்	
க்கரி	ஸ்தரி	ரீ,	ரீ,	க்கரி	க்கரி	ஸா,	;
பாறைவ	ழிமறித்	தால் -	நாம் -	தூரந	கர்த்திடு	வோம்	

பாடல் 5

இராகம் : பேகட

ஸஸ கரி	கம பத	பா ;	பா பா	ஸ்ஸ தரி	தாநிப	பா ;
மனதினில்	வலுவிருந்	தால் -	இந்த -	மலைகளை	நீக்கிட	லாம்
கம தப	கம கரி	ஸா ;	ஸாஸா	கமதப	ஸாதரி	ஸா ;
துணிபவர்	தோற்பதில்	லை -	என்றும் -	துயில்பவர்	வெல்வதில்	லை
ககரிக	பாதா	பா ;	பாபா	ஸஸ்தரி	தாபா	பா ;
மலையுடன்	மல்லா	ட -	அப்பு -	மனிதரி	னாலா	மோ
கம தப	கமரிஸ	ஸா ;	காரீ	கமதப	ஸாதரி	ஸா ;
மலையுடன்	மோதுகை	யில் -	அப்பு -	மாடுகள்	மேய்ப்பது	யார்
பப தப	ஸ்ஸஸ்த	ஸா ;	ஸாஸா	க்கரிஸ	தனிதப	பா ;
மலைகளை	விலக்கிவி	டின் -	மக்கள் -	பயணமும்	எளிதா	கும்
பப தப	ரி ரி ரீ	ரீ ;	தனிதப	கமதப	க்கா	கா ;
சுமைகளுங்	குறைவா	கும் -	உங்கள் -	சீவியம்	சுகமா	கும்
கக ரிக	பப தத	பா ;	பா பா	ஸஸ்தரி	தாநிப	பா ;
சுமைகளும்	குறைந்திடு	முன் -	எங்கள் -	சீவியம்	முடிந்துவி	டும்
கம தப	கம ரிஸ	ஸா ;	காரீ	கம தப	ஸாதரி	ஸா ;
எமக்கிது	விதியென	வே -	தெய்வம் -	தருவதை	ஏற்றிடு	வோம்
பப தப	ஸ்ஸஸ்த	ஸா ;	ஸ்ஸஸா	க்கரிஸ	தனிதப	பா ;
தலைவிதி	எனவுல	கில் -	எவரும் -	தருமொரு	பொருளில்	லை
கம தப	ரீ ரீ	ரீ ;	தனிதப	கம தப	க்கா	கா
நிலை தடு	மாறோ	மேல் -	இந்த -	உலகையும்	வென்றிட	லாம்

பாடல் 6

இராகம் : தர்பார்

ஸ ரிஸ	மமா	மா,	ததா	பதப	மரீ	ரீ,
கல்லைஉ	டைப்போ	மா -	வேறே -	காரியம்	பார்ப்போ	மா
ரிமரி	மதா	தா,	பபா	பதப	ஸஸா	ஸா,
நெல்லைச்சு	மப்போ	மா -	அள்ளி -	மண்ணைக்கு	விப்போ	மா
ஸரிஸ	மமா	மா,	ததா	மமா	மரீ	ரீ,
கொண்டுந	டப்போ	மா -	கொஞ்சம் -	குந்தியி	ரூப்போ	மா
ரிமரி	மதா	தா,	பபா	பதப	ஸஸா	ஸா,
குன்றைப்பி	எப்போ	மா -	ஒன்றாய்க் -	சூடிக்க	ளிப்போ	மா
ஸரிஸ	மமம	மா,	ததா	பத ப	மரீ	ரீ,
வெட்டிச்ச	ரித்திட	வே -	மலையும் -	குட்டைச்செ	டியா	மோ
ரிமரி	மதத	தா,	பபா	பதப	ஸஸா	ஸா,
தட்டிநொ	றுக்கிட	வே -	பாறை -	புற்றுப்பு	தரா	மோ
ஸரிஸ	மமா	மா,	ததா	பதப	மரீ	ரீ,
முடக்க	தைபே	கம் -	எங்கள் -	முத்தவ	ரேகே	ளும்

83

ரிமரி	மதத	தா,	பபா	பதப	ஸ்ஸா	ஸா,
பாடுப	டுவத	னால் -	இந்தப் -	பாறைவி	லகிடு	மோ
ஸரிஸ	மம	மா,	ததா	பதப	மரீ	ரீ,
நாளாவ	ரும்நல	னை -	நம்பி -	நாங்கள்மு	றிவோ	மோ
ரிமரி	மதத	தா,	பபா	பதப	ஸ்ஸா	ஸா,
வாழும்பொ	முதினை	யே -	மலையில்-	மோதியி	ழப்போ	மோ
ஸரிஸ	மம	மா,	ததா	பதப	மரீ	ரீ,
நின்றுக	தைபே	சி -	காலம் -	வீணில்க	ழியா	மே
ரிமரி	மதா	தா,	பபா	பதப	ஸ்ஸா	ஸா,
சென்றிடு	வேம்வா	ரீர் -	நீரும் -	செய்யஎ	துமிருந்	தால்

பாடல் 7

ஸ்நீத	தநிதப	பா ;	காகா	பபாம	கமகரி	ஸா;
கமந்து	களைத்தோ	மே -	கொஞ்சம்-	சரிந்து	படுப்போ	மே
ஸரீக	ரிககம	பா;	தாபா	காமப	கமகரி	ஸா;
அலைந்து	திரிந்தோ	மே -	வீட்டில் -	அயர்ந்து	கிடப்போ	மே
ஸ்நீத	தநிதப	பா;	கா கா	பபாம	கமகரி	ஸா;
நடந்து	இளைத்தோ	மே -	நன்றாய்-	நித்திரை	கொள்வோ	மே
ஸரீக	ரிககம	பா;	தா பா	காமப	கமகரி	ஸா;
முறிந்து	சலித்தோ	மே -	கண்கள் -	முடித்து	யில்வோ	மே

இராகம் : பந்துவராளி

பாடல் 8

; ஸ்நி	, தமா	மாதா	, நிஸா	; ஸ்நி	, தமா	மாதா	, நிஸா
வனங்	களின்	தே	விநான்	வனங்	களின்	தே	விநான்
; ஸ்நி	, தமா	மாதா	, நிஸா	; ஸ்நி	, தமா	மாதா	, நிஸா
வனங்	களின்	தே	விநான்	வனங்	களின்	தே	விநான்
; ஸ்ஸ்	, நிதா	ந்தா	மாகா	; நிநி	, தமா	காமா	கரி ஸா
மன	மகிழ்	குயி	லினம்	அமு	தென	இசை	த ர
; ஸம	, கமா	மாதா	மாகா	; கம	, தமா	மாதா	, நிஸா
மண	மிகு	மலர்	விழ	மயி	லினம்	நடை	பயில்

(அடுத்து வரும் பகுதி மேற்கண்டவாறே)

; ஸ்நி	, தமா	மாதா	, நிஸா	; ஸ்நி	, தமா	மாதா	, நிஸா
மலை	களின்	தே	விநான்	மலை	களின்	தே	விநான்
; ஸ்ஸ்	, நிதா	ந்தா	மாகா	; நிநி	, தமா	காமா	கரி ஸா
அலை	தவழ்	நதி	களும்	அழ	கிய	வனங்	களும்
; ஸம	, கமா	மாதா	மாகா	; கம	, தமா	மாதா	, நிஸா
வயல்	களும்	வெளி	களும்	எழி	லுடன்	விளங்	கிட
; நிநீ	, தமா	ந்தா	மாகா	; மநி	, தமா	மாதா	நீஸா
மழை	பெயும்	முகில்	மலை	முடி	தனில்	அமர்ந்	திட
; நிஸ்	, ரிஸ்	ஸ்நிஸா	; ஸ்ஸ்	, நிதா	ந்தா	மாகா	வற
குயில்	களின்	இசை	எழ	மலர்	இதழ்	விரி	வற
; நிஸ்	, நிதா	ந்தா	மாகா	; கம	, தமா	மாதா	, நிஸா
ஓயில்	மிக	நட	மிடும்	மலை	களின்	தே	விநான்

; மம	, மமா	மாதா	மாகா	; தத	, மகா	காமா	கரிஸா
உல	கினர்	மகிழ்ந்	திட	வள	முடன்	நிறை	வற
; ஸம	, கமா	தாதா	மாகா	; கம	, தம	மாதா	, நிஸா
மலை	யென	நதி	யென	வன	மென	வள	மிக
; ஸ்ஸ்	, நிதா	நீநீ	தாமா	; தத	, மகா	காமா	கரிஸா
நிறை	வுடன்	பொலி	வற	இயல்	புடன்	எழில்	மிக
; நிநி	, தமா	தாதா	மாகா	; கம	, தமா	மாதா	, நிஸா
நதி	களின்	வனங்	களின்	மலை	களின்	தே	விநான்

பாடல் 9

கா,ரி	காகா	பா ;	பா ;	கா,ப	காரீ	ஸா ;	ஸா ;
முன்று	மலை	தாண்	டி	நாம்ந	டந்து	போ	வோம்
பா,த	பாகா	ரீகா	கா ;	பா,க	ரீகா	ரீஸா	ஸா ;
நல்வ	யூரர்	போ	வோம்	நண்பர்	களைக்	காண்	போம்

இராகம் : மோகனம்

பாடல் 10

ஸா,ரி	காபா	தா;	தா;	பா,த	பாகா	ரீ;	ரீ;
பச்சை	மலை	எங்	கே	நீல	மலை	எங்	கே
கா,ப	தா,பா	தா;	தா;	பபாத	ஸாதா	எங்	ஸா;
தங்க	மலை	எங்	கே	மலைக	ளெல்லாம்	எங்	கே
பபாத	ஸ்ஸா	ரீ ;	ரீ ;	பபாத	ஸ்ரீ	கா;	கா;
மலைக	ளெல்லாம்	எங்	கே	மலைக	ளெல்லாம்	எங்	கே
கா,க்	ரீஸா	தா;	தா;	ஸா,ரி	ஸாதா	பா ;	பா ;
யார	கற்றி	வைத்	தார்	யாரெ	டுத்துச்	சென்	றார்
கா,ப	தாபா	தா;	தா;	பா,த	ஸாதா	ஸா;	ஸா;
யார	கற்றி	வைத்	தார்	யாரெ	டுத்துச்	சென்	றார்

இராகம் : மோகனம்

பாடல் 11

ககரீ	ஸரிகப	தா;	தஸ்தத	பபதப	கா;
மனிதர்	மனம்வைத்	தால்	மலைகளை	அகற்றிட	லாம்
ததபா	பப தப	கா;	ரிகதப	கபதப	ஸா;
மனிதர்	இணைந்தா	லே	மண்ணையும்	மாற்றிட	லாம்
ககரீ	ஸரிகப	தா;	தபதப	ஸாதப	ஸா;
மனிதர்	நினைத்தா	லே	மண்ணையும்	மாற்றிட	லாம்

இராகம் : மோகனம்

அயலார் தீர்ப்பு

பாடல் 1

வில்லுப்பாட்டு அவையோர் வணக்கத்துக்கான மெட்டு

பாடல் 2

இராகம் : பிலகரி

ஸா,ரி	காபா	தஸ்நித	பாகக
ஓடி	எலி	பிடித்திடு	வோம்நாங்கள்
பா,ம	காரீ	கரிஸநி	ஸா;
தேடி	எங்கும்	எலிட்,ப்	போம்
பா,க	பாபா	கபதஸ்	நீதப
வீடு	வயல்	வெளிகளி	லும்பெரு
மாக	ரீஸா	ரிஸநித	ஸா ;
வீதி	யிலும்	எலிபிடிப்	போம்

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 3

தாள லயம்

பாடல் 4

இராகம் : மாயாமாளவகௌள

ஸரிகம	கரிஸநி	ஸா ;	நீநீ
பசியால்	வாடுகி	றோம்	பட்டினி
ககரிஸ	ரிரிஸநி	ஸா;	;;
முழுநாள்	உணவறி	யோம்	
ஸஸரீ	காமா	கா ;	ரீ ரீ
ருசியாய்	உண்போ	ரே	அப்பம்
ககரீ	கரிஸநி	ஸா;	;;
சிறிதேன்	தருவீ	ரோ	

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 5

இராகம் : சங்கராபரணம் ஜன்யம்

ஸாஸா	பபபா	தததா	பா;
ஆச்சி	மிகவும்	பசிக்கிற	தே
மாமா	காகா	ரீ ரீ	ஸா;
அப்பம்	மிச்சம்	இருக்கிற	தோ
பாபா	மாமா	காகா	ரீ;
சீச்சி	என்றே	ஏசா	தீர்
மாமா	காகா	ரிரிரி	ஸா;
சிறிதேன்	தின்னத்	தந்திடு	வீர்

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 6

(துரிதகதி)

ஸா,ப	பாமா	காமா	காரீ	ஸா ;	;;	ஸா;	நீ ;
ஆச்சி	தந்த	அப்பம்	என்ன	தே		தின	று
ஸா,ப	பா ம	காமா	காரீ	ஸா ;	;;	;;	
ஆசை	தீர்	ஏப்பம்	விடு	வேன்			
ஸா,ப	பாமா	காமா	காரீ	ஸா ;	;;	ஸாநீ	ஸா ;
மூச்சு	முட்டத்	தின்று	முடிப்	பேன் -		ஏ.	தேன்
ஸா,ப	பாமா	காமா	காரீ	ஸா ;	;;	;;	;;
மிஞ்சின்	நீயும்	தின்னத்	தரு	வேன்			

மாமா	காமா	பாபா	தாநீ	ஸா ;	;;	நீ ;	தாபா
தட்டிச்	சுற்றப்	பார்க்கி	றாயல்	லோ -		சொல்	லி.
மாதா	பாமா	மாமா	காமா	பா ;	;;	;;	;;
தந்த	என்னை	ஏய்க்கி	றாயல்	லோ			
மாமா	காமா	பாபா	தாநீ	ஸா ;	;;	நீ ;	நீ ;
தொட்டா	யெனில்	எட்டி	அடிப்	பேன் -		கொஞ்	சம்
ஸாஸா	நீதா	மாமா	காமா	பா ;	;;	;;	;;
தூர	நில்லு	நான்முன்	புசிப்	பேன்			

(மிகுதி இரண்டும் மேற்கண்டஇரண்டும் போல)

பாடல் 7

இராகம் : மாயாமாளவகௌள

மம கம	பப தநி	ஸா;	நீநீ
தொட்டாயென்றால்	எட்டிஅடிப்	பேன் -	உன்னை
ஸ்ஸந்தி	பப கம	பா ;	;;
கட்டாயமாய்	காலால்உதைப்	பேன்	
மம கம	பத பம	பா ;	மாமா
முட்டாளேஉன்	மூக்கைஅறுப்	பேன் -	என்
கக பம	கம கரி	ஸா ;	;;
கிட்டே வந்தால்	கீறிக்கிழிப்	பேன்	

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 8

இராகம் : பிலகரி

கப மக	ரிமகரி	ஸா,ஸ	ஸா,ஸநிஸ
வந்தனனே	வந்தன	னே வல்	லாதிவல்ல
ரிரிஸரி	கபமக	ரீ;	மா,மகரி
வானரன்நான்	வந்தன	னே	நீதிசொல்லும்
ரிமகரி	மமகரி	ஸா;	;;
வானரன்நான்	வந்தன	னே	

பபதப	மமபம
இந்தியாஇ	லங்கைதொட்டு
கக மக	கபதஸ்
இங்கிலாந்து	யப்பான் சீனா
ஸ்ஸ் நித	பமகரி
ஆபிரிக்கா	அமெரிக்கா

(அடுத்த மூன்று வரிகள் மேற்கண்டவாறே)

(வந்தனனே வந்தனனே ஆதிய முதல் மூன்று அடிகள்)

பாடல் 9

இராகம் : கரகரப்ரியா (திஸ்ரகதி)

ஸஸஸ	க கா	மாம	ப மா	;ரி	கரிஸ	ஸா,	ஸதா
வழக்கி	ருந்தால்	தீர்க்க	வெல்லோ	வா	னரனாம்	நா	னும்
காக	ரிகா	ரீக	ரிஸா	;ரி	கரிஸ	ஸா,	ஸா,
வந்த	னனே	நீதி	சொல்ல	வா	னரனாம்	நா	னும்

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 10

திஸ்ரதி

காக	ரீ க	பா ப	பா,
சண்டை	தீர்த்து	வைக்க	வே
பா. ப	தாப	காக	ரீ,
சட்ட	நீதி	கற்ற	வன்
காப	மாக	ரீரி	ரீ,
என்ன	சண்டை	கூறு	வீர்
ரிரிம	ககரி	ஸாஸ	ஸா,
எளிதில்	முடிவு	காணு	வேன்

(அடுத்த நான்கு வரிகள் மேற்கண்டவாறே)

சதுஸ்ரகதி

கப மக	ரிம கரி	ஸா,ஸ	ஸாஸநி ஸா
வான ரனார்	வந் தன	ரே வல்	லாதி வல்ல
ரீ,ரி ஸரி	கப மக	ரீ ;	மா,மா கரி
வான ரனார்	வந் தன	ரே -	நீதி சொல்ல
ரிம கரி	மம கரி	ஸா;	;;
வான ரனார்	வந் தன	ரே	

பாடல் 11

இராகம் : சங்கராபரணம் (தாய்ராகம்)

ஸாஸா	பாபா	தத தா	பா ;
இந்தப்	பக்கம்	குறைவா	னால்
மாமா	கககா	ரீரீ	ஸா ;
ஐயா	அறிஞர்	என்செய்	வார்
பாபா	மாமா	கக கக	ரீ ;
அந்தப்	பக்கம்	கடித்திடு	வார்
மாமா	ககா	ரிரிரிரி	ஸா ;
அந்தப்	பக்கம்	உயர்ந்திடு	மே

(அடுத்த நான்கு வரிகள் மேற்கண்டவாறே)

ஸஸஸா	நீஸா	ரிரிரிரி	ரீ ;
வலக்கைப்	பக்கம்	ஒருகடி	யும்
ரிரி ரீ	ஸாரீ	கககக	கா ;
இடக்கைப்	பக்கம்	மறுகடி	யும்
பபபா	ஸ்ஸ்ஸா	தததா	பா ;
வலதும்	இடதும்	சமமா	க
மாமா	காகா	ரிரிரிரி	ஸா ;
ஐயா	நன்றாய்க்	கடித்திடு	வார்

பாடல் 12

இராகம் : கரகரப்ரியா (தாய்ராகம்) (திஸ்ரகதி)

கா,க	காகா	ரீகா	ரீஸா	ஸா ;	;ஸா	ஸா தா	ஸா ரீ
தீர்த்து	வைத்தார்	குரங்	கா	ரே	நன்	றா	க
கா,க	காகா	ரீகா	ரீஸா	ஸா ;	;;	;;	;;
தீர்த்து	வைத்தார்	குரங்	கா	ரே			
பா,ப	பாபா	மாபா	மாகா	கா ;	;கா	கா ரீ	காமா
தீர்க்க	வில்லை	குரங்	கா	ரே	எல்	லா	மே
பா,ப	பாபா	மாபா	மாகா	கா ;	;;	;;	;;
தின்று	விட்டார்	குரங்	கா	ரே			
ரீ, ரி	ரீ ரீ	ஸாரீ	ஸாநீ	நீ ;	;நீ	நீ பா	நீஸா
ஏய்த்து	விட்டார்	குரங்	கா	ரே	இ	வ	ரை
ரீ, ரி	ரீரீ	ஸாரீ	ஸாநீ	நீ ;	;;	;;	;;
ஏய்த்து	விட்டார்	குரங்	கா	ரே			
பா,க	பாஸா	பாமா	காரீ	ஸா ;	;;	ஸாதா	ஸாரீ
போய்ப்ப	றந்தார்	குரங்	கா	ரே		பா	வம்
கா,க	காகா	ரீகா	ரீஸா	ஸா ;	;;	;;	;;
பூனை	கட்கு	மீத	மில்லை	யே			

(மிகுதி யாவும் மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 13

இராகம் : சங்கராபரணம்

ஸ்ஸ்நித	ஸ்ஸ்நித	ஸா ;
அண்ணன்தம்பி	வழக்கெ	னினும்
நிநிதப	நிநிதப	நீ ;
அக்கைதங்கை	பிணக்கெ	னினும்
ததபம	ததபம	தா ;
எத்தனைதான்	இருந்தா	லும்
பபமக	மமகரி	ஸா ;
எங்களுக்குள்	தீர்த்திடு	வோம்

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 14

இராகம் : ஹரிகாம்போதி ஜன்யம் (திஸ்ரகதி)

மாம	மாம	மாம	காம
பாலர்	எங்கள்	நாட	கத்தை
பாப	பாப	தாநி	தாப
மேடை	மீது	கண்டு	எங்கள்
மமப	மாக	ரீக	ரீஸ
பிழைகள்	தாங்கி	வாழ்த்தி	னோரே
ரீஸ	ரீப	ம;	
நன்றி	சொல்கு	வோம்	

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்

பாடல் 1

இராகம் : ஹம்சத்வனி

ஸ ரி க	பகரி	சரிக	கரிஸ
அன்புமி	கும்அவை	மாந்தரே	உம்மிடம்
நிஸரி	ரிஸநி		பநிஸ நீ,
எங்களின்	கூத்துடன்		வந்தன மே
ஸஸரி	ரிரிக	ககப	பநிஸ்
வந்தனம்	எங்களை	ஏற்றுநும்	ஆசிகள்
ஸ்நிப	நிபக	ரிஸநி	ஸா,
வாழ்த்தியே	தந்திட	வேண்டு	றோம்
கபக	பகரி	ரிகரி	கரிஸ
சின்னப்ப	ருவத்தில்	அன்னையர்க்	கன்னையர்
நிஸநி	ஸநிப	பநிஸ	நீ ,
சொன்னக	தைபல	நூற்றினி	லே
நிஸநி	ஸஸரி	ரிகரி	ககப
ஒன்றிரண்	டைவந்து	இந்தஅ	வையினில்
கபநி	ஸ்நிப	கரிநி	ஸா ,
இன்றுநி	கழ்த்திட	ஆசைகொண்	டோம்

(மிகுதி யாவும் மேற் தரப்பட்ட மெட்டுக்கே)

பாடல் 2

இராகம் : ஹரிகாம்போதி ஜன்யம்

மாமப	ததபம	பா;	பாபஸ
ஏட்டினில்	அறிவா	ளர்	எனினும்
மாமப	ததபம	பா;	;மமமப
செயலினில்	முழுமு.	டர்	அறுவர்
பநிநிநி	நிநீத	பதநி	தபபம
நாட்டிலொ	ருகாலம்	நகைப்புக்கி	டமான
பததா	பமபம	மா ;	மாமப
கதைகள்	பலவுண்	டு	அதிலே
பததா	பமபம	மா,ம	மா;
சிலசொல்	வோம்இங்	கு	
ரிமமா	மாமப	ரிமாம	மாமப
கொடையாய்	சீமான்	ஒருவன்	வழங்கிய
பததா	பமபம	ரிமாம	மா;
யானை	அவரிடம்	இருந்த	து

பதிநிதி	நிதிநித	பதததி	தபபம
மடையரிள்	குருவும்	சவாரி	போகையில்
பததா	பமபம	ரிமாம	மா;
விபர்	தங்களும்	நிகழ்ந்த	ன

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 3

இராகம் : சங்கராபரணம்

ஸஸஸரி	காகரி	ஸரிரிஸ	ரிககரி	; ஸரி	காகரி	ஸரீக	ரிஸஸா
நமக்குத	வாத.	யானையை	விறு	நா.	மென்ன.	செய்யப்	போறோம்
;ஸத	தாதா	பா, த	பமமா	;கா	காகரி	ஸரீக	ரிஸஸா
நா.	மென்ன.	செய்யப்	போறோம்	நா.	மென்ன.	செய்யப்	போறோம்
;ஸத	தாதா	பா, த	பமமா	;கா	காகரி	ஸரீக	ரிஸஸா
மண்.	வெட்டி.	வா.ங்கப்	போறோம்	மண்.	வெட்டி.	வா.ங்கப்	போறோம்

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 4

இராகம் : சங்கராபரணம்

ஸா ஸா	பா பப	தத தா	பா ;
சால்வை	கைத்தடி	தலைப்பா	கை
மா மம	கக கா	ரிரிர்	ஸா ;
மோதிரம்	செரும்பு	எழுத்தா	ணி
பா பா	மம மா	கக கக	ரீ ;
ஓலைச்	சுவடி	புகையிலைப்	பை
பா பா	மா மா	கா கா	ரீ ;
கிண்ணம்	செம்பு	மண்கூ	சா

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 5

இராகம் : கரகரப்பிரியா ஜன்யம்

ஸரிகரி	கா ;	ரீஸா	ஸரிகரி	கா;
விடமாட்	டேன்	போக	விடமாட்	டேன்
மபம-க	மக ரிக	ரிஸ ரிஸ		
என்னது கேள்	விக்குநல்ல	மறுமொழி		
க மக-ரி	கரி ஸரி	ஸநி ஸப்		
சொல்லிட முன்	னரே போக	நினைத்திடல்		
ஸரி கரி	கம நிஸ	ரிஸ ரிக	புநி ஸா	ஸாஸா
விட மாட்	டேன் விட	மாட் டேன்	விட மாட்	டேனே

(அடுத்த 4 வரிகள் மேற்கண்டவாறே)

பபபா	கம பப	பா ;	
வல்லவர்	மிக வல்ல	வர்	
மபமக	மக ரிக	ரிஸ ரிக	
என்பெயர்சொ	ல்லிநர் நான்வி	முவேனென்ற	
கமக ரி	கரி ஸரி	ஸநி ஸபு	
உண்மையும்சொன்	னதன் பின்னெ	தும்வேண்டுமோ	
ஸரிகரி	கம நிஸ	ரிஸ ரிக	புநிஸா ஸாஸா ; ;
விடமாட்	டேன் விட	மாட்டேன்	விடமாட் டேனே

(அடுத்த 4 வரிகள் மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 6

இராகம் : மோகனம்

ஸாஸரி	காகப	காகரி	ஸாஸத
ஆசன	சீவம்.	சீவன	நாசம்.
ஸாஸரி	காகப	கககரி	ஸாஸா
சோதிடம்	என்பது	அதியுயர்	ஞானம்
காகப	தாஸ்ஸ்	தததத	பாபப
பாசவி	லங்கோடு	யமன்வரு	நேரம்
காகப	தாஸ்ஸ்	தாதத	பாபா
சோதிடர்	சொன்னதில்	ஏதுசந்	தேகம்
கககப	தததப	கககப	தாதப
பரமரின்	திருவடி	குருஅவர்	தேடி.
கககப	தததப	காகக	ரீ ரீ
விரைகிற	தினமதில்	ஆசன	சீதம்
ஸஸஸரி	கககரி	ஸஸஸரி	காகரி
வருவதை	அறிவது	அரிதொரு	ஞானம்
ஸாஸரி	காகப	கககரி	ஸாஸா
சோதிடர்	சொன்னது	நமக்கினி	வேதம்

பாடல் 7

இராகம் : மத்யமாவதி

ஸாரீ	மமரிஸ	நீபா	; புநி
முன்னைப்	பழமையில்	ஆறு	. பெரு
ஸாரீ	மமரிஸ	நீஸநி	ஸாஸா
முடர்	செயல்களைக்	கூத்தினில்	சொன்னோம்
ஸாரீ	மமபம	பாபா	; ரிம
இன்னும்	அவர்வெறும்	ஏட்டில்	இங்கு
பாநீ	பபமம	ரீபம	ரிரிஸநி
ஒன்றும்	பயனுறக்	கற்றிலர்	கண்டோம்

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

கெகுளேராசன் வழக்குத் தீர்த்த கதை

1. அவையோர் வணக்கம்

வெண்பா

இராகம் : சங்கராபரணம்

2 காப்பு

அறுசீர் விருத்தம்

3. விருத்தம்

எண்சீர் விருத்தம்

4. கெகுளே வரவு

மெட்டு : "கெட்டி மேளம் கொட்டுங்கடி" (சிவகெங்கைச் சீமை)

தந்தனை தான தன்னா
தந்தனை தான தன்னா
தானான தான தான
தனை தன்னானே - தன்ன
தன்னான தான தான
தனை தன்னானே

5. கெகுளே பாடல்

(வசந்தன் கூத்து மெட்டு)

தனை தனை தனை தனை
தனை தனை தனை தனை
தனை தனை தனை தனை
தந்தனைத் தன தானானா

6. கள்வன் வரவு

(வசந்தன் கூத்து மெட்டு)

தன்ன தன்ன தான தனனே
தனை தன்ன தான தானே

7. கள்வன் பாடல்

(காத்தான் கூத்து மெட்டு)

தன்னானே தன்னானே தன்னானே - தானே
தனதனனே தான தனே
தன்னானே தன்னானே தன்னானே x (2)

தன்ன தன தான தனா - தன்ன
தான தன தன்னா தன்னே x (2)

8. கெகுளே பாடல்; கள்வன் பாடல்

(போகாதே போகாதே என் கணவா கட்டபொம்மன் கூத்து)
தன்னானே தன்னானே தான தன்னா
தந்தன தான தான தன்னா

9. கெகுளே பாடல்

(கண்டிராசன் கூத்து மெட்டு)

தந்தனான தான தன்னா - தன்ன
தந்தனான தான தன்னா

தந்தனை தான தன்ன
தந்தனை தான தன்ன
தந்தனை தான தன்ன
தந்தனை தான தன்ன

10.. கள்வன் போதல்

(காத்தான் கூத்து மெட்டு)

தன்னதன தான தன்ன தன்னதன தானா
தானதன தான தன தன்னதன தானா

11. வீட்டுக்காரன் வரவு

(வசந்தன் கூத்து மெட்டு)

தன்ன னன்ன தன்ன னன்ன
தந்தன தன தன்ன
தானான தன்ன தன தானனே

12. வீட்டுக்காரன் பாடல்

(காவடிச் சிந்து)

தன்னன்ன தன்னனனே தானே - தன்ன
தன்னன தானே தன தானே x (2)
தன்னன்ன தானனன
தன்னன்ன தானனன x (4)

13. வீட்டுக்காரன் - கெகுளே சம்வாதம்

(மன்னார்க் கூத்து மெட்டு)

தானனே - தன்ன தானனே தன்ன
தானனே - தான தான தன்ன
தானனா தன தான தான
தானனனே தன்ன தான தானனே

14. கொத்தன் வரவு

(வசந்தன் கூத்து மெட்டு)

தானானே தான தனந்தன தான தனந்தன தன்னானே

15. கொத்தன் பாடல்
("நந்த வனத்திலோராண்டி" என்ற மெட்டு)
தன்ன தனந்தன தன்னா - தன்ன
தன்ன தனந்தன தன்னன தானா
16. கெகுளே பாடல்; கொத்தன் பாடல்; கெகுளே பாடல்
தான தனந்தன தான தனந்தன
தான தனந்தனனா
17. குயவன் வரவு; குயவன் பாடல்; கெகுளே பாடல்
(வசந்தன் கூத்து மெட்டு)
தானத் தன்னன தனனத் தன்ன
தானன தன்னானே - தன
தானத் தன்ன தனனத் தன்ன
தனனத் தன்னானே
18. குயவன் - கெகுளே சம்வாதம்
மெட்டு : "மனுசனை மனுசன் ஏச்சிப் பொழச்சது அந்தக்காலம்"
(நல்ல தம்பி)
தன்னா தன்னா தானா தன்ன
தன்ன தானா - தன - தன்ன தானா
19. பெண் வரவு
(கும்மி)
தந்தன தானன்ன தந்தன தானன்ன
தந்தன தானன்ன தானதன்னா
20. பெண் பாடல்
(வசந்தன் கூத்து மெட்டு)
தந்தனனா தானதன்னா
தந்தனனா தன்ன தானதன்னா
21. கெகுளே - பெண் சம்வாதம்
தந்தன தனதனன தானன தனதனன
தானதனனா தனனனா - தன தன்னன்ன
தானனன தான தனனா
22. பொற்கொல்லன் வரவு
மெட்டு : "நாட்டுக்கு சேவை செய்ய" (நல்ல தம்பி)
தந்தனனா தந்தனனா தனதன
தந்தனன தந்தனனா
23. பொற்கொல்லன் பாடல்
மெட்டு : "ஏறாத மலை தனிலே" (தூக்குத் தூக்கி)
தானான தன்ன தன்னா - தன
தானான தனதனனா x (3)
தானன தானன தந்தன தானா
தானன தானன தந்தன தானா
தந்தன தானானா - தனனா
தந்தன தானானா
தந்தன தந்தன தன்ன தன்ன - தன
தன்ன தனதன்ன தந்தனனா x (2)
தானன தானன தந்தன தானா
தானன தானன தந்தன தானா
தந்தன தானானா - தன
தந்தன தன்னானா
24. கெகுளே - பொற்கொல்லன் சம்வாதம்
(காத்தான் கூத்து மெட்டு)
தனதானா தன்னே தனதானா - தன
தந்தன்ன தந்தன்ன தானன தந்தன்ன
தனதானா தனதானா தனதானானா
தானனா தன தானனா
தந்தனா தன தானனா - தன
தானன தானன தந்தன தந்தன
தானன தானன தானன தானன
தனதானா தனதானா தனன தானா x (5)
(மன்னார்க் கூத்து மெட்டு)
தான தன்ன தன தானா - தன்னா
தானதன்ன தன தானா
தானதன்ன தானதன்ன
தானதன்ன தானதன்ன
தானன தன தன்னன
தானதன்ன தானன்னே
(தானதன்ன தனதானா - தன்ன
தானதன்ன தனதானா) x (7)
25. விருத்தம்
(எண்சீர் விருத்தம்)

26. மங்களம்

பா,ப	பாபா	பாபா	தாநீ	ஸா,ரி	ஸாநீ	தாபா	மாகா
கூடி	டும	வையி	லெம்மை	ஊக்கு	வித்து	மேம	கிழந்து
மா,த	பாமா	காரீ	ஸாநீ	ஸா,ரி	காமா	பா ;	;;
கூத்தி	ரை	சித்த	வர்க்கு	நாளும்	மங்க	ளம்	
மா,ம	மாமா	மாமா	காமா	பா,த	ஸாநீ	தாபா	மாகா
நாட	கம்சி	றப்பு	டனே	மேடை	யில்நி	கழ்த்தி	டவே
மா,த	பாமா	காரீ	ஸாநீ	ஸா,ரி	காமா	பா ;	;;
நல்லு	தவி	செய்த	வர்க்கு	நாளும்	மங்க	ளம்	

(அடுத்த 4 வரிகள் மேற்கண்டவாறே)

ஸாரி	காமா	பா ;	காரீ	ஸாரி	காமா	பா ;	;;
நாளும்	மங்க	ளம்	உமக்கெந்	நாளும்	மங்க	ளம்	

இராகம் : சங்கராபரணம்

கலவரம்

பாடல் 1

பாப	பதா	பாப	பகா	ஸாக	பகா	ஸாஸ்	ஸநீ
அன்பு	டனே	வந்	திருந்து	பால்	கர்கள்	எங்	களுக்கு
தாநி	ஸஸா	நீஸ	ககா	ஸாக	பாநி	தா,	
என்று	மருள்	நல்கு	மவை	மா.	ந்தர்க	ளே	
தாநி	ஸஸா	நீத	பபா	காப	நிதா	பாப	கஸா
இன்று	மது	முன்னி	லையில்	இன்னுமொரு	நல்ல	கதை	
நீஸ	ககா	ஸாக	பபா	நீ,	தாத	பா,	
இங்கு	சொல்ல	சம்ம	தமும்	வேண்	டுகி	றோம்	

இராகம் : வல்லி

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 2

ரீகரி	ஸாஸத	ஸா ;	ஸஸஸா
மெய்யுடன்	பொய்சேர்த்	தே	மனிதர்
ரீகம	காரிரி	மா ;	;;
செய்திக	ளைப்புனை	வார்	
ஸாரிக	மாமக	மா ;	கா கா
மெய்யெனத்	தோன்றுவ	ன	யாவும்
ரீகரி	ஸாஸத	ஸா ;	;;
மெய்யென	ஆவதில்	லை	
ரீகரி	ஸாஸத	ஸா ;	ஸா ஸா
பொய்களைப்	பன்முறை	கள்	சொன்னால்
ரீகம	காமத	மா ;	;;
மெய்யெனத்	தோன்றிட	லாம்	
ரீகம	காமத	ஸா ;	தமமா
செய்தியைக்	கேட்டிடு	வீர்	எனினும்
ரீகரி	ஸாஸத	ஸா ;	;;
உண்மையை	உய்த்தறி	வீர்	

இராகம் : ஆபோகி

(மிகுதி மேற்கண்டவாறே)

பாடல் 3

தாளையம்

பாடல் 4-10

ஸரிரிம	மகரிஸ	ரிம மத	மக கரி
இளையவர்	இருவரும்	தெருவினிஸ்	மகிழ்வுடன்
ரிமமத	கபபஸ்	ஸ்நிதப	ஸா;
பழகிய	விதமது	அறிந்தி	லார்
ஸரிரிம	மததநி	கபபஸ்	நிதஸ்ஸ்
பிழைபட	மனதினில்	பகையுடன்	இருவரும்

இராகம் : கதனகுதூகலம்

ஸ்ரீதிப	மகரிஸ்	ரிஸ்நித	ஸா;
அரபடு	கிரா ரென	நினைந்த	தால்
மகரிஸ்	ரிஸ்நித	ஸா :	ரிஸ்நித
சன்னை யென்று	நினைந்தா	ரே	வீனாய்ச்
மகரிஸ்	ரிஸ்நித	ஸா :	:-
சன்னை யென்று	சினந்தா	ரே	
ஸரி ரிம	மததநி	கப பஸ்	ஸ்ரிரிம்
சிந்தனைசி	நிதாமின்றிச்	சன்னை யென்று	சொன்னகதை
மக்கி	ரிஸ்ஸ்நி	நிதபம	கரி ஸ்நி
இன்னொருவர்	வாயின்வழி	இன்னொருவ	ளாந்ததுவே
			(சன்னை யென்று)

(பாடல்கள் 5 முதல் 10 வரை மேற்கண்டவாறு.
ஆனால் காலமும் கதையும் மாற்றிப் பாடுக.)

பாடல் 11

இராகம் : கதனகுதூகலம்

மகரிஸ்	ரிஸ் நித	ஸா :	ரிஸ் நித
எப்பொருளாய்	இருந்தா	லும் -	அதனை
மகரிஸ்	ரிஸ் நித	ஸா :	:-
எவ்வொருவர்	மொழிந்தா	லும்	:-
மகரிஸ்	ரிஸ் நித	ஸா :	ரிஸ் நித
மெய்ப்பொருளைத்	தேர்ந்தறி	வீர் -	அதனா
மகரிஸ்	ரிஸ் நித	ஸா :	:-
பொய்களைநீர்	களைந்திடு	வீர்	:-
ஸரி ரிம	மத தநி	கப பஸ்	ஸ்ரிரிம்
எப்போதும்வி	ழிப்புனே	உண்மைதனைக்	கண்டறிவீர்
மக்கி	ரிஸ்ஸ்நி	நிதபம	கரிஸ்நி
தம்பிரமாய்த்	தானுமொரு	பொய்மொழிக்கி	டமளியீர்

பாடல் 12

இராகம் : சங்கராபரணம் ஜன்யம்

ஸ்ாஸ்நி தநீஸ்	நிததா	:பத	பாபம	கமாப	பாபா	:மத
மாலைநன் தேரந்	தன்னில்	மகிழ்	வுடன்	கவு	இங்கு	பா
தாதத பா,த	பமமா	:கக	காகரி	ஸர்க	ரிஸ்ஸா	:-
லகர் நாங்கள்	செய்த	காத்	நினை	பார்க்க	வந்துங்	

(பரிசுதி மேற்கண்டவாறே)

